

Giới thiệu Bang Chủ Đoạt Yêu

Truyện Bang Chủ Đoạt Yêu xoay quanh một vòng vây giữa cô và một anh chàng xã hội đen. Người em mà cô hết mực yêu thương nay lại cờ bạc chát tán mà nợ nần chồng chất...

Tìm đến người nhà của cậu ta thì lại gặp cô, ép cô uống thuốc kích thích và lấy đi đem đầu tiên của cô. Cô đành phải chấp nhận nếu muốn người em được toàn vẹn.

Đã đến gần đến hết thời hạn làm người tình, mối nợ của người em sẽ trả xong. Vậy còn mối nợ tình đột nhiên xảy ra thế này sẽ ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Diêm bang thống trị toàn bộ xã hội đen lớn nhỏ ở Đài Loan, khống chế toàn bộ kinh tế và chính trị ở trung Đài Loan, lực ảnh hưởng nhanh chóng khuếch trương đến bắc Đài Loan và nam Đài Loan, hình thành một thế lực bóng tối lớn mạnh. (Vô..Ảnh..Các..https://qttp.wordpress.com/)

Diêm bang khởi nguồn từ ba mươi năm đầu thời dân quốc, do tổ tiên Hắc gia dùng mồ hôi và máu, tiền tài cùng thế lực tích tụ mà thành, mà bang chủ Hắc gia đương nhiệm tên gọi là Hắc Lạc Kiệt.

Năm nay ba mươi, Hắc Lạc Kiệt đang ở thời kỳ đỉnh cao của đời người, thế lực và tiền tài có thể cho anh có được tất cả mọi thứ, mà anh lại dùng tất cả lợi thế, mở rộng bản đồ Diêm bang càng lớn, lực ảnh hưởng cũng càng ngày càng xa. (Vô_Ảnh_Các_https://qttp.wordpress.com/)

Anh trời sinh lạnh lùng vô tình, khi đối mặt kẻ với thù, anh dùng mãnh như sư tử tàn bạo hung ác. Sở dĩ hiếm khi có người dám nói năng lỗ mãng hoặc làm kẻ thù của anh, bởi vì đó chính là tự tìm đường chết.

Hắc Lạc Kiệt lạnh lùng đứng ở cửa sổ văn phòng nhìn xuống phía dưới, nơi này là tầng cao nhất của tòa nhà trung tâm, đứng ở đây như dẫm nát tất cả mọi thứ trên đời dưới chân. (Vô-Ảnh-Các-https://qttp.wordpress.com/)

Chỉ cần anh muốn, trên đời này tuyệt không có thứ Hắc Lạc Kiệt anh không chiếm được!

Đã lâu rồi!

Thời gian anh chờ đợi đã lâu rồi!

Anh nhẹ nhàng gõ xuống, tiếng kêu chưa dứt, một bóng người khác trong phòng nhanh chóng hiện lên, người tới đứng khoanh tay, cung kính chờ chỉ thị của anh.

“Đưa cô gái kia đến cho tôi.” Hai mắt anh lóe lên ánh sáng nóng rực, mười năm chờ đợi không phải chuyện dễ, hiện thời phải kết thúc chờ đợi thôi.

“Cô gái nào ạ? Xin bang chủ chỉ rõ.” Vệ sĩ năm năm như bóng với hình bên cạnh Hắc Lạc Kiệt, đột nhiên nghe thấy mệnh lệnh của đại ca không khỏi khó hiểu, cô ta là ai vậy kia? (Vô—Ảnh—Các—https://qttp.wordpress.com/)

Bang chủ chính trực tráng niên, cần đàn bà để phát tiết là chuyện bình thường, nhưng từ trước đến nay chuyện thu xếp phụ nữ chẳng bao giờ cần đến bang chủ lo lắng, đối với bang chủ mà nói đàn bà nào cũng có tác dụng như nhau, anh cũng không phí tâm tư với chuyện phụ nữ.

Và lại, chưa bao giờ có người phụ nữ nào dám can đảm làm phiền nhiều hoặc dây dưa với bang chủ, vì bang chủ của Diêm bang có tiếng máu lạnh tuyệt tình, chưa bao giờ có người phụ nữ nào dám vuốt râu hùm.

Bên cạnh bang chủ có cô gái khác sao?

Hắc Lạc Kiệt lạnh lùng nhìn về phía vệ sĩ của anh, trong miệng lạnh như băng trào phúng đầy sát khí nói: “Loại chuyện này còn phải hỏi à, vệ sĩ như cậu hình như quá nhàn rồi nhì!”

“Thuộc hạ tuân mệnh!” Vệ sĩ vội vàng lui ra, tình nguyện đi đến chỗ văn phòng hai vị phó bang chủ một chuyện, cũng không dám ở lại đây nữa.

Anh mang theo bụng đầy nghi vấn, bước đi như bay, thầm nghĩ người phụ nữ kia rốt cuộc là ai đây?

Bang chủ chưa bao giờ từng quan tâm đến phụ nữ, tự nhiên lại muốn người phụ nữ đó? /Vô.Ảnh.Các...https://qttp.wordpress.com/

Mặc kệ như thế nào, nếu bang chủ mở miệng, anh tuyệt đối sẽ đưa đến vì bang chủ!

Hệ thống Diệm bang chia làm hai phía, phó bang chủ Tiết Trần Kỳ bên phải xử lý toàn bộ chuyện võ, phó bang chủ Đồng Thiệu Vĩ bên trái toàn quyền xử lý chuyện văn.

Mặc dù văn võ phân quyền, mỗi người đều có hệ thống quản lý, nhưng việc liên quan đến cả văn và võ, hai người thường hỗ trợ lẫn nhau

Tả hữu phó bang chủ và bang chủ là bạn tốt từ bé, cha bọn họ cũng là phần tử trung thành của Diệm bang, Tiết Trần Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ từ nhỏ đã thề nguyện trung thành với Hắc Lạc Kiệt. /Vô/Ảnh/Các/https://qttp.wordpress.com/

“Trời ạ! Bảo tôi phải tìm ở đâu đây?” Nghe lời của Hắc Lạc Kiệt xong, Đồng Thiệu Vĩ hào hoa phong nhã có phong độ của người trí thức day day huyết thái dương, cố gắng nhớ lại người phụ nữ như theo lời của bang chủ?

“Đây không đơn giản à, triệu tập tất cả những người phụ nữ từng qua tay bang chủ, cùng đưa đến cho bang chủ!”

Tiết Trần Kỳ nói xong, nhắc điện thoại lên, trực tiếp làm chủ quản thu xếp phụ nữ cho bang chủ, anh sẽ đi xử lý vấn đề khó giải quyết này.
\$Vô#Ảnh#Các\$

“Cậu lập tức cho 45 đứa đến văn phòng xử lý chuyện cho tôi, cái gì? Tôi là ai? Tôi là người có thể lập tức xé nhà cậu thành 108 mảnh!” Từ điện thoại liên tiếp truyền đến tiếng xin lỗi, lúc này anh mới vừa lòng cúp điện thoại.

“Dọa anh ta có thể giải quyết vấn đề sao?” Đồng Thiệu Vĩ lãnh đạm liếc mắt nhìn anh, cũng không nghĩ là Tiết Trần Kỳ có thể giải quyết vấn đề trước mắt.

Bang chủ từ trước đến nay chẳng quan tâm đến cô gái nào, chỉ sợ người phụ nữ từng lên giường với bang chủ, bang chủ cũng chưa từng cẩn thận quan sát khuôn mặt của họ, vậy người bang chủ muốn chắc không phải là những phụ nữ đó. \$Vô#Ảnh#Các\$@https://qttp.wordpress.com/@^

Nhưng anh ta muốn ai chứ?

Bang phái và tập đoàn trong Diệm bang rất nhiều, trong bang cũng có không ít nữ trung hào kiệt, cũng chưa từng thấy bang chủ có hảo cảm gì với con gái.

Các trưởng bối Hắc gia mong ước bang chủ có thể sớm ngày thành gia lập nghiệp, nhưng không ai dám đề cập trước mặt bang chủ. Nếu không thể buộc anh kết hôn, bọn họ trước mắt cũng chỉ có thể chờ mong bang chủ không cẩn thận một cái, có vài đứa con riêng, để bọn họ hoàn thành mộng ôm thằng cháu chồng gây. Chỉ tiếc đến nay vẫn không có tin tức, làm cái đại lão Hắc gia nóng ruột. ^Vô*Ảnh&Các^*&https://qttp.wordpress.com&*

Ngay khi Đồng Thiệu Vĩ đắm chìm trong suy nghĩ của bản thân, Vương Đại Liên chuyên thu xếp phụ nữ cho bang chủ vọt vào, sợ tốc độ hơi chậm phải về nhà nhặt xác của người nhà. Ai chẳng biết hữu phó bang chủ là phần tử nổi tiếng nóng nảy, lại to gan lớn mật, không có chuyện gì là anh không dám làm.

“Hữu phó bang chủ, không biết thuộc hạ làm sai chuyện gì? Xin phó bang chủ tha mạng!” Trong lòng Vương Đại Liên run sợ cầu xin tha thứ, để Tiết Trần Kỳ có thể cho đường sống. “Tôi hỏi cậu, bang chủ gần đây có hài lòng với người nào hay không?” Tiết Trần Kỳ bực bội hỏi. Đúng là do thằng nhóc này thu xếp chuyện không tốt, khiến lòng bang chủ sinh bất mãn. \$Vô&Ảnh*Các#&https://qttp.wordpress.com&

“A? Bang chủ không hài lòng chuyện em thu xếp à?” Vương Đại sững sờ hỏi lại.

“Bang chủ vừa rồi hạ lệnh: Đưa người phụ nữ kia đến cho tôi! cậu nghĩ đây là ý gì? Có phải người phụ nữ cậu tìm có vấn đề gì không?” Tiết Trần Kỳ thật muốn đá tên vô dụng này ra ngoài, đồ phải chướng mắt.

“Đưa người phụ nữ kia đến cho tôi!” Vương Đại ngờ ngác lặp lại một lần, tiếp theo dùng sức lắc đầu, “Hữu phó bang chủ, em thật sự không biết mà! Cứ hai ngày em lại đưa chân dài đến cho bang chủ, mỗi lần đều là những cô gái khác nhau, bang chủ cũng chưa từng yêu cầu người phụ nữ nào đến lại lần nữa! Em thật sự không rõ người phụ nữ kia là ai?” (:https://qttp.wordpress.com/::)

“Không biết? ! Cậu là cái thứ gì vậy!” Tiết Trần Kỳ trong cơn giận dữ xắn tay áo lên, muốn trút một bụng lửa trên người tên khốn này. “Cậu đủ rồi!” Đồng Thiệu Vĩ không phải là xin cho Vương Đại, nếu không phải chuyện của bang chủ, sinh tử của anh ta chẳng quan hệ với anh. Anh lạnh lùng hỏi: “Bang chủ gần đây không có yêu cầu gì đặc biệt sao?”

Vương Đại lắc đầu nói: “Bang chủ cũng không yêu cầu loại phụ nữ nào.”

“Đi xuống đi.”

“Vậy người nhà của em...”

Tiết Trần Kỳ giận dữ gào thét: “Cậu lại không cút đi cho tôi, tôi lập tức phái người làm thịt bọn họ!”

Tiếng anh chưa dứt, Vương Đại lập tức lao ra ngoài, một giây cũng không dám nhiều lời.

Đồng Thiệu Vi lại day huyệt thái dương, thầm nhớ lại những năm gần đây có người phụ nữ nào từng có quan hệ đặc biệt với bang chủ. Ngay khi anh nghĩ đến đầu nỏ tung, trong đầu rối loạn bỗng chợt lóe linh quang ——

Có rồi! Anh rốt cục nhớ ra một người duy nhất kia.

Trời ơi! Anh làm sao có thể quên cô ấy chứ?

Anh đột nhiên đứng thẳng người, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, “Tôi biết là ai rồi.”

“Xin tá phó bang chủ chỉ rõ.” Vệ sĩ vội vàng nói

“Bạch Sáu Hồng!” Giọng anh rõ ràng phun ra ba chữ này.

“Bạch Sáu Hồng?” Vệ sĩ vẫn ngô nghê.

Tiết Trần Kỳ gầm rú giống như thấy quỷ nói: “Bạch Sáu Hồng? ! Làm sao có thể là cô ta?”

Ba mươi năm, Hắc Lạc Kiệt chưa bao giờ có tình cảm đặc biệt với phụ nữ, bao gồm cả mẹ anh.

Vừa sinh ra anh đã gánh vác sứ mệnh kế thừa Hắc gia, sau một tuổi liền cắt đứt tất cả liên hệ tình thân với mẹ, bắt đầu nhận chương trình huấn luyện nghiêm khắc, mẹ anh lấy chồng là người gia trưởng, không dám nói lời phản đối với quyết định của chồng. (Vô_Ảnh_Các_https://qttp.wordpress.com/)

Mười năm trước, tá hữu phó bang chủ và Hắc Lạc Kiệt đi xử lý chuyện quan trọng, lại phải dừng xe ở một con đường tắt, vì ở phía trước có hai phe đang ẩu đả.

Bọn họ cũng chẳng có hứng thú với chuyện đánh nhau trẻ con này, chỉ lẳng lặng chờ đợi bọn họ phân thắng bại.

3 phút trôi qua, phe thắng lợi kiêu ngạo dùng sức đá đập vài cái với phe thua trận, lập tức cười rồi đi. ?https://qttp.wordpress.com/)

Đám người đánh thua chật vật đứng lên, Bạch Chí Quần đi trước cảm gậy gỗ, khó chịu nhìn về BMW dừng ở bên, hai mắt lộ ra hơi thở tàn bạo.

“Nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy à?” Nói xong, gậy gỗ trong tay anh ta dùng sức đập về phía BMW, nhất thời tạo thành vết lõm.

Tiết Trần Kỳ ngồi trước giận dữ mở cửa xuống xe, bọn họ vốn không để ý đến những thắng nhóc này, nhưng chúng dám can đảm khiêu khích thậm chí ra tay, dù thế nào anh cũng phải cho chúng một bài học.

“Muốn chết à?”

“Bằng mày cũng đáng á?” Bạch Chí Quần ngang ngược nói, ánh mắt cực kì khinh thường nhìn anh. (Vô——Ảnh——Các——https://qttp.wordpress.com/)

Tiết Trần Kỳ liếc xéo anh ta một cái, “Đánh thua người ta còn dám kiêu ngạo như vậy.”

“Không cần nói nhiều như vậy, muốn đi qua đây, để lại tiền mua đường đi!” Bạch Chí Quần làm rõ ý đồ của anh ta, hôm nay phe mình tổn thất trầm trọng, nếu không tìm dê béo kiếm ít tiền, tiền thuốc men của họ phải lấy ở đâu đây?

“Muốn tiền, vậy phải xem nhóc có bản lĩnh không.” Tiết Trần Kỳ vừa nói vừa xắn tay áo, thiên tính khát máu bắt đầu lên men trong cơ thể.

“Còn phải nhìn xem nhóc còn mạng không.” Đồng Thiệu Vi cũng xuống xe, ngồi xe lâu làm cho người ta eo mỏi lưng đau, anh cũng muốn vận động gân cốt, giáo huấn tên nhóc sinh sau này cũng là vận động không tồi.

“Nói lời tạm biệt còn quá sớm, ra tay đi!” Bạch Chí Quần căn bản không tin hai người đàn ông trước mắt này rất lợi hại, tốt xấu gì anh còn có hơn mười thủ hạ.

“Bang chủ?” Hai người cung kính xin chỉ thị.

“Phé chúng đi!” Hắc Lạc Kiệt lạnh lùng như dao, dưới sự sùng sốt của người trẻ tuổi; giọng nói lạnh băng kia như truyền đến từ địa ngục. /Vô.Ảnh.Các...https://qttp.wordpress.com//

Nhận lệnh bang chủ, Tiết Trần Kỳ và Đồng Thiệu Vi lập tức lập tức tấn công đám thiếu niên kia, dễ dàng đánh chúng ngã xuống đất, hơn mười tên mặt mũi bầm dập chật thành một đồng, trong miệng đau thương hô ái ui~~.

Tiết Trần Kỳ lời Bạch Chí Quần sợ hãi đến mức sắc mặt tái nhợt, đi đến bên cạnh xe cung kính hỏi: “Bang chủ, tên này xử lý thế nào ạ?”

Bạch Chí Quần lúc này đã rõ bản thân chọc đến người không nên dây vào, cả người run run nhìn cửa sổ xe BMW màu đen, nghĩ mình sắp toi, nếu không có bàn tay to của Tiết Trần Kỳ nắm cổ áo anh ta, chỉ sợ anh ta đã dúi dụi trên mặt đất.

“Xử trí theo bang quy.” Bốn chữ lạnh như băng lại truyền ra từ trong xe. /Vô/Ảnh/Các/https://qttp.wordpress.com/

Bạch Chí Quân nhất thời cảm thấy giống như bị gió âm thổi qua, hai mắt hoảng sợ nhìn phía Tiết Trần Kỳ, muốn làm rõ cái gì gọi là bang quy? Ước chi mình còn có một đường sống.

“Thằng nhóc, dám chọc vào đây, chỉ còn đường chết, mày chịu chết đi!” Tiết Trần Kỳ nhanh chóng cầm gậy gỗ dưới đất, dùng hết toàn lực đánh lên đầu Bạch Chí Quân——

“Dừng tay! Các người đang làm gì? !” \$Vô#Ảnh#Các\$@https://qttp.wordpress.com@^^

Một giọng nữ sắc bén vang lên làm tay anh dừng lại giữa không trung, ánh mắt khó hiểu nhìn về chỗ phát ra tiếng nói.

Đồng Thiệu Vĩ nhếch mày đánh giá cô bé đang đi thẳng đến chỗ họ.

Bạch Sáu Hồng từ xa đã nhìn thấy em trai bị một gã đàn ông cao to túm cổ áo, cô còn chưa kịp lên tiếng đã thấy kẻ kia cầm gậy gỗ định đánh em trai cô, cô hoảng sợ phát ra một tiếng thét chói tai, chạy như bay đến chỗ họ, không để ý ánh mắt khác thường của họ, che trước em trai cô.

Cô chẳng e dè mở mắt nhìn Tiết Trần Kỳ cầm gậy gỗ trong tay, tư thế mãnh liệt bảo vệ em trai làm mọi người giật mình.

“Các người muốn làm gì?”

“Cô bé, không phải chuyện của cô, tránh ra!” Tiết Trần Kỳ vội đuổi một đứa trẻ không hiểu chuyện đi.

Cô bé kia mặc đồng phục học sinh Quốc Trung, tuổi còn nhỏ, không hề sợ hãi chuyện trước mắt, thằng nhóc được bảo vệ thì đã sớm sợ gần chết, cô thật là gan dạ dũng cảm. ^Vô*Ảnh&Các^*&https://qttp.wordpress.com&*

Nếu là bình thường có lẽ anh sẽ để cho thằng nhóc vô dụng phải nhờ con gái che chắn này một con đường sống, chỉ tiếc bang chủ đã hạ lệnh, anh không thể cũng không dám trái lệnh.

Bạch Sáu Hồng nhìn em trai thích gây chuyện nơi nơi nói: “Em lại gây rồi à?”

Bạch Chí Quân không dám nhìn thẳng vào mắt cô, cũng không dám thừa nhận là bản thân đi khiêu khích trước, đáng thương nói: “Giờ nói cũng làm gì, bọn họ muốn làm thịt em!”

Cô dò mắt nhìn về phía Tiết Trần Kỳ, giọng điệu kiên quyết nói: “Tôi sẽ không cho anh động vào một sợi lông tơ của nó, có bán linh anh giết tôi trước đi!” Nói xong, cô xoay người ôm chặt lấy thằng em trai cao lớn, tuyệt không để người ta dễ dàng xúc phạm tới nó. ^Vô*Ảnh&&Các

Tiết Trần Kỳ nhất thời ngơ ngác, khó hiểu nhìn Bạch Sáu Hồng tình nguyện hy sinh tính mạng.

Trong xe đột nhiên truyền ra một tiếng phẫn nộ, “Nó là thế nào với cô?”

“Muốn giết cứ giết, tất phải hỏi nhiều!” Cô quát cường không để ý, quan hệ của họ liên quan gì đến anh?

Tiết Trần Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ nghe vậy chấn động, bọn họ kinh ngạc không phải vì cô bé dám tranh luận với bang chủ, mà là bang chủ lại mở miệng nói chuyện với cô! #Vô&Ảnh*Các#&https://qttp.wordpress.com&

Thật ra bọn họ cũng không muốn làm hại cô bé trước mắt, chỉ là bọn anh không có quyền, cũng cảm thấy bất an thay cô, sợ bang chủ hội không có tính nhân nại vì phiên hà mà định giải quyết cô.

“Trả lời còn đường sống, không trả lời, cả hai cùng chết!” Giọng vô tình lạnh như băng làm người ta không rét mà run.

Tiết Trần Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ dò xét nhìn nhau một cái, cố nén xúc động muốn nói với cô: đừng nghi ngờ, mau nói ra, bằng không bang chủ không nói đùa đâu.

Bạch Sáu Hồng không để ý tới vấn đề của anh, nói thẳng: “Hãy bớt nói nhảm đi, một mạng đổi một mạng, thả nó ra, tôi tình nguyện chết thay nó!”

Người trong xe không nhẫn nại nổi giận gầm lên một tiếng: “Trả lời!”

Nghe thấy tiếng rống giận này, Tiết Trần Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ càng giật mình cảm thiếu tý nữa đến rơi xuống, nhìn bang chủ luôn giữ bình tĩnh, tự nhiên lại nổi giận với cô bé này?

“Nói điều kiện trước đi, anh muốn một mạng, tôi cho anh, anh thả nó đi!” Bạch Sáu Hồng không chịu ảnh hưởng cơn rống giận của anh, cố ý nói ra lời hứa hẹn.

“Không thương lượng! Muốn mạng sống phải trả lời!” Trong lời của anh không có một tia cứu vãn đường sống. Anh muốn gì tuyệt không ai dám cự tuyệt, càng không ai dám can đảm ra điều kiện yêu cầu.

Cô là người đầu tiên, nhưng anh cũng không có ý phá lệ vì cô.

“Nó là em trai tôi.” Hai mắt cô ánh lên nghi ngờ, không biết vì sao anh ta lại muốn biết quan hệ của họ, cái này thì liên quan gì đến anh chứ.

Nhìn hai người đàn ông ngoài xe cũng chẳng phải hạng người bình thường, mà họ vô cùng cung kính với người trong xe, nghĩ đến thân phận của người đó cũng không phải thường, sẽ là ai đây nhỉ?

“Đi!”

Nghe vậy, Tiết Trấn Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ nhanh chóng ngồi trở lại trong xe, xe lập tức nghênh ngang mà đi.

Bạch Chí Quân không thể tin được mình lại giữ được một mạng như thế.

Bạch Sáu Hồng lại không hiểu vì sao họ lại dễ dàng buông tha cho em trai và cô như thế.

Bọn họ rốt cục là ai?

Song chuyện này chẳng liên quan gì đến cô, người bình thường như cô, chỉ cần ngày qua ngày bình an vui vẻ là tốt rồi, có một số việc không nên biết nhiều.

Trong BMW, Hắc Lạc Kiệt như có suy nghĩ nhìn phía trước, trong lòng tựa hồ tính toán cái gì.

Tiết Trấn Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ lại cảm thấy quái dị với chuyện xảy ra lúc trước, dựa theo thường lệ, bang chủ tuyệt không tha thứ cho kẻ khiêu khích mình, dù không lấy mạng cũng phê tay chân, hôm nay tự nhiên vì nữ sinh đó mà tạm tha cho thẳng nhóc kia, thật quá quái dị.

Nhìn bang chủ máu lạnh vô tình, tự nhiên lại động lòng từ bi? !

“Tôi muốn tất cả tư liệu về cô bé đó, không cho phép kẻ nào động vào cô ấy!” Hắc Lạc Kiệt trầm giọng hạ lệnh. Anh muốn cô bé kia, biểu tình không sợ không ngại kia của cô, lay động trái tim băng giá của anh thật sâu.

Tiết Trấn Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ lại rơi mất kính lặn nữa, nếu họ có đeo mắt kính.

Bang chủ tự nhiên dùng từ “Muốn” á?

Hôm nay sau mười năm, một câu “Đưa người phụ nữ kia đến cho tôi” của Hắc Lạc Kiệt, tả hữu phó bang chủ Diêm bang đảm nhiệm trọng trách, tự mình đi trước, chỉ vì hoàn thành mệnh lệnh của bang chủ.

Một chiếc xe dài bay nhanh trên đường, ba người trên xe đều có tâm sự, sau khi yên lặng 20 phút, rốt cục có người phá vỡ im lặng mở miệng.

“Đúng là Bạch Sáu Hồng sao?” Cận vệ của Hắc Lạc Kiệt có điểm lo lắng hỏi, dù sao nếu làm hỏng chuyện này, người đầu tiên bị đập chính là anh.

“Đúng vậy, tôi cũng rất nghi ngờ, đã qua mười năm, cậu xác định bang chủ thật sự chỉ định cô ta sao?” Tiết Trấn Kỳ cũng làm mặt nghi ngờ, anh bỏ lỡ hai hội nghị đàm phán cũng không muốn trở về tay không.

Đồng Thiệu Vĩ tao nhã châm thuốc, hít sâu nói: “Các cậu ngừng lại xem, có người phụ nữ nào đã từng xuất hiện đặc biệt trước mặt bang chủ chưa? Tôi có thể chắc chắn nói cho các cậu biết, không có, tuyệt đối không có. Bang chủ thậm chí còn lạnh như băng với mẹ mình, gặp mặt chỉ biết nhìn lạnh lùng, lời nói có thể dùng đầu ngón tay mà đếm. Huống hồ bang chủ năm đó còn nói anh ấy muốn cô ta, cậu quên rồi à?”

“Nhưng mười năm nay bang chủ chưa từng nhắc đến cô ta.” Tiết Trấn Kỳ vẫn cảm thấy nghi ngờ, năm đó tư liệu cuộc đời của Bạch Sáu Hồng đã đưa đến trên tay bang chủ vào ngày hôm sau, từ sau ngày đó, bang chủ chưa từng hỏi đến bất kỳ chuyện gì về Bạch Sáu Hồng.

Đúng là cô ấy sao? Đoán sai thì sao?

Chẳng lẽ phải nói với bang chủ: Xin lỗi, chúng em đoán sai rồi, lần sau sẽ sửa ạ.

Chỉ sợ bọn họ chẳng còn mạng mà sửa!

“Năm đó cô bé vẫn là nữ sinh mười lăm tuổi, thời gian mười năm vừa vặn đủ để cô bé trưởng thành. Cậu đừng nói cho tôi biết, cậu đã quên sạch chuyện bang chủ muốn bảo vệ cô ấy rồi chứ!” Đồng Thiệu Vĩ liếc xéo anh nói. Sau khi đoán ra người cần tìm có thể là Bạch Sáu Hồng, Tiết Trấn Kỳ giống như ngồi trên lửa vội vàng về văn phòng, nửa giờ sau mới nhích người đến Bộ Đại Bộ (tên huyện ở Quảng Đông).

Tiết Trấn Kỳ mất tự nhiên ho khan hai tiếng mới thừa nhận nói: “Bang chủ sau lần ra lệnh đó thì không bao giờ nói gì nữa, cho nên năm thứ ba tôi đã quên rồi.”

Đồng Thiệu Vĩ nguy hiểm nháy hai mắt, “Cô ấy còn ở trong Bộ Đại Bộ không?” Nếu cô ấy xảy ra chuyện gì, chỉ sợ bọn họ phải xách đầu mà đi gặp bang chủ

Nghe vậy, Tiết Trần Kỳ càng thêm mất tự nhiên giật mình, “Chắc là còn.”

Chắc là còn? Nếu không phải xe đang chạy nhanh, Đồng Thiệu Vĩ sẽ không lưu tình đánh đến, để anh mấy ngày mấy đêm không xuống giường được. “Có ý gì?”

“Nghe nói mấy tháng trước còn có người nhìn thấy cô ấy ở Bộ Đại Bộ.” Tiết Trần Kỳ chột dạ trả lời.

Việc này có thể trách anh sao? Anh đến năm thứ ba mới lo đi, ai bảo bang chủ từ sau ngày đó chẳng nhắc đến cô ấy nữa, anh cũng đã quên sự tồn tại của nhân vật này rồi, sao biết bang chủ đột nhiên...

“Mấy tháng trước?” Đồng Thiệu Vĩ cao giọng hỏi.

“Cô ấy chỉ là dân thường, chắc không có việc gì đâu.” Tiết Trần Kỳ cố nhớ lại một màn mười năm trước kia, cô gái nhỏ đáng vẻ thanh tú, không tính là kiêu diễm động lòng người, chắc không có người dám can đảm ăn mắt.

“Nếu cô ấy đã lấy chồng, hoặc là đã có bạn trai? Hơn nữa cô ấy còn có một thằng em trai chuyên môn đi gây chuyện đúng không? Nếu cô ấy đi mất rồi, tôi xem cậu ăn nói với bang chủ thế nào.” Đồng Thiệu Vĩ lạnh lùng nói ra chuyện nghiêm trọng.

“Nếu như cô ấy lập gia đình rồi, tôi sẽ tìm người làm thịt chồng cô ấy. Bạn trai càng đơn giản, trực tiếp bảo nó phẫn. Về phần đi rồi... Không thể nào, tôi nghĩ cô ấy không thể đâu!” Tiết Trần Kỳ nghĩ đến rụng cả tóc, nếu người phụ nữ bang chủ muốn đúng là Bạch Sầu Hồng, mà có người đã sớm hái đi đóa hoa này của bang chủ, anh không dám tưởng tượng kết cục của bản thân sẽ thế thảm thế nào.

“Cậu cầu nguyện đi!” Đồng Thiệu Vĩ nói châm chọc. Khiến cho Tiết Trần Kỳ hao tổn tâm trí, anh chẳng để ý đến anh ta, ai bảo anh ta lấy quá nhiều lợi ích của mình, đáng đời!

“Có lẽ... Có lẽ người bang chủ chỉ cần bản không phải cô ấy.” Tiết Trần Kỳ ôm một tia hi vọng nói.

“Cậu có người nào khác à? Nếu không cậu đến đối mặt với bang chủ, xem người anh ấy muốn có phải Bạch Sầu Hồng không là được.” Bang chủ rất ít lời, anh có thể hỏi ra được mới là giỏi.

Tiết Trần Kỳ không lời nào để nói, anh không sợ trời không sợ đất, chỉ không dám đi vượt râu hùm. “Coi như là cô ấy vẫn tốt đi, bang chủ tìm cô ấy rồi cuộc muốn làm cái gì?”

“Cậu cho là bang chủ tìm cô ấy nói chuyện phiếm à? Ngu dốt!” Đồng Thiệu Vĩ mắng nói. Anh cũng không cho rằng bang chủ sẽ tìm cô nói chuyện phiếm, hoặc là ôn lại chuyện năm đó. “Dù Bạch Sầu Hồng vẫn chưa lấy ai, nhưng chúng ta cũng không thể nói với cô ấy: ‘Bang chủ của chúng tôi muốn em, đây là vinh hạnh trời ban của em.’ Rồi cô ấy sẽ ngoan ngoãn đi theo chúng ta trở về.” Tiết Trần Kỳ càng ngày càng cảm thấy chuyện khó có thể xử lý, anh thà đi sống mái chiếm địa bàn với người ta, cũng không muốn đau đầu vì vấn đề người đàn bà của bang chủ.

“Sai! Đây là vấn đề của cậu, không là vấn đề của tôi.” Đồng Thiệu Vĩ mỉm cười lắc lắc ngón trỏ, vui sướng khi người gặp họa nói.

“Có ý gì?” Anh không vui quát.

“Vấn đề tìm người tôi đã giải quyết cho cậu, còn lại chỉ là vấn đề của cậu, người có mang về hay không, tự cậu xử lý, dù sao loại chuyện bắt người này không nằm trong phạm vi của tôi, đồng chí, cố lên ha!”

“Cậu như thế mà cũng gọi là anh em à?”

“Lần sau khi cậu bàn chuyện làm ăn với tôi, nhớ đến lời này, rồi hãy nói!” Đồng Thiệu Vĩ nhún vai nói, Tiết Trần Kỳ giận đến tởm thì đánh ra một quyền.

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Trong nhà trẻ, truyền ra tiếng hát của trẻ em, tuy rằng chữ không rõ ràng, âm cũng hát không quá chuẩn, nhưng trong tiếng hát tràn ngập nét ngây thơ của trẻ con.

Tiếng đàn mượt mà trôi ra theo tay Bạch Sầu Hồng, xung quanh cô có ba bốn đứa bé 4, 5 tuổi, người người vui vẻ hát theo tiếng đàn.

Khi tiếng chuông tan học vang lên, nhiều đứa bé còn chưa ngậm chiếc miệng xinh xắn lại, mếu máo xin xỏ: “Cô ơi!”

“Hết giờ rồi, các con cũng thấy cô mệt chứ, cô cũng phải nghỉ mà!” Trên gương mặt xinh đẹp tuyệt trần của Bạch Sáu Hồng che ý cười, “Được rồi, mau dọn sách vở đi, tan học nhé! Cha mẹ các con đang chờ bảo bối về nhà đây!”

Phần lớn trẻ em ở đây vui vẻ chuẩn bị về nhà, nhưng có vài đứa bé vẫn vây quanh cô.

Cô thích ở cùng bọn trẻ, đôi mắt với ngôn ngữ ngây thơ của chúng, luôn khiến cô vui vẻ.

Tô Yến Ny dùng thân thể bé xinh cạo vào người Bạch Sáu Hồng, dùng giọng trẻ con mềm mại nói: “Cô ơi, cô cũng đến nhà con chơi được không cô? Cha con muốn mời cô ăn cơm.”

“Không được! Cô muốn ăn cơm với cha tôi!” Lộ Tuệ Liên vội vàng nói, không cam lòng khi cô giáo nó thích bị đứa bạn cướp đi, liều liều chết chen vào giữa Tô Yến Ny.

Bạch Sáu Hồng biết bọn nhóc đều đến từ các gia đình mồ côi (cha hoặc mẹ), cũng rất rõ họ rất quý cô, đáng tiếc cô không có hứng thú với họ, hơn nữa lợi dụng trẻ con hồn nhiên là hành vi cô khinh thường nhất.

Cô nhin không vui xuống, dịu dàng nói: “Không được đâu! Các con phải về nhà với cha mẹ, cô cũng phải về nhà với cha mẹ!”

Đỗ bọn nhóc lên xe rồi, cô dọn dẹp xong thì ra về.

Sau khi tốt nghiệp đại học, cô đi dạy nhạc, sáu ngày một tuần sáng đến nhà trẻ dạy học, buổi chiều về nhà dạy dương cầm. Chủ nhật là ngày nghỉ ngơi của cô, ra ngoại ô tản bộ hoặc chăm sóc cha mẹ.

Cô nổ xe máy trước nhà trẻ, chuẩn bị lên đường về nhà.

Không chú ý đến một chiếc ô tô đỗ ở bên, lại càng không để ý đến khi cô rời đi, chiếc xe kia cũng chạy theo sát phía sau cô.

“Là cô ấy à?” Hai mắt sắc của Tiết Trần Kỳ nhìn thẳng Bạch Sáu Hồng đằng trước, muốn tìm ra bóng dáng năm xưa trên người cô.

“Đúng ạ!” Chu Chí Thanh cung kính trả lời.

“Tốt lắm, công lao của cậu tôi sẽ nhớ.” Tiết Trần Kỳ khen ngợi.

Khi anh lo lắng Bạch Sáu Hồng không biết tung tích, người có nhiệm vụ bảo vệ Bạch Sáu Hồng vẫn tiếp tục chấp hành nhiệm vụ nhiều năm qua, cho dù nhiều năm trước anh đã quên mệnh lệnh này, những người đó vẫn làm hết nghĩa vụ để ý đến hành tung của cô, Chu Chí Thanh là một người trong đó.

Năm đó Diệm bang ra lệnh muốn người trong Bộ Đại Bộ phải nghiêm mật bảo vệ Bạch Sáu Hồng, nhưng không ai biết nguyên nhân vì sao, chỉ biết là người cao nhất trong bang hạ lệnh.

Mọi người bắt đầu chú ý đến nhân vật Bạch Sáu Hồng này, thấy cô nhiều lần không sợ hãi bảo vệ cậu em trai ngang ngược, bọn họ không khỏi cực kỳ bội phục với lòng gan dạ của cô, dù phía trên đã hủy lệnh bảo vệ, bọn họ vẫn đang thay phiên bảo vệ.

Mười năm cho đến khi Bạch Sáu Hồng học xong trung học, đại học, tốt nghiệp rồi vẫn luôn ở Bộ Đại Bộ, nghề nghiệp là cô giáo dương cầm.

Cô chưa kết hôn, cũng không có bạn trai, nhưng người theo đuổi cô rất nhiều, mà nguyên nhân cô cự tuyệt chủ yếu là do em trai cô Bạch Chí Quân, anh ta chuyên đi gây chuyện, cách sống thì phóng túng.

Vợ chồng Bạch gia là nhân viên nhà nước đã về hưu từ hai năm trước, hiện thời kinh tế trong nhà toàn dựa vào tiền hưu của vợ chồng Bạch gia và tiền lương của Bạch Sáu Hồng. Sự phung phí của Bạch Chí Quân tạo thành áp lực rất lớn cho cô, tiền lương của cô toàn cho Bạch Chí Quân làm tiền tiêu vật.

Đúng là dạng người ăn cơm chùa!

Tiết Trần Kỳ bực bội nắm chặt tay, nếu để anh gặp tên Bạch Chí Quân, nhất định sẽ tẩn chết tên kia, bởi vì anh ta đã mất hết mặt mũi đàn ông rồi.

“Thật ra... Thật ra chúng tôi cũng không bảo vệ tốt cô Bạch, thiếu chút nữa thì cô ấy đã bị em trai mình bán đi.” Chu Chí Thanh ngập ngừng nói.

“Cái gì? Cậu nói rõ ràng cho tôi!” Tiết Trần Kỳ tý nữa va vào nóc xe.

“Em trai cô ấy nợ tiền đánh bạc, chủ nợ đến cửa đòi nợ, Bạch Chí Quân chẳng có tiền, bọn họ liền muốn bắt cô Bạch đi.”

“Cô ấy có bị sao không?” Nếu không ở trên xe, Tiết Trần Kỳ sẽ nhảy lên mất. Nếu có người dám động đến người của bang chủ, mà anh bảo vệ không chu toàn, anh còn mạng không chứ?

“Khi chúng tôi biết tin, lập tức phái người đi xử lý, mọi người kiểm tiền trả nợ cho Bạch Chí Quân, bọn họ lập tức thả cô Bạch về, cũng uy hiếp bọn

chúng không được động đến cô Bạch.”

“Làm tốt lắm!” Mạng của anh được giữ rồi.”Tìm cơ hội dạy dỗ Bạch Chí Quân.”

“Tuân mệnh!”

Ánh mắt anh chuyển sang Đồng Thiệu Vĩ nói: “Có cách gì tốt có thể thần không biết quỷ không hay đưa cô ấy đi không?”

“Gây mê cô ấy!”

“Bang chủ, đã đưa cô ấy đến biệt thự à.” Cận vệ của Hắc Lạc Kiệt kính cẩn bẩm báo.

“Chuẩn bị đến biệt thự!” Hắc Lạc Kiệt vốn lạnh lùng khi nghe thấy cô đã đến biệt thự, hai mắt sâu tối hiện lên nét cười, khuôn mặt lạnh giá như có gió xuân thổi qua.

Làm cận vệ của bang chủ năm năm, lần đầu nhìn thấy trên gương mặt lạnh lùng và vô tình của bang chủ có biểu hiện khác, anh không khỏi cảm thấy may mắn, nếu anh không hoàn thành nhiệm vụ này, không dám tưởng tượng bang chủ sẽ tức giận cỡ nào.

Nhưng, anh vẫn cảm thấy khẽ bất an, rốt cục người phụ nữ bang chủ chỉ có phải Bạch Sáu Hồng không? Nhưng nếu không phải, vậy đồng lửa kia sẽ bốc đến đâu đây.

Vệ sĩ lặng lẽ đi sau Hắc Lạc Kiệt, trong lòng không chỉ có buồn bực, Bạch Sáu Hồng có sức quyến rũ mạnh đến mức làm bang chủ đổi tính sao?

Bang chủ thấy cô hôn mê như thế sẽ phản ứng thế nào?

Anh thừa cơ Hắc Lạc Kiệt nói chuyện với người quản lý, bấm điện thoại cho Đồng Thiệu Vĩ, bẩm báo tình hình mới nhất.

Khi Đồng Thiệu Vĩ biết được Hắc Lạc Kiệt đi về biệt thự, không khỏi có chút giật mình, chợt dặn dò vệ sĩ tùy cơ ứng biến, anh và Tiết Trần Kỳ sẽ lập tức chạy đến biệt thự.

Khi Hắc Lạc Kiệt đến biệt thự, trên mặt không tự chủ được hiện lên nét toan tính.

Mười năm chờ đợi rất lâu, rốt cục anh cũng chờ đến giờ phút này.

Chờ không kịp người hầu đến mở cửa xe, anh mở cửa xe xuống xe, đi nhanh đến phòng mình.

Bỗng có thay đổi, tên giúp việc kia ngây ngốc nhìn tay mình, tiếp theo ngẩng đầu nhìn bóng dáng Hắc Lạc Kiệt đi nhanh.

Trong biệt thự, biết được bang chủ về, nữ quản gia biệt thự đã chuẩn bị bữa ăn mang đến thư phòng, thấy Hắc Lạc Kiệt vội vã đi vào phòng, không khỏi sửng sốt.

Bang chủ từ trước đến nay đều ở trong thư phòng hoặc làm việc ở công ty, thường nửa đêm mới trở về phòng, sao hôm nay lại đột nhiên về phòng trước?

Hắc Lạc Kiệt đẩy cửa phòng ra, hai mắt sắc bén như chim ưng nhìn chằm chằm người nằm trên giường, lập tức đi nhanh đến bên giường, ngồi cạnh mép giường nhìn dung nhan ngủ say, bàn tay to nhẹ nhàng chạm vào hai má non mềm của cô.

Người con gái thanh tú trước mắt này, là cô gái kiên cường bảo vệ người thân năm đó ư?

Anh muốn tìm được bóng dáng năm đó từ khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Năm đó cách cửa sổ xe màu đen, anh biết cô không nhìn thấy anh, nhưng anh lại quan sát tỉ mỉ từng tiếng nói động tác của cô.

Từ khi anh mười sáu tuổi, bên cạnh chưa từng thiếu phụ nữ, đối với phụ nữ anh không hiểu thương tiếc là cái gì, phụ nữ với anh mà nói chỉ có công dụng phát tiết.

Ngực to mà ngực gồ ghề, ăn nói nhảm chán, hơn nữa lòng tham không đáy, khiến cho anh không thể sinh ra hảo cảm và hứng thú, cho đến khi anh gặp cô.

Nói thẳng thắn, bản ngoại hình, cô kém hơn những người phụ nữ anh đã gặp. Huống hồ năm đó cô chỉ có mười lăm tuổi, nhưng cô lại hấp dẫn mãnh liệt ánh mắt anh.

Năm đó cô vì bảo vệ em trai, lấy thân hình bé bỏng làm lá chắn, không để người khác làm hại em trai cô. Khi đó cả người cô như sáng rực, hấp dẫn anh rất nhiều.

Chưa bao giờ có người phụ nữ nào bảo vệ ai trước mặt anh, cũng chưa từng có ai dám đối đầu với anh, chưa từng có người nào làm thế, bao gồm cả

mẹ anh.

Khi anh chính mắt thấy cô không để ý đến an nguy tính mạng của mình, chỉ nguyện để người nhà bình an, cô làm lay động ý chí sắt đá lạnh lùng vô tình của anh, ngoại lệ bỏ qua cho người nhà của cô.

Lúc ấy anh đã nói với bản thân: anh muốn cô!

Anh muốn cô làm mẹ của con anh, anh muốn mẹ của con anh phải là người kiên cường biết bảo vệ gia đình, thật lòng yêu trẻ con.

Mà không phải chỉ vì làm phu nhân bang chủ Diêm bang, loại hôn sự vì lợi ích này, anh khinh thường, mẹ của con anh đã sớm được định, là Bạch Sáu Hồng.

Anh cho cô thời gian mười năm tự do để trưởng thành, mười năm sau cô sẽ thuộc về Hắc Lạc Kiệt anh.

Mười năm không hề hỏi về cô, không muốn để mình phân tâm, lý do khác là muốn để cô tự do tự tại mà phát triển.

Thời gian mười năm rất dài, anh nhìn khuôn mặt ngủ say và thân hình mảnh khảnh của cô, không thể không thừa nhận cô gái bé nhỏ năm đó đã trưởng thành.

Trên khuôn mặt thanh tú đã bớt đi nét trẻ con, tóc đen dài như mây rơi trên gối, tay anh xóc chấn lên, cẩn thận đánh giá dáng người cô, mặc dù hơi gầy nhưng đường cong lung linh, ý cười nhạt hiện trên khóe miệng anh, ngón tay âu yếm nhẹ vuốt đôi môi đỏ mọng của cô.

Chợt, anh phát hiện có gì đó không đúng, nhanh chóng đứng lên, tức giận quát: “Chuyện gì đã xảy ra?”

Ba người ngoài cửa đột ngột, Đồng Thiệu Vĩ, Tiết Trần Kỳ và cận vệ của anh nghe thấy tiếng rống giận vội vàng mở cửa đi vào, nghe bang chủ quát trách.

Bọn họ trầm nghĩ trong lòng, nguyên nhân bang chủ rống giận là gì?

Là tìm sai người? Hay là cô ấy hôn mê bất tỉnh?

Hắc Lạc Kiệt trầm mặt xuống nhìn chằm chằm ba người trước mắt, ánh mắt nghiêm khắc tỏ vẻ anh đang chờ đáp án của họ.

Cận vệ nhận mệnh nhận tội: “Xin bang chủ thứ tội, thuộc hạ không biết người bang chủ muốn là ai, đành phải đi xin chỉ thị của hai vị phó bang chủ.”

“Bang chủ, em đoán chắc hẳn là Bạch Sáu Hồng.” Về mặt Đồng Thiệu Vĩ tự tại nói ra suy đoán của anh.

Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt nghiêm khắc khiến Tiết Trần Kỳ lo lắng không thôi, anh không sợ trời không sợ đất chỉ sợ bang chủ.

“Bang chủ, Thiệu Vĩ đoán là Bạch Sáu Hồng, nhưng em cảm thấy không phải. Nếu bang chủ muốn cô ấy, sao lại chờ mười năm lâu như vậy? Huống hồ mười năm này bang chủ lại chẳng nhắc đến cô bé, cho nên em đã gỡ lệnh bảo vệ cô ấy từ bảy năm trước rồi, đỡ phải lãng phí sức người. Em đã sớm nói với Thiệu Vĩ tuyệt đối không phải cô ấy, nhưng bọn anh không nghe, mới có thể đưa sai người. Bang chủ, xin anh nói thẳng thiên kim cô anh muốn là của nhà nào, hay là minh tinh điện ảnh nào, thuộc hạ lập tức đưa đến.” Anh cho rằng bang chủ tức giận là đưa sai người, vội vàng nói ra tất cả, khẩn cầu bang chủ có thể bớt giận.

Đồng Thiệu Vĩ nghe vậy, không khỏi đỏ mặt hơi lạnh thay anh. Đúng là đồ ngu! Chẳng lẽ anh không nhận ra người đưa đến không nhầm, sai ở chỗ là hôn mê bất tỉnh. Nếu đưa sai người, từ lúc vào phòng bang chủ đã tức giận, không chờ thêm lâu như vậy mới giận dữ, thật ngốc!

Tiết Trần Kỳ tự cho là thông minh nói ra tất cả chuyện đáng trách của mình, giờ không thể cứu anh nữa rồi

“Bảy năm trước đã gỡ lệnh bảo vệ?!” Hắc Lạc Kiệt nghe vậy sắc mặt đại biến, mười năm anh có thể đặt toàn bộ tâm tư lên sự nghiệp, chỉ vì nghĩ là cô được bảo vệ an toàn dưới thuộc hạ của anh, không ngờ có người dám bỏ qua cô, vậy em trai cô gặp tai họa cũng dính lên người cô.

Không ngờ Tiết Trần Kỳ đáng chết lại gỡ lệnh bảo vệ từ bảy năm trước, lửa giận lấp đầy lòng dạ anh, quả đấm như sắt đánh đến khuôn mặt Tiết Trần Kỳ, nhất thời thấy sao bay bay.

“Bang... Bang chủ?” Trúng một quyền này, Tiết Trần Kỳ lúc này mới bừng tỉnh, anh không tìm sai người, nếu người không sai, vì sao bang chủ còn muốn đánh anh?

“Cậu dám bỏ qua mệnh lệnh của tôi!” Trên mặt Hắc Lạc Kiệt hiện lên thần sắc khát máu.

“Em... Bang chủ...” Tiết Trần Kỳ cầu cứu nhìn về phía Đồng Thiệu Vĩ, người phía sau lảng lẽ ra dấu bốn sáu, ám chỉ vừa rồi khi ở ngoài cửa chờ lệnh của bang chủ, hai người đang thảo luận vấn đề hợp tác, lợi ích 5.5, hiện thời anh thừa cơ uy hiếp nâng cao lợi ích.

“Bảy năm qua cô ấy có xảy ra chuyện gì không?” Hắc Lạc Kiệt nắm chặt hai đấm, nếu nghe thấy đáp án thừa nhận, anh nhất định sẽ dạy dỗ Tiết Trần Kỳ một chút.

Tiết Trần Kỳ nghe vậy, cả người lạnh run. Lớn lên từ bé với bang chủ, biết rõ tuyệt đối không đánh lại bang chủ, hiện thời cũng chỉ có nhịn đau gật đầu

để Đồng Thiệu Vĩ bắt chết. (Vô—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

Đồng Thiệu Vĩ lập tức bấm báo qua chuyện của Bạch Sầu Hồng, cũng nhấn mạnh Tiết Trần Kỳ lãnh đạo, thủ hạ cứu kịp thời, ai cũng sai cũng có công, ưu khuyết điểm đều có.

“Hủy sòng bạc kia!” Hắc Lạc Kiệt lạnh lùng phun ra những lời này.

Tiết Trần Kỳ vội vàng gạt đầu, không dám nói thêm gì.

“Ai hạ lệnh làm cô ấy hôn mê?” Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt nhìn về phía Bạch Sầu Hồng vẫn ngủ say trên giường, giận không thể rống hỏi.

Tiết Trần Kỳ vội vàng trả lời: “Là Đồng Thiệu Vĩ!” Hừ! Buộc anh chia lợi ích, như vậy anh sẽ làm Đồng Thiệu Vĩ ăn cũng vất vả. Đồng Thiệu Vĩ tỷ nửa thì ra tay đánh anh, thật muốn xóa sạch vết mặt đăc ý của anh, nhưng anh không dám lỗ mắng trước mặt bang chủ, chỉ có thể thầm hận trong lòng, thân nhiên nói: “Thuộc hạ không muốn kinh động quá nhiều người, không thể không hạ lệnh hôn mê cô ấy, mới có thể thuận lợi đưa cô ấy về.” (Vô—^—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Tôi không cần người phụ nữ của tôi như một khúc gỗ trên giường, làm cho cô ấy tỉnh lại, hai giờ sau tôi sẽ đến.” Nói xong, Hắc Lạc Kiệt xoay người bỏ đi, ném lại vấn đề để bọn họ xử lý.

Đồng Thiệu Vĩ thấy bang chủ ra khỏi phòng, chợt đánh Tiết Trần Kỳ một đắm, Tiết Trần Kỳ không phòng bị nhận trọn một đắm, nổi giận gầm lên một tiếng rồi lập tức lao vào, không đến 20 phút, trên người hai người đều đầy vết thương.

“Hai vị phó bang chủ, bớt bực đi thôi! Mệnh lệnh của bang chủ nên xử lý như thế nào ạ?” Vệ sĩ rảnh rồi mở miệng xin chỉ thị, cũng không muốn bọn họ còn chưa làm gì đã đánh chết đối phương, đến lúc đó người rắc rối sẽ là anh. (Vô—&—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

Đồng Thiệu Vĩ tao nhã phì cười, không thú vị nói: “Loại vấn đề này nên xin chỉ thị của hữu phó bang chủ, dù sao loại chuyện mờ ám này anh ta giỏi nhất.”

“Cậu nói cái quái gì thế, bại hoại như cậu thì nhả nhận lắm đấy, còn dám nói tôi.” Tiết Trần Kỳ cười nhạt với lời của anh.

“Ít nhất còn hơn cậu nhiều.”

“Mẹ kiếp, còn muốn so nữa à?” Tiết Trần Kỳ nắm tay lại, chuẩn bị ký Đồng Thiệu Vĩ một cái.

“Hai vị phó bang chủ, mệnh lệnh của bang chủ chỉ còn lại nửa tiếng ạ.” Vệ sĩ sốt ruột kêu lên.

Đồng Thiệu Vĩ nhìn vào gương trang điểm, cầm giấy lau vết máu cẩn thận, “Bang chủ có nói chuyện này tôi phụ trách à?”

“Không.” Anh không thể không thừa nhận bang chủ cũng không nói chuyện này do ai phụ trách. (Vô—Ảnh—^—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Vậy liên quan gì đến tôi? Tôi còn phải đến Đài Bắc chủ trì hội nghị, không tiếp!” Đồng Thiệu Vĩ định bỏ đi, lại bị anh giữ chặt lại.

“Vậy chuyện này do ai phụ trách?” Loại chuyện này anh cũng không muốn phụ trách nhé! Anh chỉ là cận vệ, không xử lý loại chuyện này. ánh mắt chuyển đến Tiết Trần Kỳ.

“Nhìn tôi làm gì? Không nghe thấy bang chủ nói tôi đi phá sòng bài à, ông đây không rảnh nói chuyện tào lao với cậu!” Tiết Trần Kỳ nói xong liền đi ra ngoài cửa, rồi cũng bị giữ chặt lại. (Vô—#—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

Mỗi tay cận vệ kéo một phó bang chủ, cầu xin nói: “Vậy rốt cuộc phải làm sao bây giờ?”

“Tôi đoán, Bạch Sầu Hồng chắc không đến một giờ sẽ tỉnh lại.” Nói xong, Đồng Thiệu Vĩ kéo tay anh ra nhanh rồi đi.

“Thằng nhóc, bằng cậu cũng muốn ngăn tôi à?” Tiết Trần Kỳ tôn trọng bạo lực hai ba quyền liền đánh anh ngã xuống đất, dùng hết cả những xui xẻo ban nãy của anh đánh lên người anh ta.

Anh không quan tâm đến đau đớn, nhanh chóng chạy vội tới cửa lớn ngăn hai người lên xe, “Tôi rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?”

Đồng Thiệu Vĩ cười nhẹ, “Nhóc, chuyện của phụ nữ từ trước đến nay do ai phụ trách thu xếp?”

Anh nảy ra ý kêu lên: “Vương Đại!”

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Vương Đại bị cận vệ của Hắc Lạc Kiệt triệu đến lập tức xử lý chuyện của Bạch Sáu Hồng, khi anh ta nhìn chăm chăm người con gái ngủ say trước mắt, không khỏi cau mày. Theo kinh nghiệm nhiều năm của anh ta, loại phụ nữ này làm sao có thể được bang chủ yêu thích.

Anh không hài lòng nói với cận vệ “Cô này là ai? Mặt chả đẹp, dáng chả ngon, để tôi đổi người khác.”

“Cô ấy do hai vị phó bang chủ đưa tới, bang chủ dặn dò không muốn người phụ nữ của người như khúc gỗ trên giường, cậu nghĩ cách giải quyết vấn đề này, bang chủ ước chừng sẽ đến sau 40 phút nữa.” Sau khi nói xong anh lập tức rời đi, thân là vệ sĩ không thể rời khỏi cạnh đại ca lâu được. (Vô—Ảnh—Các—1-<https://qttp.wordpress.com/>)

Vương Đại biết người phụ nữ này do hai phó bang chủ đưa tới, cũng không dám nhiều lời, vội vàng ra lệnh cho nữ giúp việc giúp đỡ đưa Bạch Sáu Hồng hôn mê vào phòng tắm rửa, sau đó đặt lên giường.

Không muốn cô gái này như khúc gỗ trên giường, đây với Vương Đại mà nói chẳng phải chuyện khó, chỉ cần cho cô số lượng thuốc kích thích vừa phải, sẽ mặc người đàn ông tùy ý, cũng sẽ yêu cầu đòi hỏi nhiều sự chăm sóc hơn.

Vương Đại lộ ra nụ cười đắc ý, lấy ra một viên thuốc giao cho nữ quản gia, nữ quản gia và nữ giúp việc nâng Bạch Sáu Hồng dậy, sau khi cho uống xong, mọi người lập tức rời khỏi thuê phòng.

Hắc Lạc Kiệt lấy tay mở cửa phòng ra, anh mặc áo đen, bước nhanh đến bên giường, mắt sáng như đuốc đánh giá Bạch Sáu Hồng trên giường.

Qua nửa ngày, anh khom người nhắc khăn mỏng ném sang một bên, ánh mắt như lửa nhìn chăm chăm thân hình tuyệt đẹp không một mảnh vải.

Vốn cảm thấy cô có chút mảnh mai, nhưng khi thân hình trắng nõn không tỳ vết của cô hiện ra trước mắt anh, anh vô cùng vừa lòng nhìn cảnh đẹp trong mắt. (Vô—Ảnh—Các—2-<https://qttp.wordpress.com/>)

Lông mi dài, cân xứng với cái miệng nhỏ hồng làm người ta muốn âu yếm, bộ ngực tuyết trắng đầy đặn làm cho người ta khát vọng, bụng phẳng, đùi ngọc thon dài, còn có nơi thân bí làm cho người đàn ông cảm thấy hưng phấn kia, không khỏi khiến anh xem đến ngây ngốc.

Hắc Lạc Kiệt vội cởi áo trên người, lộ ra thân hình nam tính rắn chắc, ôm chặt thân thể mềm mại của cô, cúi đầu đoạt lấy vị ngọt từ đôi môi đỏ mọng.

Anh không khách khí cạy mở cánh môi cô ra, nếm rượu ngon ở môi cô, anh đã hoàn toàn bị khơi ngọn lửa dục vọng.

Bạch Sáu Hồng mơ mơ màng màng tỉnh lại, thần trí như đi ra từ trong sương mù, lại bị một cảm giác kỳ lạ mê hoặc. (Vô—Ảnh—Các—3-<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô nhẹ nhàng vận vẹo thân hình, cố gắng loại bỏ cảm giác khó hiểu này, không ngờ ngược lại khiến cho phản ứng của anh càng thêm nóng, anh hôn vành tai mềm của cô, nhẹ nhàng trêu đùa cô, dường như chờ cô tỉnh lại mà trêu chọc cô.

Bàn tay to của anh âu yếm vuốt lên bộ ngực sữa nõn nà của cô, nụ hoa phấn hồng tựa hồ mời gọi anh chạm vào, nhắm nháp. Anh nhìn không được khê ngậm nhẹ nụ hoa của cô, răng vừa cắn vừa liếm trêu chọc, một tay chậm rãi dạo động trên người cô. (Vô—Ảnh—Các—4-<https://qttp.wordpress.com/>)

Cảm giác xa lạ tập kích trong lòng cô lần nữa, lửa nóng khó hiểu tràn ngập trong cô.

Bạch Sáu Hồng từ từ mở hai mắt, ánh mắt mê man nhìn chăm chăm người đàn ông đang bận rộn trên người cô, cô phát ra tiếng rên rỉ, “Anh...”

Hắc Lạc Kiệt ngẩng đầu đón nhận ánh mắt khó hiểu của cô, khoe miệng lộ ra nụ cười tà ác, tay di chuyển đến giữa hai chân cô, người cô đông cứng, phát ra một tiếng hô nhẹ, hai mắt mở to nhìn anh, không thể tin được đây là sự thật.

Hai tay của anh lại hướng lên trên di động đến trước ngực cô, ngón tay thon dài vuốt ve nụ hoa của cô, sức lực khi thì mềm nhẹ khi thì cuồng dã, bộ ngực sữa của cô chậm rãi vươn thẳng lên. (Vô—Ảnh—Các—5-<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh hiện lên vẻ mặt đắc ý, một tay vẫn thăm dò nơi tư mật của cô, một tay kia khê vuốt tóc cô, ánh mắt nóng cháy nhìn chăm chăm hai mắt mê man của cô, lúc này anh mới hiểu được cô đã bị hạ thuốc, cô gái trinh tiết nháy mắt liền biến thành người con gái lăng ló.

Anh không muốn dựa vào thuốc kích thích để có được cô, nhưng lúc này anh đã không còn cách nào để rút tay về, chỉ có thể quát cô thần trí không rõ ràng: “Nhìn anh! Nhìn anh!”

Bạch Sáu Hồng bị tiếng hô như sấm của anh làm sợ, theo lời nhìn về phía anh, có chút hoang mang nghĩ: anh ta là ai vậy? Sao cô phải nhìn anh?

Tay giữ tóc cô lại ra sức, khê đau đớn làm thần trí cô khôi phục một chút, kinh ngạc hỏi: “Anh là ai?” (Vô—Ảnh—Các—6-<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô nhận thấy được hai người trần trụi ở cùng một chỗ, ánh mây đỏ lập tức che kín mặt cô, giữa giữa muốn đẩy anh ra, nhưng anh dùng thân hình cường tráng đè chặt lên cô.

“Hắc Lạc Kiệt! Nhớ kỹ tên này!” Dù cho anh dựa vào thuốc mới có được cô, cũng phải để cô biết anh là ai

Cô thuộc về Hắc Lạc Kiệt anh!

Không biết nguyên nhân gì, biết rõ hành vi thân mật quá độ với đàn ông là không đúng, nhưng trong cơ thể cô có một loại cảm giác vô cùng sung sướng, cô nhẹ nhàng cắn cánh môi, ánh mắt mê man nhìn anh.

Tay kia của anh đặt giữa hai chân cô, khiến cho cô hơi kháng cự, lại bị tác dụng của thuốc làm phát ra tiếng rên rỉ sung sướng. (Vô—Ảnh—Các—7—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Nhìn anh nói, anh là ai!” Anh để cô nhìn anh, không để cô trốn khỏi ánh mắt anh ngón tay lặng lẽ thâm nhập vào cảm địa chưa từng ai thăm dò của cô. Thân thể mềm mại của cô không nhịn được run rẩy, trong miệng phát ra rên rỉ kịch liệt.

Tóc bị anh kéo đau khiến cô lại khôi phục chút thần trí, cô cố gắng tập trung ánh mắt nhìn anh, nghi hoặc hỏi: “Anh... Là... Ai?”

“Hắc Lạc Kiệt! Gọi tên anh!” Anh nhất định phải nghe thấy tên anh từ miệng cô, thật giống như là tuyên bố quyền sở hữu của anh với cô.

Hắc Lạc Kiệt? (Vô—Ảnh—Các—8—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sáu Hồng dưới tác dụng của thuốc kích thích, thần trí lại trở nên hỗn loạn, không biết tên này có ý nghĩa gì với cô, cô chỉ biết là thân mình giống như bị lửa đốt, tựa hồ đang khát cầu gì đó, cô nâng bàn tay nhỏ bé vuốt lên gương mặt tuấn mỹ của anh.

Anh lại níu chặt tóc cô, hai mắt nhìn thẳng cô hỏi: “Anh là ai?” Anh nhìn dục vọng mãnh liệt xuống, muốn nghe được cô gọi tên anh.

Cô từ trên thiên đường rơi xuống nhân gian, khó hiểu nhìn lại anh, không nhịn được rên rỉ.

“Không nói, anh sẽ không thỏa mãn em, nói mau!” (Vô—Ảnh—Các—9—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sáu Hồng tập trung tinh thần nhớ lại, lại chẳng nhớ ra gì cả.

Tay cô đặt lên mặt anh, cả người nóng rực làm cô khổ sở, thật muốn thoát khỏi loại thống khổ này.

“Gọi tên anh, nếu không anh sẽ không làm gì hết.” Anh cố nén lửa nóng sắp nổ mạnh, cố đạt được thứ anh muốn.”Anh là ai?”

Cô thất bại rên rỉ, thân thể mềm mại bất an vặn vẹo, khiến cho lực nhấn nài của anh kém chút nữa hồng mất mà trực tiếp muốn cô.

“Nói! Hắc Lạc Kiệt!” Giọng anh vì cố nén dục vọng mà khàn khàn.

“Hắc... Lạc... Kiệt...” Cô vô thức lặp lại.

“Đúng vậy! Vĩnh viễn nhớ kỹ tên này, đây là người đàn ông của em, gọi là Hắc Lạc Kiệt!” Anh đắc ý tuyên bố, trực tiếp đưa lửa nóng vào, ánh mắt nồng cháy nhìn cô chăm chú, bàn tay to lại níu chặt tóc cô nói: “Nhìn anh!” (Vô—Ảnh—Các—10—<https://qttp.wordpress.com/>)

Cảm nhận được dục vọng lửa nóng của anh đặt tại nơi mềm mại của mình, khiến cô càng thêm mê man và bất an, hai mắt hoang mang nhìn anh.

“Anh muốn em biết mình là của ai, biết rõ!” Vừa nói xong, dục vọng của anh vọt vào trong cảm địa của cô.

Đau đớn vây quanh cô, ánh mắt khó hiểu hiện lên một tia tỉnh táo, tia tỉnh táo kia làm anh hiểu, cô sẽ nhớ rõ là cô thuộc về ai.

Anh cuồng nhiệt làm tình với cô, điên cuồng giữ lấy cô.

Sáng sớm, ánh mặt trời ngày hè chậm rãi chiếu xuống trên người đôi nam nữ ôm nhau trên giường, đôi tay của chàng trai ôm chặt cô gái vào trong ngực, không để cô rời khỏi nửa phần, cô gái cũng ngoan ngoãn nằm trong lòng anh.

Bạch Sáu Hồng nhẹ nhàng chuyển động, mắt dài rung rung, hình như sắp tỉnh. (Vô—Ảnh—Các—11—<https://qttp.wordpress.com/>)

Từ lúc cô chuyển động, Hắc Lạc Kiệt lập tức tỉnh lại, chỉ lấy tay nâng má nhìn chăm chú vào cô, không biết cô có cảm tưởng gì với buổi tối điên cuồng hôm qua? Anh nhìn hai mắt khép chặt của cô, khát vọng muốn biết được tất cả từ hai mắt của cô.

Cô chậm rãi mở hai mắt, đập vào mắt là nam chính của giấc mộng xuân ngày hôm qua làm người ta đỏ mặt, cô ngơ ngác nhìn anh, không thể tin được.

Chẳng lẽ đêm qua tất cả là thật?

Cảm giác đau đớn truyền đến từ giữa hai chân, khiến cô nhớ lại đêm qua anh điên cuồng đoạt lấy cô, khuôn mặt nhất thời đỏ như cà chua. (Vô—Ảnh—Các—12—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sầu Hồng ngồi dậy, kéo chăn mỏng ra, phát hiện trên người đầy dấu hôn xong, nhanh chóng ngẩng đầu nhìn về phía anh, khi nhìn thấy trong đôi mắt ngập tràn đắc ý, không khỏi giận dữ, cầm gối đầu ném vào mặt anh.

Hắc Lạc Kiệt dễ dàng tránh được cái gối ném về phía anh, vội đề cô dưới người. Nhìn dáng vẻ giận dữ của cô, anh có thể chắc chắn Bạch Sầu Hồng là cô gái kiên cường bảo vệ người thân năm đó. (Vô—Ảnh—Các—13—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Tránh ra! Tên dê già vô si kia, cút ngay cho tôi! Tôi thề, tôi nhất định sẽ đi kiện anh, nói anh cưỡng gian, kiện anh cưỡng bạo, còn kiện anh tội bắt cóc!” Sau khi tỉnh lại lý trí bắt đầu kéo về, ngày hôm qua cô mới về đến cửa nhà, đột nhiên nghe thấy phía sau có tiếng động, cô vừa quay đầu lại đã bị một miếng vải bịt vào mũi, ngất đi.

“Em gọi đêm qua là cưỡng gian? Hay là cưỡng bạo?” Anh hừ lạnh một tiếng, “Anh nhớ lúc đó em rất hưởng thụ mà.”

Nghe vậy, cô tức giận vùng vằng đứng dậy đánh anh, “Tì bì! Vô si, nếu không phải các người làm tôi hôn mê, còn bỏ thuốc kích thích, làm sao tôi lại không biết hổ thẹn cùng anh.. cùng anh...” (Vô—Ảnh—Các—14—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Cùng anh làm gì! Thân mật? Hay là làm tình?” Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng của cô, anh nhìn không được cúi đầu che môi cô lại, lại mạnh mẽ đoạt lấy vị ngọt của cô.

Bạch Sầu Hồng dùng sức đẩy anh ra, lại phát hiện cô yếu đuối căn bản chẳng làm gì được anh. Anh dùng sức ôm chặt cô, môi càng xâm lược lưỡi cô, làm cô không thể né tránh, cho đến khi cướp hết ngọt ngào anh muốn.

Cho đến khi cô không thở nổi, nụ hôn của anh từ từ rời xuống, cho đến khi anh khẽ cắn vào nụ hoa đỏ hồng của cô, cô mới giật mình đến hành động của anh, thẹn thùng lại bất an quát anh: “Anh muốn làm gì?”

“Sau đêm qua, em không biết anh muốn làm gì à?” Hắc Lạc Kiệt nhíu mày xem xét cô, trong hai mắt đầy dục vọng lửa nóng, bàn tay to dạo chơi trên thân thể mềm mại của cô. (Vô—Ảnh—Các—15—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Dừng tay cho tôi!” Cô kinh hoàng gào thét.

“Nơi này không tới phiên em lên tiếng!” Anh bá đạo nói, đồng thời dùng dục vọng thăm dò cô.

Cô tức giận giãy giụa, lại phát hiện sức giãy giụa của bản thân, đối với anh mà nói tựa như con kiến không hề có tác dụng.

“Chấp nhận đi, em thuộc về anh!” Một tay anh kéo hai tay cô đặt lên đỉnh đầu, từ từ động người, một luồng sóng dục vọng dần di chuyển đến người cô, động tác chống đối dần biến thành hòa theo....

Anh tiến vào càng lúc càng nhanh, cho đến khi lửa nóng bắn vào cơ thể tươi đẹp của cô...

Khi Bạch Sầu Hồng tỉnh lại lần nữa là vì tiếng động trong phòng, chàng trai có nhu cầu mạnh mẽ kia đứng bên giường, mà hai nữ giúp việc, tựa hồ đang lo lắng có nên đánh thức cô không.

Thấy cô tỉnh lại, trong đó một nữ giúp việc mở miệng nói: “Cô ạ, cô muốn rửa mặt chải đầu một chút không?”

Cô cố nén nước mắt nhục nhã, nghẹn giọng nói: “Quần áo của tôi ở đâu?”

“Trong phòng tắm.” Nữ giúp việc chỉ vào phòng tắm trả lời. (Vô—Ảnh—Các—16—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sầu Hồng dùng chăn mỏng quấn chặt thân thể, chạy nhanh vào phòng tắm tắm rửa sạch sẽ, không muốn lưu lại hơi thở tà ác của gã kia trên người.

Hai nữ giúp việc kia nhìn vết máu trên giường, sắc mặt lập tức biến đổi.

Họ ngây ngốc nhìn nhau, bang chủ đều không muốn động đến xử nữ, mà hiện thời...

Đây có nghĩa gì? (Vô—Ảnh—Các—17—<https://qttp.wordpress.com/>)

Các cô chạy nhanh đến báo cáo chuyện vừa phát hiện cho Vương Đại, Vương Đại sau khi nghe xong thoáng suy tư, anh không thể không thừa nhận cô gái này rất đặc biệt, chưa bao giờ có người phụ nữ từng ngủ lại trong phòng bang chủ, cô là ngoại lệ duy nhất.

Anh đưa các cô gái đến đây, đều là đưa đến phòng khách, bang chủ mây mưa xong rồi đi luôn, chưa bao giờ ngủ một tốt với người nào.

Hơn nữa bang chủ luôn luôn không dính đến xử nữ, Bạch Sầu Hồng là trường hợp đặc biệt duy nhất!

Đặc biệt nhiều như thế, Vương Đại phải ghi chi phiếu lớn hơn. Khi Bạch Sầu Hồng mặc quần áo ngày hôm qua bước ra khỏi phòng tắm, anh một mặt cao ngạo ném ra tấm chi phiếu kia cho cô. (Vô—Ảnh—Các—18—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sáu Hồng chịu đựng lửa giận ngập trời, cúi đầu nhặt chi phiếu kia lên, khước miệng lộ ra ý cười lạnh nói: “Thì ra trị giá con người tôi là hai trăm vạn!”

“Đó vì cô vẫn là xử nữ nên mới có giá này, nếu không luận dung mạo, dáng người và thanh danh, cô tuyệt đối không đáng giá này!” Vương Đại thường dùng tiền tài để cân đo phụ nữ.

Trong lòng cô tràn ngập nhục nhã, bị thất thân bởi một chàng trai xa lạ, đã làm cô thống khổ vạn phần, còn phải nhận loại lời nói vũ nhục này nữa. Bạch Sáu Hồng lạnh giọng nói: “Vì sao tìm tôi? Nếu dung mạo, dáng người và thanh danh của tôi đều không tốt, vì sao lại tìm một người dân bình thường như tôi?” (Vô—Ảnh—Các—19—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bị cô nhìn, Vương Đại cảm thấy khê bất an, cô tựa hồ không giống những người phụ nữ trước, nhưng phụ nữ đều yêu tiền, không phải sao?

Anh hừ lạnh một tiếng, “Đừng quá đắc ý, nếu không phải cô do hai phó bang chủ đưa tới, cô tưởng có thể tiến thêm một bước với bang chủ chắc, đó là không có khả năng.”

“Hai phó bang chủ? Bang chủ?”

“Chẳng lẽ cô không biết người cùng cô tới hôm qua là ai hả?”

“Anh ta là ai vậy?” Cô cố nén nước mắt, không muốn lộ ra một mặt yếu ớt trước mắt người khác, đã thất thân, trái tim bị tổn thương, cô không cho phép bản thân lại mất đi tôn nghiêm. (Vô—Ảnh—Các—20—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bang chủ Diễm bang Hắc Lạc Kiệt!”

“Hắc Lạc Kiệt” Cái tên này gọi lên trong trí nhớ của cô tốt qua, đêm qua anh ta rất muốn cô gọi ra tên của anh ta.

Thì ra mình bị một tên đại ca xã hội đen vậy bản, dựa vào một người dân không quyền không thế như cô, dù mất đi sự trong sạch thì cô có thể chống cự làm gì chứ?

Sự trong sạch của cô sẽ quay về chắc?

Lỡ đâu có khi còn phiền toái hơn.

Bạch Sáu Hồng nắm chặt chi phiếu trong tay, cô hận!

Vì sao cô lại gặp chuyện này chứ? (Vô—Ảnh—Các—21—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bang chủ không thích có phụ nữ ở lâu trong này, ngài ấy cũng chẳng thích phụ nữ, lấy tiền rồi biến.” Vương Đại đắc ý hạ lệnh đuổi khách, anh cũng không tin sẽ có người phụ nữ bất bình với anh.

Đồ ngu!

Vương Đại giờ mới biết được bản thân mình là đứa ngu nhất trên đời!

Khi cận vệ của bang chủ gọi điện thoại cho anh, anh còn đắc ý dào dạt nói cho anh ta biết, anh đã sớm đuổi người phụ nữ kia đi rồi.

Khi cận vệ chuyển lời bang chủ đến, chỉ nghe thấy bang chủ giận dữ hét: “Lập tức rút lại đây cho tôi!”

Không cần cận vệ truyền lời, Vương Đại đã bị cơn giận của bang chủ dọa từ sáng sớm tỉnh mơ, vội vàng cúp điện thoại chạy đến biệt thự. (Vô—Ảnh—Các—22—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh một bước tiến biệt thự, chỉ thấy Hắc Lạc Kiệt mở mắt nhìn anh trong cơn giận dữ.

“Bang chủ?” Vương Đại không biết bản thân đắc tội với bang chủ ở đâu, anh đều làm việc theo quy định mà.

“Người đâu!” Hai mắt Hắc Lạc Kiệt lộ ra sát khí.

Sáng sớm anh lại một lần nữa không nhận được muốn cô, không để ý đêm qua đã muốn cô mấy lần, sau đó vì nhu cầu của anh quá lớn mà cô chìm vào giấc ngủ.

Thấy cô đi vào giấc ngủ, anh đi trước quản lý công chuyện, không ngờ sau khi trở về, cô lại không thấy bóng dáng, anh lập tức phái người đi tìm cô, lại nhận được tin tức cô đã bị đuổi ra ngoài! (Vô—Ảnh—Các—23—<https://qttp.wordpress.com/>)

Tự nhiên có người dám cả gan đuổi cô đi, anh tức giận như lửa thiêu.

“Em đưa cô ấy đi rồi.”

“Là đưa hay là đuổi?” Hắc Lạc Kiệt nhìn Vương Đại.

“Bang chủ đi rồi, em đã viết chỉ phiếu hai trăm vạn cho cô ấy. Vốn em muốn đưa cô ấy đi, nhưng cô ấy kiên quyết không muốn lên xe, nên cô ấy tự đi khỏi biệt thự.” Vương Đại càng nói càng nhỏ giọng.

Nghe vậy, Hắc Lạc Kiệt như núi lửa phun trào: “Hai trăm vạn! Đuổi đi!” (Vô—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bởi vì vết đỏ trên giường, cho nên em mới viết chỉ phiếu hai trăm ngàn cho cô ấy. Là tự cô ấy không muốn ngồi xe, em liền để cô ấy đi.” Vương Đại không biết vì sao con tức của bang chủ lớn như vậy, chẳng lẽ người phụ nữ kia hầu hạ không tốt? Nhưng việc này cũng không thể trách anh, muốn trách chỉ có thể trách hai vị phó bang chủ, người phụ nữ kia là bọn họ đưa tới.

“Mẹ kiếp!” Hắc Lạc Kiệt tức giận đến ném bình hoa cổ đến chỗ Vương Đại.

Vương Đại vội đón bình hoa ném đến, không thể tin được bang chủ lại lấy bình hoa yêu thích nhất ném anh, sắc mặt anh trở nên vô cùng tái nhợt, không biết bản thân đã làm sai chỗ nào? (Vô—Ảnh—Các—24—<https://qttp.wordpress.com/>)

Hắc Lạc Kiệt tức giận tận trời mở mắt nhìn anh, giọng như gió lạnh nói: “Lấy tay chân của cậu ta cho tôi!”

“Bang chủ... Tha mạng cho em!” Vương Đại quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, nếu đánh gãy tay chân, chẳng phải anh sẽ biến thành một phế nhân, sống không bằng chết đây!

Cận vệ theo lời đi đến chỗ Vương Đại, Vương Đại liều mình lắc đầu cầu xin nói: “Bang chủ, xin cho em cơ hội lấy công chuộc tội, thuộc hạ nhất định sẽ hoàn thành lệnh của bang chủ, bang chủ!”

Hắc Lạc Kiệt cũng không nhìn anh cái nào, ngồi xuống ghế thẳng, lạnh lùng nói: “Các cậu còn không mau vào!”

Tiếng anh chưa dứt, Đồng Thiệu Vĩ và Tiết Trần Kỳ liền nhanh chóng đi vào trong nhà. Thật ra khi Vương Đại nói được một nửa, bọn họ cũng đã đứng ngoài cửa hóng mát, dù sao không phải bọn họ chết, vội vã làm cái gì. (Vô—Ảnh—Các—25—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bang chủ.” Hai người cung kính hành lễ.

Sớm biết công lực của bang chủ vô cùng tốt, nhưng không dự đoán được dưới con thịnh nộ bang chủ vẫn có thể nghe thấy tiếng bước chân nhẹ của họ.

“Đi đón cô ấy về!” Mới mấy giờ không thấy, cả người anh liền tràn ngập mong muốn gặp cô, thật không dám tưởng tượng anh lại có thể chịu đựng mười năm.

Mười năm rất dài đấy!

Anh tuyệt không cho phép lại lãng phí thời gian nữa, cô thuộc về anh.

Hắc Lạc Kiệt đứng dậy đi nhanh ra ngoài, ba người theo sát phía sau, có người chuẩn bị thi hành mệnh lệnh vừa rồi của bang chủ với Vương Đại.

“Bang chủ, cho em cơ hội, em nhất định hội lấy công chuộc tội!” Vương Đại cầu xin.

Hắc Lạc Kiệt dừng chân lại, quay đầu nhìn anh, giọng điệu lạnh như băng nói: “Đi theo, nếu người không về cùng tôi, nên làm thế nào, tự cậu rõ!”

Vương Đại nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi theo phía sau bọn họ.

Dù sao phụ nữ đều yêu tiền, Bạch Sáu Hồng cũng nhận chỉ phiếu kia không phải sao?

Muốn cô trở về để kiếm ít tiền, sao lại không đồng ý chứ!

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Bạch Sáu Hồng bước một bước vào nhà, lập tức nhìn thấy cha mẹ vì cô mất tích một đêm mà lo lắng không thôi. Nhìn vào hai mắt tha thiết của họ, cô không khỏi bi ai, nước mắt rơi xuống như sợi chân trâu đứt.

Bà Bạch vội vàng ôm con gái vào lòng, hai mắt cũng nhịn không được rung rung nước mắt. (Vô—Ảnh—Các—27—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Có phải lại là thằng nhóc kia không?” Ông Bạch tức giận gào thét. Hai năm trước con gái bị người của sông bạc bắt đi, mà người làm cha như ông lại không thể làm gì. Ngày hôm qua con gái mất tích cả một đêm, nói không chừng lại là vì cái tên bất hiếu kia làm.

Bạch Sáu Hồng cũng không biết chuyện này có liên quan đến em trai không, nhưng chuyện đã xảy ra, nói gì đi nữa cũng vô dụng.

Bà Bạch nhìn thấy vết hôn đen tím trên cổ con gái, cả trái tim đau đớn vì con gái không thôi.

“Ba, đừng nói nữa, được không?” (Vô—Ảnh—Các—28—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Không được, tuyệt không để đám khốn nạn kia nhờn nhạo ngoài vòng pháp luật!” Ông Bạch tuyệt không cho phép con gái mình chịu uất ức, công bằng này ông nhất định phải đòi lại. “Nói ba biết, rốt cuộc là thằng khốn nào?”

Cô có thể nói sao?

Cô muốn lấy cái gì đổi chọi với Diễm bang?

Nằm trên giường, cô đã nghĩ rất rõ ràng, nếu muốn đi lấy lại lý lẽ với Diễm bang, chắc chắn đây là trứng chọi đá, chẳng những chẳng lấy lại được công bằng mà còn mất nhiều hơn.

Cô dám chạm vào Diễm bang sao? (Vô—Ảnh—Các—29—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Ba, quên đi không được sao? Coi như con xin ba!” Cô nghẹn ngào khóc nói. Cô làm sao không muốn đòi lý lẽ, nhưng có thể ư? Hơn nữa sự trong sạch của cô cũng không thể lấy lại được nữa.

Nhìn con gái bi thống nỉ non, ông Bạch đành im miệng, thấy cô đi vào phòng, ông chỉ có thể ngẩng đầu thờ dài, oán trách mình vô dụng.

Bà Bạch vì con gái chịu tủ thân mà rơi lệ.

Vương Đại tự mình đến thăm hỏi nhà Bạch Sáu Hồng, bà Bạch vốn từ chối yêu cầu của anh ta, từ sau khi con gái về, luôn khóa cửa trong phòng không chịu ra ngoài, nhưng Vương Đại kiên trì muốn gặp mặt cô, bà Bạch đành phải để anh ta chờ trong phòng khách.

Mười phút sau, Bạch Sáu Hồng hai mắt ửng đỏ đi vào phòng khách.

Vốn cô không muốn gặp bất kỳ kẻ nào, nhưng mẹ cô lần nữa nhấn mạnh người nọ kiên quyết không gặp cô không được, cô đành giả vờ kiên cường bước ra khỏi cửa phòng, không ngờ người tới lại là người dùng tiền đuổi cô. (Vô—Ảnh—Các—30—<https://qttp.wordpress.com/>)

Mất lạnh nhìn anh ta, cô nhẹ giọng nói với bà Bạch: “Mẹ, con và anh ta đi ra ngoài nói chuyện, sẽ về ngay.” Cô không đợi Bà Bạch trả lời, đi thẳng ra ngoài cửa nhà.

Bạch Sáu Hồng đứng dưới đèn đường, mặt không chút thay đổi nhìn anh ta nói: “Anh đến làm gì?”

“Bang chủ muốn cô về.”

“Dựa vào cái gì?”

“Cô muốn bao nhiêu tiền, chỉ cần cô nói giá, chúng ta có thể bàn bạc.” Vương Đại nhận định tiền có thể giải quyết bất kỳ người phụ nữ nào, cô cũng không ngoại lệ.

Nhục nhả lại dấy lên trong lòng cô, cô phẫn nộ quát: “Biến đi cho tôi!”

“Chỉ cần cô đi theo tôi.”

“Cút khỏi tầm mắt tôi, nếu không tôi mặc kệ là Diễm bang hay là gì đi nữa, tôi chắc chắn sẽ báo cảnh sát!” Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Cô muốn giá cao hơn à?” Vương Đại cho rằng đây là thủ đoạn nâng giá của cô.

“Anh có thể thử, lời nói của tôi có phải thật hay không!” Cô xoay người muốn rời đi. (Vô—Ảnh—Các—31—<https://qttp.wordpress.com/>)

Một bóng người bỗng chặn cô lại, là cận vệ của bang chủ Diễm bang. Anh thấy cô muốn rời đi, vội vàng ngăn cản cô.

Cô tức giận mở mắt nhìn người đàn ông xa lạ trước mắt nói: “Tránh ra!”

“Cô Bạch, thương lượng đã, chỉ cần cô đi theo chúng tôi.” Đồng Thiệu Vĩ chân thành nói. Trên đường Bộ Đại Bộ, biểu tình âm trầm của bang chủ khiến cho mỗi người ở đây đều run sợ, trong lòng biết nếu Bạch Sáu Hồng không chịu theo chân bọn họ trở về, bọn họ khẳng định sẽ rơi vào nước sôi lửa bỏng.

“Các người là một hội?” Bạch Sầu Hồng nhìn về phía Đồng Thiệu Vĩ và Tiết Trần Kỳ phía sau anh, trầm giọng hỏi.

“Đúng vậy, cô có muốn đi cùng chúng tôi không?” Tiết Trần Kỳ chẳng hiểu nổi người phụ nữ này ồn ào cái gì, đã là người của bang chủ, còn không nhận thức được thêm điểm nào. (Vô—Ảnh—Các—32—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Không!” Cô quát cường nâng cằm lên, hai mắt lóe ánh sáng kiên quyết.

“Mẹ nó, cô thật đáng đánh!” Tiết Trần Kỳ không kiên nhẫn gầm nhẹ.

Bạch Sầu Hồng không e dè mở mắt nhìn anh, “Ra tay đi! Lũ đàn ông các người không phải chỉ biết dùng nắm đấm làm việc thôi à, có bản lĩnh anh đánh chết tôi đi!”

“Cô đừng tưởng rằng tôi không dám!” Đồi này chưa từng có người phụ nữ nào dám cả gan nghi ngờ lời nói của anh, Tiết Trần Kỳ nhịn không được nắm tay lại.

Phụ nữ phải đánh mới có thể nghe lời, giống như đàn bà của anh, khi rất âm ỉ cho các cô mảy dăm, các cô liền biết thế nào là im lặng.

“Đánh đi!” Cô lạnh lùng nói. (Vô—Ảnh—Các—33—<https://qttp.wordpress.com/>)

Tiết Trần Kỳ tức giận đánh một quyền đến, Đồng Thiệu Vĩ vội vàng chặn tay anh, nếu nắm tay này đánh vào người Bạch Sầu Hồng, nhất định sẽ ngất đi.

“Dừng tay!” Hắc Lạc Kiệt không thể nhìn được nữa bước ra ngoài xe, ngăn Tiết Trần Kỳ rống giận. Anh ta lại dám ra tay đánh người phụ nữ của anh!

Tiết Trần Kỳ dùng sức quá mạnh, cùng ngã song song xuống đất với Đồng Thiệu Vĩ, Bạch Sầu Hồng không hề cử động nhìn bọn họ

Hắc Lạc Kiệt bước lại gần, chạm tay vào cô, lại bị cô dùng sức hất ra, trong hai mắt lóe lên hận ý nồng đậm. (Vô—Ảnh—Các—34—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh không muốn gây chuyện, trầm giọng nói: “Đi theo anh.”

“Mơ tưởng!” Cô cắn giận phun ra hai chữ này.

“Em không nghĩ anh có khả năng đưa em đi sao?” Diễm bang cũng chẳng sợ quy định pháp luật gì hết, cô là của anh, không có kẻ nào có sức mạnh có thể ngăn cản anh đưa cô đi.

“Đúng! Tôi tin bằng thể lực ngầm của các người có thể đưa tôi đi, nhưng bang chủ Diễm bang có quyền thế, muốn một phụ nữ chẳng lẽ phải dùng cách ép buộc thế này sao? Tôi đúng là mở rộng tầm mắt.” Bạch Sầu Hồng khiêu khích nói.

Ngoài Hắc Lạc Kiệt, người ở đây đều bị lời của cô dọa. Chưa từng có người nào dám cả gan làm cản như thế trước mặt bang chủ Diễm bang, mà cô tự nhiên không e dè nói ra. Bang chủ không tha cho người phụ nữ làm cản, xem ra cô chạy trời không khỏi nắng. (Vô—Ảnh—Các—35—<https://qttp.wordpress.com/>)

Nghe vậy, khoe miệng Hắc Lạc Kiệt khẽ nhếch lên, vẻ mặt bất tuân của cô, khiến anh cảm thấy cực kỳ thú vị.

“Bang chủ, để em dạy dỗ người phụ nữ không có mắt này.” Nói xong, Vương Đại vung một cái tát lên mặt Bạch Sầu Hồng, nhưng tay anh ta còn chưa chạm vào mặt cô, anh liền bị một lực mạnh kéo sang một bên, đầu đến cong người, anh nhìn đau nhìn về phía phát ra sức mạnh, mới phát hiện là tay Hắc Lạc Kiệt.

“Ngoài tôi ra, không ai được động vào một sợi tóc của cô ấy!” Hắc Lạc Kiệt giận mở mắt không nhìn Vương Đại, dám cả gan phạm thượng.

Tiết Trần Kỳ cảm kích nhìn Đồng Thiệu Vĩ, vừa rồi nếu không phải anh ta ngăn cản anh ra một quyền kia, giờ người nằm bên chuẩn bị cấp cứu chính là anh.

Bạch Sầu Hồng liếc xéo anh nói: “Anh cũng không xứng!”

“Tôi sẽ không dùng vũ lực đưa em đi, tôi muốn em tự động trở lại bên cạnh tôi.” Hắc Lạc Kiệt bỏ lại chiến thư với cô. (Vô—Ảnh—Các—36—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Hừ! Đừng mơ nhé!” Cô chém sất nói.

“Chúng ta chờ xem.” Nói xong, anh định xoay người rời đi.

“Đợi chút!” Bạch Sầu Hồng chạy về nhà, chỉ chốc lát sau trong tay cô cầm một thứ chạy đến, sau đó dùng sức ném vào mặt Hắc Lạc Kiệt, “Cầm lại tiền dơ bẩn của anh, làm ngứa mắt tôi!” Cô cắn giận mở mắt nhìn anh liếc mắt một cái, lại chạy vào trong nhà, “Àm” một tiếng đóng cửa lại.

Đồng Thiệu Vĩ, Tiết Trần Kỳ tò mò nhìn vật trên tay anh, thì ra là chi phiếu hai trăm ngàn kia đã bị cô trả lại. (Vô—Ảnh—Các—37—<https://qttp.wordpress.com/>)

Hắc Lạc Kiệt quăng chi phiếu cho Vương Đại, lãnh khốc vô tình nói: “Tôi muốn cô ấy tự động trở lại bên cạnh tôi, bất kể là cái giá nào, nếu không xong, tự xử đi!”

Vương Đại ngậy ngốc nhìn chăm chăm tấm chi phiếu kia, cho đến khi nghe thấy tiếng xe đi xa rồi, mới phát hiện mình bị để lại đây, anh ta đành phải chống thân mình đau đớn, đi từng bước chân thấp chân cao lên đường mà cầu cứu.

Cho đến khi Vương Đại dò tìm được thông tin liên quan đến Bạch Sáu Hồng, anh ta mới hiểu được bản thân đã phạm sai lầm lớn. Hóa ra từ mười năm trước bang chủ đã phái người bảo vệ cô, vì sao lại chẳng có ai nói cho anh biết?

Hai vị phó bang chủ và cận vệ bang chủ lại vì sao không nói?

Nếu Vương Đại biết, ba người bọn họ vì cảm thấy anh ta tiêu dao tự tại, mới có thể cố ý đào hầm cho anh ta nhảy, không biết anh ta sẽ có cảm tưởng gì.

Từ miệng Chu Chí Thanh biết được chuyện nợ nần hai năm trước, Vương Đại nảy ra ý tưởng trong đầu, muốn ép Bạch Sáu Hồng đi cầu xin bang chủ, cách duy nhất là lợi dụng em trai cô Bạch Chí Quân.

“Lập bây, để Bạch Chí Quân ký vào khoản nợ một triệu.”

Ba ngày sau, Vương Đại cầm theo biên lai đòi nợ đến tìm Bạch Sáu Hồng.

Bạch Sáu Hồng không thể tin được vào hai mắt của mình, biên lai mượn tiền lên đến một triệu, Chí Quân làm sao có thể nợ nhiều như vậy?

Dạy dỗ hai năm trước, nó dễ dàng quên thế à?

“Nó đâu?” Ba ngày qua không có tin tức gì của em trai, hiện thời nhìn thấy một chồng biên lai mượn đồ này, không cần nghĩ là có thể biết Chí Quân hiện thời đang ở đâu. (Vô—Ảnh—Các—39—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Còn trong sòng bạc, vô cùng cố gắng muốn gỡ vốn.” Vương Đại đắc ý nói.

Bạch Sáu Hồng phần nộ mở mắt nhìn anh, “Tất cả là anh lập bây.” Cô nhớ ba ngày trước Hắc Lạc Kiệt nói, anh muốn cô tự động trở lại bên cạnh anh, không nghĩ tới anh lại dùng thủ đoạn hạ lưu bỉ ổi này.

“Cô Bạch đúng là thông minh.”

“Anh muốn thế nào?”

“Cô Bạch biết phải làm gì.” Vương Đại cũng không muốn chưa làm xong nhiệm vụ mà đã toi mạng, lời của bang chủ giống như là thánh chỉ của đế vương, không ai dám làm trái.

“Nếu tôi không đi?” Bạch Sáu Hồng nắm chặt nắm tay. Trời biết cô không muốn đối mặt với chuyện ba ngày trước thế nào, cô cũng không muốn lại gặp lại dã thú đã lấy đi sự trong sạch của cô.

“Thiếu nợ thì trả tiền!”

“Anh nên biết nhà tôi không có đủ số tiền này.”

Hắc Lạc Kiệt rốt cuộc muốn thế nào? Đoạt lấy sự trong sạch của cô còn chưa đủ sao? Vì sao lại dây dưa không thôi? (Vô—Ảnh—Các—40—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Tôi đương nhiên không có gan động vào cô Bạch, nhưng em trai và cha mẹ Cô Bạch thì...” Vương Đại không nói hết, chỉ cười cười mờ ám.

“Diễm bang cũng có thủ đoạn vô sỉ này ư?”

“Cô Bạch, tôi khuyên cô một câu, bằng cô mà muốn đấu với Diễm bang, đúng là lấy trứng chọi đá, vô nghĩa. Dù cô qua được cửa ải này, cô có thể đảm bảo qua được cửa ải khác ư. Tự cô suy nghĩ cẩn thận đi.” Anh ta lấy ra một tấm danh thiếp nhét vào tay cô, “Chậm nhất là tối mai, nếu bang chủ không thấy cô, vậy thì đời này cô không gặp được em trai nữa đâu.” (Vô—Ảnh—Các—41—<https://qttp.wordpress.com/>)

Vương Đại cười lớn rồi đi, tin mình đã hoàn thành nhiệm vụ, giờ anh phải về Đài Trung chờ tin tức của cô.

Cô gái ngốc, muốn đấu với Diễm bang, còn non lắm!

Bạch Sáu Hồng run run nhìn danh thiếp trong tay, đó là tòa cao ốc lớn nhất của Diễm bang ở Đài Trung, Hắc Lạc Kiệt đúng là tổng giám đốc. Cô thất bại ôm mặt, biết bản thân lại mình lại thua trên tay anh lần nữa.

Bạch Sầu Hồng đi vào phòng đón khách của tòa nhà, khi muốn gặp tổng giám đốc Hắc Lạc Kiệt, tiếp tân lắc đầu: “Thật có lỗi, tổng giám đốc không tiếp ạ.”

“Thật không?” Cô cảm thấy cực kỳ buồn cười, Hắc Lạc Kiệt buộc cô tìm đến anh, muốn ra về với cô à? (Vô—Ảnh—Các—42—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Tôi có thể gặp hai vị phó tổng giám đốc không?” Vương Đại từng nhắc đến cô bị hai vị phó tổng giám đốc đưa đến biệt thự Hắc Lạc Kiệt, vậy gặp họ chắc cũng thể.

“Thật xin lỗi, cũng không được, cùng lắm tôi chỉ có thể cho cô gặp quản lý.”

“Tôi không thể gặp được ai ư?” Cô nhú đôi mi thanh tú, nếu không phải vì Chí Quân, đánh chết cô cũng sẽ không bước vào phạm vi thể lực của Hắc Lạc Kiệt.

“Tốt nhất hai ngày sau cô hãy đến, mấy ngày nay hình như có việc xảy ra, không khí công ty không tốt lắm, cô đến ngày khác đi.” (Vô—Ảnh—Các—43—<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô khác, tò mò đi tới tìm hiểu tin tức, nhìn cô gái có diện mạo thanh tú trước mắt, tự nhiên muốn gặp ba tổng giám đốc trong công ty, không khỏi chấn động! Tiếp theo lại bàn luận về ba người bọn họ.

Tà phó tổng giám đốc Đồng Thiệu Vĩ, nhã nhặn lịch sự, là người biết sử dụng đầu óc, hữu phó tổng giám đốc Tiết Trần Kỳ khá thô lỗ, câu kinh dọa người, động một cái lại đánh người, cả phụ nữ cũng chấp.

Tổng giám đốc Hắc Lạc Kiệt là người máu lạnh vô tình nhất trong công ty, ở công ty thường phạt phân mình, bề ngoài đẹp trai làm không ít người phụ nữ si mê. Nhưng anh không có hứng thú với phụ nữ, lạnh lùng đến mức không có người phụ nữ nào dám bám lấy anh. (Vô—Ảnh—Các—44—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sầu Hồng im lặng nghe các cô thảo luận, xem ra người ra tay đánh cô hôm đó là Tiết Trần Kỳ, mà người ngăn cản anh hẳn là Đồng Thiệu Vĩ. Các cô hình dung ra hình tượng hai người, một văn một võ khá phù hợp.

Nhưng đối với lời bình về Hắc Lạc Kiệt cô không cho là đúng, cái người dùng mọi cách ép cô kia mà không biết nữ sắc? (Vô—Ảnh—Các—45—<https://qttp.wordpress.com/>)

Sau khi bọn họ bày biện tám lời bàn luận không ngớt, một cô gái trong đó nói: “Cô ơi, có chuyện gì thì cô nói thẳng cho chúng tôi biết, về phần muốn gặp tổng giám đốc chỉ sợ là không được ạ, bọn họ sẽ không dễ dàng gặp người ngoài đâu.”

“Tôi muốn gặp họ, ai cũng được, phiền báo một tiếng, nói là Bạch Sầu Hồng tìm bọn họ.” Cô khách khí yêu cầu.

“Thế này...”

“Vậy được rồi, chỉ cần một người trong bọn họ chính mồm nói không muốn gặp tôi, tôi sẽ đi được chưa?”

Cô bàn thấy cô yêu cầu như thế, không khỏi quyết tâm gọi điện thoại báo cáo. Một giờ sau, điện thoại rốt cục cũng gọi đến chỗ quản lý La Hạo Đông. (Vô—Ảnh—Các—46—<https://qttp.wordpress.com/>)

La Hạo Đông nghe xong lời của cô tiếp tân, thật không khách khí rống qua tai nghe: “Người nào muốn gặp tổng giám đốc cũng được à? Các cô có phải là ăn không ngồi rồi không! Có biết không khí bây giờ thế nào không, cô muốn tôi sớm đầu thai à?”

Thấy cô tiếp tân bất an nhìn về phía mình, Bạch Sầu Hồng nhận điện thoại, giọng điệu lịch sự nói: “Có phiền toái hay không anh cũng chuyển lời cho họ, nói Bạch Sầu Hồng đã đến.”

“Tôi lo đến chuyện của cô làm gì?” La Hạo Đông hờn hển rống to. Anh vừa mới bị mắng một bữa, đánh chết anh cũng không muốn đi nữa.

Tổng giám đốc không biết vì sao, vốn lạnh lùng, ba ngày qua càng lạnh làm cho người ta không rét mà run. Tà phó tổng giám đốc còn nói lạnh nhạt, lời nói tràn ngập châm chọc làm người ta nghe xong phát hỏa, lại không dám lớn tiếng phản bác. (Vô—Ảnh—Các—47—<https://qttp.wordpress.com/>) Nhưng người trơ trên nhất là hữu phó tổng giám đốc, không biết có phải bị tổng giám đốc K một chút không, sắc mặt khó coi muốn chết, động một cái là muốn tìm người oánh.

Tình hình thế này, anh không né xa mới là lạ, muốn anh đến cửa bị K à, anh cũng không phải thẳng ngu!

“Tôi sẽ chờ thêm ở tầng dưới một giờ, nếu tôi đi rồi, tự gánh lấy hậu quả. Tôi nói lại lần nữa, tôi là Bạch Sầu Hồng, chỉ chờ một giờ.” Giọng nói của cô kiên quyết, không đợi anh phản ứng liền cúp máy.

Bạch Sầu Hồng khách khí cười một tiếng, đi tới ngồi xuống cạnh sofa, nhìn đồng hồ liếc mắt một cái, lấy sách trong túi ra bắt đầu đọc. (Vô—Ảnh—Các—48—<https://qttp.wordpress.com/>) Động tác của cô làm các cô kia giật mình không thôi, có người dám nói chuyện như thế với tổng giám đốc?

Cô rốt cục là ai đây?

Khi thời gian tan làm còn khoảng 15 phút, nhưng các cô lại muốn ở lại thêm một tiếng, muốn nhìn xem sẽ có chuyện gì xảy ra.

La Hạo Đông vội vàng trốn khỏi Tiết Trần Kỳ đang phát hỏa.

Tiết Trần Kỳ vừa mới bị Hắc Lạc Kiệt K vài cái, ai bảo anh dám cả gan đánh người phụ nữ của anh ta. (Vô—Ảnh—Các—49—<https://qttp.wordpress.com/>)

Trời ơi! Mấy ngày nay anh đã bị tấn vài lần vì thứ này rồi, hơn nữa ngày nào anh cũng bị K!

Nếu người phụ nữ đáng chết kia hôm nay còn chưa đến, anh phải đi K Vương Đại, lại đi tìm người phụ nữ kia, đánh bất tỉnh rồi đưa lên giường bang chủ, đỡ cho bang chủ tỉnh lực rất tràn đầy, toàn phát tiết ở trên người anh, mẹ kiếp!

“Phó tổng giám đốc!” La Hạo Đông thấy vẻ mặt khó coi của anh, chỉ biết mình toi rồi.

“Dáng vẻ tôi khó coi đến thế à? Sao thấy tôi như thấy quỷ vậy hả!” Tiết Trần Kỳ âm trầm nhìn anh, xoa tay chuẩn bị đập “Bao cát” có sẵn.

“Tôi...”

“Áp a áp ứng cái gì!” Dứt lời quyền ra, một quyền của anh liền đánh cho La Hạo Đông nỏ đom đóm mắt. (Vô—Ảnh—Các—50—<https://qttp.wordpress.com/>)

La Hạo Đông ôm mặt sưng đỏ kêu lên: “Không được vào mặt!”

“Tôi có ý đánh mặt cậu đấy! Ai bảo mặt cậu đẹp zai như thế, muốn quyền rũ ai?” Tiết Trần Kỳ không chút khách khí đánh lên mặt anh.

Anh ta lại vừa bị ai chọc rồi? La Hạo Đông liếc mình che mặt, nhưng vẫn bị đánh trúng vài quyền.

La Hạo Đông muốn rời lực chú ý của anh đành thốt lên nói: “Phó tổng giám đốc, có một cô chờ anh dưới lầu!”

“Mẹ kiếp! Người phụ nữ nào dám không hiểu chuyện đến công ty tìm tôi, muốn ăn đòn à!” Tiết Trần Kỳ căm giận nói, chuẩn bị đi dạy dỗ người phụ nữ không có mắt kia. Anh ghét nhất là phụ nữ đến công ty tìm anh, mẹ anh cũng không cho phép phá vỡ quy định này. (Vô—Ảnh—Các—51—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Vậy thì thôi! Cô ta còn rất láo toét, cô ta nói sẽ chỉ ở tầng dưới một giờ. Tôi mà lo cô ta chờ bao lâu à, chờ đến chết cũng là chuyện nhà cô ta.” La Hạo Đông đắc ý nói, dù sao chỉ cần có thể chuyển tức giận của Tiết Trần Kỳ sang người khác, dù cô là ai, có bị đánh hay không cũng chẳng phải chuyện của anh.

“Chỉ chờ một giờ?” Tiết Trần Kỳ nghe vậy có chút sừng sốt, đột nhiên lo lắng quát: “Cô ấy có nói là ai không?”

“Gọi là Bạch gì đó.”

La Hạo Đông còn chưa kịp phản ứng đã bị tóm cổ áo, ánh mắt Tiết Trần Kỳ giống như muốn giết người nói: “Đừng nói tôi biết là Bạch Sáu Hồng!”

“Đúng rồi.” (Vô—Ảnh—Các—52—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Mẹ kiếp, cậu đáng ăn đòn!” Tiết Trần Kỳ tức giận đến hung hăng đánh một quyền vào bụng anh, “Chỉ chờ một giờ, là từ khi nào? Nói mau!”

La Hạo Đông cẩn thận nghĩ lại, “Hình như là từ năm giờ mười lăm.”

Tiết Trần Kỳ vội vàng nhìn về phía đồng hồ, hiện tại đã là sáu giờ năm, vội vàng mang theo La Hạo Đông đi vào thang máy, vừa chạy vừa quát: “Cô ấy còn nói gì nữa?”

“Nói chờ ở tầng dưới, chỉ chờ một giờ.”

Tiết Trần Kỳ ấn thang máy, thấy thang máy đi như rùa, vội vàng cầm lấy điện thoại muốn báo cho Hắc Lạc Kiệt nhưng không ai nhận máy, anh lập tức phát điên trên người La Hạo Đông.

Bạch Sáu Hồng vừa đến thời gian đi, anh chắc chắn sẽ bị bang chủ K đến chết. Tiết Trần Kỳ càng nghĩ càng giận, nắm tay một quyền lại nặng thêm một quyền.

Cho đến khi cửa thang máy mở ra, La Hạo Đông mới thở phào, lại thấy một vị quán lý bị Tiết Trần Kỳ đánh bẹp như gián trong thang máy, quát: “Ai cho cậu vào thang máu!”

Quản lý bị đánh đến ngây ngốc hỏi: “Chẳng lẽ thang máy không phải để vào à?” Khi ánh mắt anh nhìn vào La Hạo Đông thâm thẳm, không khỏi cảm tạ Tiết Trần Kỳ hạ thủ lưu tình.

La Hạo Đông chống thân mình bị thương, hét lớn: “Còn không mau đỡ tôi xuống, tôi phải xem rốt cuộc là thần thánh phương nào khiến tôi gặp trận tai bay vạ gió này.”

Sao anh lại xui xẻo thế chứ?

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

áo giờ mười lăm, đã đến giờ rồi. Bạch Sáu Hồng để sách vào túi, cười nhẹ với các cô kia tỏ lòng biết ơn, rồi đứng dậy đi ra cửa lớn.

“Rầm” một tiếng, cửa thang máy chậm rãi mở ra, Tiết Trần Kỳ liếc mắt nhìn thấy bóng trắng đang đi ra cửa, vội vàng ngăn cản quát: “Cô đứng lại đó cho tôi!” (Vô—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sáu Hồng nghe tiếng, dừng bước chân quay người lại, thấy anh vội vàng chạy tới, trào phúng nói: “Không thể ngờ muốn gặp các anh, còn phải chờ hai giờ, đúng là quá phở trương!”

Nếu không phải bang chủ nói không cho kẻ nào đụng đến cô, anh thật muốn đánh chết cô, lần sau cô tuyệt không dám kiêu ngạo như thế. Tiết Trần Kỳ trầm nghĩ.

“Mẹ kiếp, chúng tôi căn bản không biết cô ở đây! Đáng chết, vì sao cô không gọi điện thoại đến? Cô có biết chúng tôi chờ cô không, mọi người chờ đến phát điên rồi.” (Vô—Ảnh—Các—1—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Vương Đại có đưa danh thiếp cho tôi, tôi tưởng các anh không muốn gặp tôi chứ!” Cô mang dao mang gậy nói.

Cửa thang máy lại mở ra, Đồng Thiệu Vĩ bước ra khỏi cửa thang máy, vội đến chỗ họ.

Bạch Sáu Hồng cười lạnh lùng, “Muốn đi, lại đến tận hai người, tôi thật đúng là vinh hạnh.”

Đồng Thiệu Vĩ thức thời không tiếp lời, biết cô bị ép đến, tâm tình nói vậy là cực đoan ác liệt, anh cũng không muốn trách móc ai.

“Mẹ kiếp! Sao cậu biết cô ta ở đây?” Tiết Trần Kỳ không vui hỏi. Nghĩ rằng nếu là Đồng Thiệu Vĩ sớm biết, anh phải đánh anh ta đến cha mẹ cũng không nhận ra.

Đồng Thiệu Vĩ chỉ vào hai người khác ngoài cửa thang máy, là La Hạo Đông và quản lý bị đánh. (Vô—Ảnh—Các—2—<https://qttp.wordpress.com/>)

Vừa rồi Đồng Thiệu Vĩ vừa vịn đi ngang qua thang máy, nghe thấy bọn họ đang đoán vì sao Tiết Trần Kỳ lại chạy như lửa đốt ở móng, anh mới biết được Bạch Sáu Hồng đang chờ bên dưới, thừa dịp chờ thang máy, anh lập tức báo cho Hắc Lạc Kiệt chuyện này cũng thuận tiện dạy dỗ La Hạo Đông.

Các cô nhìn về phía ngồi người đứng sững sờ ở ngoài thang máy, không khỏi hít vào, hai người bọn họ đều đứng trong top 10 người đẹp trai nhất công ty! Làm sao có thể chật vật thành như vậy?

“Tôi muốn gặp em trai tôi.” Bạch Sáu Hồng gọn gàng dứt khoát nói.

“Việc này cô phải nói với bang chủ.” Đồng Thiệu Vĩ ra tư thế mới, muốn đưa cô lên lầu đi gặp Hắc Lạc Kiệt. (Vô—Ảnh—Các—3—<https://qttp.wordpress.com/>)

Cửa thang máy lại mở ra, La Hạo Đông không kịp phản ứng đã bị cận vệ của Hắc Lạc Kiệt đá mạnh sang bên.

Các cô kia rốt cuộc nhìn không được thét chói tai thành tiếng, tổng giám đốc tự nhiên lại xuất hiện ở đại sảnh!

“Yên lặng!” Tiết Trần Kỳ phản cảm nhìn các cô, tức giận quát.

“Lại đây!” Tiếng trầm thấp như sấm xoay quanh đại sảnh yên tĩnh.

Hắc Lạc Kiệt đợi ba ngày, đây là cực hạn của anh! Nếu sau mười hai giờ tối hôm nay cô vẫn không đến, anh gặp mặt ép cô về.

Bạch Sáu Hồng tâm không cam tình không nguyện đi qua, vệ sĩ thật thức thời rời khỏi thang máy, khi cửa thang máy đóng lại, mọi người đều thấy rõ ràng, Hắc Lạc Kiệt không hề có hứng thú với phụ nữ, lại dùng một tay kéo cô vào trong ngực mà hôn.

Hắc Lạc Kiệt kéo tay Bạch Sáu Hồng đi vào văn phòng, lập tức đuổi toàn bộ nhân viên vốn bị anh bắt ở lại làm việc đi ra ngoài.

Mọi người đều bất ngờ nhìn anh lại nắm tay một cô gái, tò mò và giật mình khiến cho mọi người đều rất vui vẻ, nhưng không ai dám ở lại tìm hiểu tin tức.

Hay là vì người phụ nữ này mà tổng giám đốc gần đây rất lạ? (Vô—Ảnh—Các—4-<https://qttp.wordpress.com/>)

Một đám người vội vàng đi tìm hai vị phó tổng giám đốc, muốn tìm hiểu tin tức mới nhất.

Bạch Sáu Hồng bình tĩnh nhìn anh, không muốn thừa nhận vừa rồi nụ hôn nóng cháy kia làm cô có điểm tâm hoảng ý loạn.

Người đàn ông trước mắt này khiến cô khó hiểu, người đàn ông có quyền thế như thế vì sao phải dây dưa với cô?

Hắc Lạc Kiệt buông tay cô ra, ngồi xuống ghế da, thanh thản nói: “Anh đã sớm nói em sẽ tình nguyện đến, nhìn xem, chỉ cần là anh muốn, tuyệt đối phải nhận được.”

Cô cười trào phúng, “Nếu không phải anh lợi dụng em trai uy hiếp tôi, thì dù cho có chết, tôi cũng sẽ không bước vào nơi này nửa bước.” (Vô—Ảnh—Các-5-<https://qttp.wordpress.com/>)

“Chỉ cần có thể có được em, dù hại bất kỳ ai đối với tôi cũng chẳng khác gì.” Lời vô tình của như dao đâm về phía cô..

“Bao gồm ba mẹ và em trai tôi sao?” Cô tức giận nhìn anh.

“Đúng vậy, anh nói rồi, anh sẽ dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào để có em.”

“Đều cáng!” Cô nghiêng răng nghiêng lợi quát.

“Lại đây, giờ là em xin anh, không phải sao? Cười tươi một cái rồi đến chỗ anh nào”

“Năm mơ đi!”

“Đừng quên, mạng em trai yêu quý còn ở trên tay anh.” Anh nắm chắc thắng lợi cười nói.

Bạch Sáu Hồng nghi ngờ nhìn anh, “Anh chắc chắn sẽ bỏ qua cho em trai tôi?”

“Vậy phải xem em thế nào.”

“Anh muốn tôi làm như thế nào?” (Vô—Ảnh—Các—6-<https://qttp.wordpress.com/>)

Khóe miệng Hắc Lạc Kiệt nhếch lên nụ cười quỷ dị, “Chắc em biết anh muốn gì chứ, sau một đêm vui vẻ kia, em nên biết anh muốn em biết bao nhiêu.”

“Nếu là vì tính cách, anh có thể đi tìm người phụ nữ khác, tôi nghĩ sẽ có rất nhiều người phụ nữ tình nguyện ở cùng anh, vì sao phải phí nhiều công ép tôi đến như thế?” Cô thật sự không hiểu tâm tư của anh, anh có tiền có thế như thế, vì sao phải bức bách thường dân như cô?

“Anh rất vui, đừng quên, hiện tại là em xin anh.”

“Bao lâu? Muốn bao lâu anh mới bằng lòng để tôi đi?”

“Em nói đi?” Anh nhướn mày, trước là anh đuổi phụ nữ, lúc này đây tự nhiên đổi thành anh bị đuổi, cô ghét anh đến thế ư? (Vô—Ảnh—Các7<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô thở sâu, không đếm xỉa nói: “Thời gian một tháng, vậy là đủ để anh chán ghét rồi.”

“Tùy em.” Anh muốn cô tuyệt đối không chỉ một tháng, nhưng anh sẽ từ từ làm cô thay đổi tâm ý.

“Được, quyết định như thế, một tháng sau anh sẽ cho tôi tự do!” Bạch Sáu Hồng nhìn thẳng vào mắt anh, muốn nhìn ra thành ý trong mắt anh.

Hắc Lạc Kiệt gật gật đầu, “Có thể, giờ em nên tỏ thành ý của em, chủ động quyến rũ anh.”

“Quyến rũ anh?” Cô khó hiểu thấp giọng hỏi, ánh mắt nghi hoặc nhìn anh. (Vô—Ảnh—Các—8-<https://qttp.wordpress.com/>)

“Em có chuyện xin anh không phải sao? Em phải để anh biết giá trị của em có đáng một triệu không.” Anh giống như thợ săn chờ đợi con người vào lưới, hai mắt nồng cháy nhìn chăm chăm cô, khóe miệng cười quỷ dị.

Cô để anh đợi ba ngày, tính nhẫn nại của anh tởn tởn thì hồng, hiện thời là lúc anh đòi bồi thường thiệt hại.

Anh sẽ để cô biết, chờ đợi giây vò người ta đến thế nào!

Thấy cô luống cuống nắm chặt hai tay, hai chân không nhúc nhích như mọc rễ, Hắc Lạc Kiệt trào phúng nói: “Dùng khí kia trốn đâu hết rồi?”

“Tôi... Tôi...”

“Nhớ đến mạng của em trai em xem nào.” Anh thờ ơ nói một câu.

“Anh không phải quân tử!” Đối mặt với sự uy hiếp của anh, Bạch Sáu Hồng tức giận lên án.

Hai mắt lóe ánh sáng hứng thú, anh cuồng ngao nói: “Từ trước đến nay anh cũng chẳng nhận mình là quân tử.”

“Chẳng lẽ anh không thể buông tha cho tôi ư?” Bị ức hiếp là cô, cô cũng không dám so đo, vì sao anh còn muốn ép cô? (Vô—Ảnh—Các-9—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh không trói em, em có thể đi.”

“Anh đồng ý buông tha cho tôi?!” Cô kinh ngạc nhìn anh.

Cô không thể tin được anh dùng thủ đoạn bí ối ép cô đến, giờ phút này anh lại thả cô đi, chẳng lẽ ông trời thật sự thương cô sao?

Sau khi lo lắng một lúc lâu, cô quyết định phải tin tưởng anh. Nhưng khi cô xoay người bước ra bước đầu tiên, phía sau liền truyền đến giọng lạnh lùng của anh——

“Em có thể đi, nhưng em trai em chỉ có một đường chết.”

“Anh gạt người!” Cô liền quay đầu nhìn anh, hai má vì tức giận mà đỏ bừng. (Vô—Ảnh—Các-10—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh nào có gạt người? Anh chẳng lấy dây thừng trói em, chẳng qua là trói chặt em trai em thôi. Em có thể đi, nhưng ngày mai em phải nhặt xác em trai em.”

Bạch Sáu Hồng nắm chặt hai tay, cổ nén lửa giận ngập tràn, “Rốt cuộc anh muốn thế nào?”

“Căn cứ vào điều kiện vừa nói, em phải hiểu bản thân mình nên làm cái gì. Nhanh lên đừng để anh thay đổi chủ ý, nếu không em đừng có trách anh lật lọng.”

Khuôn mặt đỏ ửng vì anh ám chỉ trở nên càng đỏ thêm, cô cố lấy dũng khí đi đến trước mặt anh, bàn tay nhỏ bé chậm rãi chạm vào gáy anh, cảm nhận được làn da nóng rực của anh, cô có điểm luống cuống vội rút tay về, rồi đến quần áo trước ngực, nhẹ nhàng chạm vào. (Vô—Ảnh—Các-11—<https://qttp.wordpress.com/>)

Một lát sau, Hắc Lạc Kiệt không hài lòng nhìn tay cô dừng trên quần áo anh, trầm giọng nói: “Cởi quần áo của anh.”

Cô thoáng chần chờ một chút, thấy anh nhìn mình, lúc này mới nâng tay run rẩy khẽ cởi áo khoác của anh, rồi chậm rãi cởi bỏ cúc áo sơ mi của anh. Chỉ chốc lát sau, lồng ngực trần trụi của anh ánh vào mắt cô, cô e lệ dừng động tác lại.

Anh không vui nhìn cô, “Lấy lòng anh!”

“Tôi... Tôi không biết nên làm thế nào?” Cô khó xử nhìn anh.

“Ân ái ba ngày trước em đã quên nhanh thế rồi à?” Thấy rõ lửa giận trong mắt cô, Hắc Lạc Kiệt cười đắc ý, “Học động tác của anh ngày đó, mau!” (Vô—Ảnh—Các-12—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Tôi...” Nghe anh đề cập đến chuyện kia, sắc mặt của cô trắng bệch một trận. Không muốn nhắc đến con ác mộng đó, sao có thể nhớ kỹ? Huống hồ cô là bị ép uống thuốc mà!

Không biết là khuôn mặt trắng bệch của cô khiến cho anh mềm lòng, hay dục vọng làm anh hồng rồi, anh ra lệnh nói: “Cởi quần áo của em!”

Bạch Sáu Hồng kinh ngạc nhìn anh, ánh mắt anh tràn ngập dục hỏa khiến hai chân cô như nhũn ra, cổ họng khô khốc. Cô có thể không nghe lệnh anh được không! Cô bắt lực xem xét anh, hi vọng anh đột nhiên mở lòng từ bi buông tha cho cô, cũng buông tha cho người nhà của cô, tốt nhất từ đây không lại gặp nhau.

“Đừng để anh nói lần thứ hai!” Hắc Lạc Kiệt vô cùng bất mãn khi cô luôn không tuân lệnh anh. (Vô—Ảnh—Các-13—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sáu Hồng chậm rãi cởi áo, hai mắt vô tội xem xét anh, khi đón nhận ánh mắt sắp phát hỏa của anh, cô đành phải run run cởi váy dài.

Giờ phút này cô chỉ mặc quần áo lót màu xanh, hai tay che trước ngực.

“Tiếp tục! Anh bảo dừng lại à?” Tốc độ thông thả của cô thật làm người ta phát cuồng, anh sắp không nhịn được tra tấn của dục vọng rồi.

Vườn hoa mong nhớ ba ngày, hiện thời ngay trước mặt anh, chờ anh nhấm nháp.

Nhưng, đáng chết, anh lại muốn tra tấn cô nhiều hơn một chút.

Anh cố nhu cầu như lửa dưới bụng, hai mắt như chim ưng nhìn chăm chăm cô, nhìn cô đỏ mặt khi cởi đồ lót ra, bộ ngực sữa trong suốt tuyết trắng kia không hề che dấu ánh vào mắt anh, nụ hoa phấn hồng tựa hồ dụ hoặc anh đi hái.

Dưới cái nhìn chăm chú của anh, cô e lệ cởi áo ra, rồi khom người cởi quần xuống.

E lệ và xấu hổ tràn ngập trái tim cô, hai tay cô che bộ vị quan trọng, lại bị ánh mắt nghiêm khắc của anh ngăn cản, đành phải buông tay xuống đứng như nữ thần khóa thân dưới ánh mặt trời. (Vô—Ảnh—Các-14—<https://qttp.wordpress.com/>)

Nhìn đến khu cấm thần bí của cô, Hắc Lạc Kiệt kềm chút nữa nhìn không được đi đến cường bức cô.

Nếu không phải vì tra tấn cô, anh cũng không cần cưỡng chế dục vọng lửa nóng.

Anh nhắm chặt mắt lại, không dám lại nhìn thẳng thân thể mềm mại của cô, sợ ý muốn tra tấn cô bị anh ném ra sau đầu, trực tiếp giữ lấy cô, thỏa mãn nhu cầu mãnh liệt ở hạ thân anh.

“Lại đây, ngồi trên đùi anh.”

Thấy hai mắt anh nhắm nghiền, Bạch Sáu Hồng mới có dũng khí theo lời ngồi trên đùi anh.

Người cô tới gần, anh thở gấp nói: “Chạm vào anh!”

“Ở đâu?” Trần trụi ngồi trên đùi anh, trong lòng cô bị xấu hổ lấp đầy, nghẹn giọng hỏi. (Vô—Ảnh—Các-15—<https://qttp.wordpress.com/>)

Bị giọng nói nghẹn ngào của cô làm búng tỉnh, anh nhìn hốc mắt đỏ của cô, trong lòng hiện lên không nổi nói: “Khóc cái gì?”

“Anh ức hiếp tôi!” Nước mắt trong suốt chảy xuống, trái tim anh giống như bị kim đâm đến phát đau.

“Anh còn chưa đi vào, sao lại ức hiếp em chứ?”

Lời nói mờ ám đâm vào đáy lòng cô, lệ rơi không ngừng như vỡ đê. Hắc Lạc Kiệt nhẹ kéo cô vào lòng, hơi thở ấm áp lướt qua tai cô, “Đừng khóc mà.”

“Tôi không biết nên làm thế nào? Anh lại lấy một viên thuốc kích thích cho tôi, tôi sẽ biết nên làm thế nào, nên ức hiếp anh thế nào!” Cô nghẹn ngào lên án tội của anh ngày đó. (Vô—Ảnh—Các-16—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh cười thấp thành tiếng, ôm cô để cô nằm lên sofa, nhanh cởi tất cả quần áo trên người, trần trụi đứng trước mặt cô.

Cô khẽ khép hai mắt lại, anh đè lên thân thể mềm mại của cô, hai thân thể trần trụi dây dưa cùng một chỗ, nụ hôn nóng rực như mưa rơi lên cổ cô.

“Đây vẫn còn dấu vết chúng ta yêu nhau lần trước.” Anh nhẹ vỗ về dấu hôn đã mờ trên người cô, khoe miệng mỉm cười đắc ý, cúi đầu tạo ấn ký lên người cô.

“Đừng! Người khác sẽ thấy.” Bạch Sáu Hồng muốn đẩy anh ra, không muốn để anh lưu lại vết hôn ghê tởm trên người mình! Đặc biệt là cổ.

Mấy ngày nay, vì vết hôn trên cổ, cô phải né tránh, sợ người khác chú ý tới.

“Anh muốn người khác nhìn thấy.” Anh cố ý tăng thêm sức.

“Người khác sẽ hiểu lầm.” (Vô—Ảnh—Các-17—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Hiểu lầm cái gì?” Anh ngẩng đầu nhìn vào hai mắt thẹn thùng của cô.

“Người khác sẽ tưởng tôi và anh có gì đó.”

“Chúng ta vốn có cái đó.” Anh đáp đến đương nhiên.

“Nhưng...” Cô chỉ không muốn có dấu vết gì của anh, đây chẳng những sẽ làm người ta hiểu lầm, cũng sẽ làm cô khó có thể quên chuyện đã xảy ra với mình.

“Nếu như bị nhân viên của anh thấy, bọn họ sẽ nghĩ là chúng ta làm chuyện đó.”

“Để bọn họ nghĩ thế càng tốt.” Hắc Lạc Kiệt khẽ hôn lên mặt cô, một lát sau, môi anh từ từ đi xuống bộ ngực sữa của cô đùa chơi, hai tay thì thăm dò trên người cô. (Vô—Ảnh—Các-18—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Đây là việc riêng của chúng ta, không cần phải để cho người khác biết.” Dưới kỷ xảo khiêu khích của anh, cả người cô mềm nhũn vô lực, nụ hôn như lửa của anh đốt lên dục hòa của cô.

“Dù không có dấu hôn, bọn họ liền nghĩ là chúng ta trong sạch sao?” Anh cố ý tạo dấu hôn lên cổ tuyết trắng của cô. Anh không thích cô để ý đến cách nhìn của người khác như thế.

Cô lại không muốn để mọi người biết có quan hệ với anh, vậy anh liền cố tình muốn để người ta biết.

Anh tà ác nói “Thật ra em cần bản không cần lo lắng suy nghĩ của họ.”

“Ý gì ...thế?” Cô bị sóng triều xa lạ chơi đùa đến thần trí có chút mê loạn. (Vô—Ảnh—Các-19—<https://qttp.wordpress.com/>)

Hơi thở nóng rực của anh lướt bên tai cô, “Bọn họ sớm đã biết quan hệ của anh với em.”

“Hả?” Cô ngược hai mắt nhìn đôi mắt ngập tràn dục vọng của anh.

“Em là người phụ nữ của anh!” Hắc Lạc Kiệt như hứa hẹn nói.

“Bạn gái à?”

Anh không hài lòng cách nói của cô, ngón tay cố ý dùng sức ra vào, làm cô rên rỉ và gãy giữa, nhưng thân mình hai người chạm nhau làm anh thờ gáp nói: “Chỗ này không thịnh hành thứ bạn gái.” (Vô—Ảnh—Các-20—<https://qttp.wordpress.com/>) “Chẳng lẽ các người không theo đuổi con gái à?”

Lời của cô khiến cho anh cười thấp, anh cúi đầu hôn cô, cướp lấy ngọt ngào thuộc về cô. Dùng sức mút lưỡi cô, cho đến khi cô hít thở không thông, mới buông môi cô ra, nhẹ hôn lên đôi môi đỏ sưng, nhẹ giọng hỏi: “Anh không theo đuổi con gái, biết vì sao không?”

Bạch Sáu Hồng như bần nhảo nằm trong lòng anh, thần trí hoảng hốt, nghe thấy câu hỏi của anh, lại không thể trả lời, chỉ mê man nhìn anh.

“Anh không theo đuổi phụ nữ, bởi vì anh trực tiếp công thành chiếm đất, thẳng đảo Hoàng Long.” Khi chữ “Long” này ra khỏi miệng, Hắc Lạc Kiệt dùng sức thất lưng tiến quân thần tốc, làm cô kịch liệt thờ dốc.

Hai tay thô to của anh dùng sức giữ eo cô, bắt đầu cuồng dã đi vào, cảm giác tốt đẹp khiến cho anh không ngừng ra vào cấm khu trên người cô. (Vô—Ảnh—Các-21—<https://qttp.wordpress.com/>) “Ôm anh!” Anh gấp rút ra lệnh.

Cô theo lời kẹp chặt hai chân, cảm giác như lửa đánh úp cô, anh tiến lên lần nữa khiến cô cảm thấy càng ngày càng nóng, cô thử đẩy anh ra, nhưng khi bàn tay nhỏ bé chạm vào ngực anh, anh đột nhiên làm động tác nhanh hơn, tựa hồ muốn dẫn cô bay lên mây, cô nhịn không được thờ dốc.

Anh hôn nhẹ vành tai cô, tốc độ tiến vào dần chậm lại.

“Nói, có thích không?” Anh vừa hỏi vừa đẩy nhanh tốc độ vào cấm khu của cô, ép cô thừa nhận.

Cô rõ ràng cảm nhận được lửa nóng của anh di chuyển ở sâu trong mình, loại cảm giác này làm cô lại run run. “Đừng... đừng chuyển động, tôi không chịu nổi...”

“Còn không trả lời anh có thích hay không.” Anh giống như cố ý, lại tăng tốc dùng sức.

“A!” Hai tay cô ôm chặt cổ anh, chịu không nổi nhu cầu ép người của anh, cô dùng sức cắn đầu vai anh.

“Thích không?” Anh thờ dốc hỏi. Trời ơi! Cô thật chặt, nóng quá! Dục vọng muốn phóng túng bị anh cưỡng chế, anh muốn yêu cô thật nhiều. “Không nói, anh sẽ bắt em nói!” (Vô—Ảnh—Các-22—<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô thờ gáp liên tục chịu không nổi loại kích tình lửa nóng này, anh tiến lên càng ngày càng mạnh, dục vọng của cô đã đến đỉnh, lại nói không nên lời anh muốn, ngượng ngùng hôn lên miệng anh, không muốn nghe anh ép hỏi.

Động tác của cô khiến cho anh không ép nổi dục vọng của bản thân, mạnh mẽ tiến lên vài lần, dục vọng của anh đã đến thiên đường, bắn mả mống vào cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Lòng Hắc Lạc Kiệt tràn đầy lửa giận đi ra khỏi phòng nghỉ trong văn phòng, nhặt quần áo trên đất lên, cầm áo sơ mi tùy ý khoác lên, lập tức mở cửa văn phòng ra.

Trong phòng thư ký vốn không có bóng người có bốn người đàn ông, bọn họ là cận vệ của anh, Tiết Trấn Kỳ, Đồng Thiệu Vĩ, cùng với La Hạo Đông.

Bốn người họ nhất trí quyết định ở lại xem kết quả, dù sao ba ngày này, bọn họ đều bị oanh tạc đến nhức óc, hiện thời bình chữa cháy đã đưa đến, Hắc Lạc Kiệt chắc là có thể bình thường lại rồi (Vô—Ảnh—Các—23—<https://qtp.wordpress.com/>)

Nhưng trái chờ phải chờ, bọn họ chờ đến đói cả bụng, cũng không thấy anh bước ra khỏi văn phòng, có thể thấy được cơn tức đến tận mức nào.

Đói đến không chịu nổi, bọn họ gọi điện thoại đến tiệm ăn, khi đang chuẩn bị mở cặp lồng cơm com. Hắc Lạc Kiệt liền mở cửa đi ra, nhìn bọn họ còn muốn ăn com

“Đáng chết! Các người ở trong này làm cái gì?” Hắc Lạc Kiệt trợn mắt quát, bọn họ là ăn no bụng rồi, tụ tập ở đây làm gì?

Đồng Thiệu Vĩ chăm chú nhìn đồng hồ, giọng điệu mờ ám nói: “Bang chủ đã vào hơn ba giờ, sao còn chưa hết bực tức chứ?” (Vô—Ảnh—Các—24—<https://qtp.wordpress.com/>)

“Bang chủ, hay anh lại vào giảm nhiệt đi.” Tiết Trấn Kỳ đẩy Hắc Lạc Kiệt quần áo xốc xếch vào văn phòng, dù sao com hộp cũng đưa đến rồi, bọn họ có thể vừa ăn vừa chờ.

Hai người khác ngoan ngoãn đứng một bên, nhưng nguyên nhân lại khác nhau.

Cận vệ không có quyền hỏi chuyện của đại ca, mà La Hạo Đông còn lại là học nghe lời, hết lòng tin đứng càng xa càng chắc ăn.

Hắc Lạc Kiệt vốn muốn đánh người, nghe thấy bọn họ nói xong, anh không hề báo trước đánh thật nhanh đến bọn họ. Tiết Trấn Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ không kịp phòng bị đã trúng một đấm, nhưng sau đó liền triển khai thể phòng thủ và phản kích. Không đến 20 phút, trong phòng thư ký như trải qua thế chiến ba thảm thiết. (Vô—Ảnh—Các—25—<https://qtp.wordpress.com/>)

Tiết Trấn Kỳ đưa tay ôm đầu, thô lỗ phun máu trong miệng ra nói: “Mẹ kiếp! Bang chủ, có phải người phụ nữ kia làm anh không đủ thoải mái không?”

Hắc Lạc Kiệt hung hăng mở mắt nhìn anh một cái, giọng bốc lửa nói: “Không được hỏi đến chuyện của cô ấy!”

Anh nhớ đến nhiệt tình trên ghế sofa trong văn phòng, làm thân thể anh lại cảm thấy hưng hực, nhưng muốn nghe được chữ ‘thích’ từ miệng cô lại không cách nào như ý nguyện, lửa giận trong lòng không khỏi bốc cao hơn.

“Bang chủ?” Đồng Thiệu Vĩ theo trực giác thấy anh có tâm sự gì.

“Cầm lại đây.” Hắc Lạc Kiệt tiêu hao quá nhiều thể lực, có chút đói không chịu nổi, mới có thể tạm thời buông tha Bạch Sáu Hồng trong phòng nghỉ. (Vô—Ảnh—Các—26—<https://qtp.wordpress.com/>)

Lúc trước anh ôm cô đến phòng nghỉ, quyền rũ cô hết sức có thể, bức bách cô, muốn nghe được chữ “Thích” từ miệng cô, nhưng cô dám cố nén xuống, kiên quyết không chịu nói ra đáp án anh muốn, cuối cùng anh vẫn đầu hàng trước, khuất phục dưới dục vọng.

Cô gái đáng chết!

Dám cả gan làm trái mệnh lệnh của anh! (Vô—Ảnh—Các—27—<https://qtp.wordpress.com/>)

Hắc Lạc Kiệt nhận hộp com cận vệ đưa đến, ăn từng miếng từng miếng, chưa đến hai cái đã giải quyết xong hộp com, lại lấy hộp com khác, những người khác sợ bị ăn hết, vội vàng cầm lấy com hộp ăn.

Giải quyết ba hộp com xong, Hắc Lạc Kiệt mới mở miệng nói: “Các cậu ở lại làm gì? Dù là tăng ca, cũng không nên chen chúc trong phòng thư ký của tôi chứ.”

Tiết Trấn Kỳ nuốt đồ ăn vào trong miệng, lẩm bẩm nói: “Còn không phải muốn nhìn bang chủ một chút à, xem đáng về cười ngựa đi trong mùa xuân thế nào.”

“Vây cậu thấy chưa?” Đáng chết! Sinh hoạt cá nhân của anh không cần bọn họ quan tâm đến!

“Không có, có thể thấy Bạch Sáu Hồng phục vụ không tốt. Muốn em tìm người huấn luyện cô ấy không? (Vô—Ảnh—Các—29—<https://qtp.wordpress.com/>) Trong nhà ta em có vài người công phu không tồi, có thể —— “

“Biến!” Hắc Lạc Kiệt nổi giận gầm lên một tiếng. Anh tuyệt không thích người bõn cọt địa vị của cô thấp.

Anh tức giận về văn phòng.

Đáng chết!

Anh căn bản không biết nên đối đãi thế nào với người phụ nữ kia, tuy rằng cô dám không trả lời ép hỏi của anh, nhưng anh lại rất thương thức khí phách và dũng khí của cô.

Nhưng đây là vì sao chứ?

Anh biết cô đặc biệt, mười năm trước, anh chỉ biết mình muốn cô gái dũng cảm bảo vệ gia đình này, nhưng vì sao chứ? (Vô—Ảnh—Các30<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh cũng không cần phụ nữ để vui vẻ, cũng không cho phụ nữ làm bạn bên cạnh anh, phụ nữ của anh toàn do Vương Đại sắp xếp, ngoài phát tiết, anh căn bản chẳng quan tâm đến người phụ nữ nào.

Chỉ có Bạch Sầu Hồng là ngoại lệ, cô là anh chủ động hạ lệnh tìm đến, dùng thủ đoạn vô si giữ cô bên cạnh, thậm chí không cho người khác có nửa điểm bất kính với cô.

“Oa! Bang chủ, thật không ngờ anh lại vào phòng nghỉ cũng chờ không kịp.” Tiết Trần Kỳ nhìn thấy quần áo nữ rơi đầy trên mặt đất, “Oa! Không ngờ lại xanh như thế!”

“Cút đi!” Hắc Lạc Kiệt trầm giọng rống giận. (Vô—Ảnh—Các-31—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh vốn muốn ra tay đánh Tiết Trần Kỳ, để anh hối hận nhìn thấy thứ không nên xem, khi thấy những người khác mặt đầy hứng thú nhìn vào, anh nhanh chóng cời áo somi, quần người cô lại, nổi trận lôi đình nhìn bốn người xem kịch.

“Mau xanh cái gì?” Đồng Thiệu Vĩ có ý hỏi.

“Tất cả ý!” Tiết Trần Kỳ cười đến rất đắc ý, chỉ có anh thấy, những người khác đều không thấy.”Ai bảo động tác của các cậu chậm, mới không thấy.” Hắc Lạc Kiệt tức giận đến hai mắt đều bốc hỏa quát: “Đừng thế! Mất cậu sáng nhất, ngày mai đi giải quyết chuyện Thành bang phía đông cho tôi, tôi muốn địa bàn Đài Bắc!”

“Thành bang? Đài Bắc? Bang chủ!” Tiết Trần Kỳ khóc tang. Thành bang phía đông đâu tốt, với cả từ Thành bang phía Đông, Diêm bang nhận được lợi ích cũng không nhiều. (Vô—Ảnh—Các-32—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bang chủ?” Đồng Thiệu Vĩ nhìn ra anh cảm thấy khổ sở vì chuyện gì đó.

“Cút hết ra ngoài cho tôi!” Hắc Lạc Kiệt cảm thấy phiền chết, sao bọn họ còn không mau cút đi, để anh cẩn thận suy nghĩ quan hệ của anh và cô.

Mọi người theo lời ra khỏi văn phòng, trước khi đi Đồng Thiệu Vĩ mở miệng nói: “Bang chủ, phụ nữ là phải dụ dỗ, mắng và ép ngược lại sẽ làm trái ngược. Còn nữa, quen anh hai mươi năm qua, đây là lần đầu tiên anh không khống chế được!”

Hắc Lạc Kiệt nghe vậy ngây ngẩn cả người. (Vô—Ảnh—Các—33—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh không kiểm soát được sao?

Anh dùng lực đập lên bàn làm việc, vô lực thừa nhận bản thân đúng là mất kiểm soát, hơn nữa còn hoàn toàn không khống chế được.

Tất cả chỉ vì cô —— Bạch Sầu Hồng!

Bạch Sầu Hồng tỉnh lại do mùi xì gà nồng đậm.

Ngay từ đầu cô không rõ mình đang ở đâu, ánh sáng duy nhất trong phòng tối, chỉ có lửa xì gà.

Thân hình cao lớn của chàng trai đứng lặng trước cửa sổ, lúc này cô mới nhớ ra mình đang ở đâu, cũng nhớ ra chuyện gì đã xảy ra. Nhớ ra anh đã dùng thân thể ép cô đến mức nào, muốn cô nói ra hai chữ “Thích”.

Hừ! Cô tuyệt không làm như anh mong muốn. (Vô—Ảnh—Các—<https://qttp.wordpress.com/>)

Vì người nhà, cô có thể hy sinh sự trong sạch của thân mình, nhưng cô không thể mất đi tôn nghiêm duy nhất còn lại. Cô tuyệt đối sẽ không khuất phục trước anh, tuyệt không!

“Ăn com.” Hắc Lạc Kiệt thấy cô đã tỉnh lại, lập tức xoay người nhìn về phía cô.

“Tôi không đói bụng!” Cô quát cường đáp lời, đối mặt với anh, cô không nuốt trôi com.

“Không ăn buổi tối em có chịu được không?” Anh đi nhanh đến chỗ cô, tay vuốt lên khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của cô, ánh mắt nén giận nhìn chăm chăm cô.

Nghe vậy, trên mặt Bạch Sầu Hồng hiện lên kinh ngạc, “Chẳng lẽ anh ám chỉ...” (Vô—Ảnh—Các-34—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh cần ám chỉ sao? Em thuộc về anh, mà buổi tối là thời gian thân mật của chúng ta, đáp án anh không có được buổi chiều, buổi tối anh muốn nghe thấy từ miệng em.”

“Buổi chiều anh mới...” Buổi chiều mới làm xong đã bị anh ôm trở về phòng làm một lần nữa, tốc độ nhanh đến cô không phản ứng kịp, sao trong thời gian nhanh như vậy anh lại muốn rồi? Cô có điểm sợ hãi yêu cầu và ép hỏi của anh, cô tuyệt không muốn bị anh dùng cách ép hỏi, rất ngượng ngùng, cũng quá bất lực!

“Đừng nghi ngờ năng lực của anh, đêm nay em sẽ biết.” (Vô—Ảnh—Các—35—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Nếu giờ tôi nói không nghi ngờ, anh cũng không cần chứng minh nữa?”

Anh lộ ra nụ cười nhạt, “Em vẫn không thích có phải không? Vậy thì anh sẽ chứng minh cho em thấy, em sẽ càng ngày càng thích. Mau mặc quần áo vào.”

“Anh có thể đi trước không?” Ít nhất cũng cho cô chút không gian riêng tư chứ, cô vẫn chưa thể mặc quần áo hay thay quần áo trước mặt người đàn ông này, điều này làm cho người ta cảm thấy bất an.

“Không được! Em chỉ có hai lựa chọn, mặc hoặc không.” (Vô—Ảnh—Các—35—<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô tức giận nâng mắt đón nhận ánh mắt khiêu khích của anh, cô không chịu thua, thân mình trần trụi xuống giường, cầm lấy quần áo trên ghế dựa, nhanh mặc vào.

Cô thề có một ngày nhất định phải đánh tan nụ cười đắc ý kia trên mặt anh.

“Ưc hiếp một cô gái như thế, vừa lòng không?”

“Đúng vậy, anh vô cùng vừa lòng!”

Cô rút cuộc nhìn không được cầm gậy tàn trên bàn, dùng sức ném vào anh.

Không biết Hắc Lạc Kiệt là không kịp tránh hay không muốn tránh, gậy tàn nện luôn giữa trán anh.

Bạch Sầu Hồng cực kỳ kinh ngạc cô có thể làm anh bị thương!

Hắc Lạc Kiệt đi nhanh đến chỗ cô, biểu tình trên mặt bí hiểm, cô không khiếp sợ đón ánh mắt anh nói: “Tôi không cố ý muốn anh bị thương.”

“Anh biết.” Anh híp mắt nhìn cô.

“Có ý gì?” Cô kéo ghế ngồi, cẩn thận xem xét vết thương trên trán anh, may mà chỉ có hơi rách da, thương thế không nghiêm trọng lắm.

“Nếu em muốn giết anh, sẽ không chọn loại vũ khí này.” Tay anh ôm eo cô, mà cô dùng giấy lau vết máu trên trán anh. (Vô—Ảnh—Các—36—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Đúng! Tôi sẽ lấy một con dao, trực tiếp cắm vào trái tim anh.” Cô tức giận trả lời, không lưu ý đến cử chỉ thân mật của hai người.

“Trái tim?”

“Đúng vậy, tôi muốn đào trái tim anh ra, nhìn xem là đen hay đỏ, nếu không làm sao có thể mất hết lương tâm làm ra chuyện tàn nhẫn này.” Cô oán trách đêm sai lầm liên tiếp của anh.

“Em hận anh?” Anh ghét cái ý nghĩ cô hận anh.

“Nói nhảm! Sau khi anh cướp đoạt sự trong sạch của tôi rồi, còn dùng thủ đoạn vô si ép tôi lại cạnh anh, cũng chỉ làm nơi phát tiết cho anh, tôi không hận anh thì hận ai?” Hai mắt cô chảy ra nước mắt trong suốt, vô cùng tủi cực lên án hành vi của anh. (Vô—Ảnh—Các—37—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Không được!” Hắc Lạc Kiệt ôm cô thật chặt, buồn bực nói: “Không cho em hận anh! Có nghe hay không?”

“Tôi muốn hận.” Cô ghen ngào lên án, chàng trai này bá đạo đến mức đến quyền hận cũng không cho cô, anh dựa vào cái gì chứ? Cô chẳng nghe anh đâu

Bàn tay to của anh vỗ lên lưng cô, cầm đặt lên đỉnh đầu cô, “Không được khóc.”

Cô cũng không muốn khóc nhé! Một cô gái đơn thuần như cô, vô duyên vô cớ bị cướp đoạt sự trong sạch, lại bị ép ở chung một tháng với người đàn ông này, loại tủi thân này cũng không thể nói với ai? (Vô—Ảnh—Các—38—<https://qttp.wordpress.com/>)

Loại chuyện này cô có thể nói với ba mẹ ư?

Ba mẹ nếu biết, căn bản sẽ không đồng ý cho cô đi, nhưng cô như không đến, em trai cô sẽ ra sao?

Cô không thể khoanh tay đứng nhìn, bỏ mặc đâu!

Hắc Lạc Kiệt dùng thân thể ấm áp ôm cô thật chặt, giống như để cô an toàn, bất ngờ lại khiến cô hạ phòng bị xuống, thấp giọng ní non.

Nghe tiếng khóc của cô, hai hàng lông mày anh nhíu chặt, anh không thích cô khóc. Dáng vẻ này không giống như cô mà anh quen, kiên cường mà dũng cảm. Nhưng mà cô như đứa trẻ rúc đầu vào lòng anh khóc, lại khiến cho lòng anh đau đớn không hiểu. (Vô—Ảnh—Các—39—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Không được khóc.” Anh không thích cảm thụ khác thường trong lòng.

Cô vẫn lên tiếng khóc lớn.

Anh vỗ nhẹ lưng cô, giọng điệu dịu dàng nói: “Đừng khóc, anh ở cạnh em.”

Những lời này nói chưa dứt lời, nói xong cô khóc càng thêm thảm hơn.

“Lại khóc nữa anh sẽ đánh gãy hai chân em trai em!” Anh tức giận gào thét.

Bạch Sáu Hồng lập tức thu nước mắt, dùng sức đánh lên ngực anh, “Chẳng lẽ quyền muốn khóc tôi cũng không có? Tôi không thể khóc sao?”

“Tốt nhất, em tiếp tục khóc, anh để em trai em khóc thảm hại hơn!” Dùng Bạch Chí Quân uy hiếp cô, quả nhiên tốt hơn bất kỳ linh đan nào.. (Vô—Ảnh—Các—40—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh chỉ biết uy hiếp tôi.” Cô cắn giận mở mắt nhìn anh, đỏ mặt dầy!

Hắc Lạc Kiệt cười đắc ý, “Uy hiếp cũng thật tốt!” Dù sao có thể đạt được mục đích là được, chẳng quan tâm đến việc anh dùng thủ đoạn gì.

Hắc Lạc Kiệt mang theo Bạch Sáu Hồng đi đến một nhà hàng thanh lịch, tất cả cảnh đêm trong thành phố Thai Trung đều có ở đây, đèn đuốc vạn nhà và đèn xe chiếu thành một bức tranh tuyệt đẹp.

Bồi bàn cung kính đưa thực đơn, Bạch Sáu Hồng không xem nói “Một ly nước chanh.” (Vô—Ảnh—Các—40—<https://qttp.wordpress.com/>)

Nghe vậy, biểu tình Hắc Lạc Kiệt trầm xuống, vẫy tay ý bảo bồi bàn rời đi trước, lạnh giọng nói: “Em muốn khiêu chiến với mệnh lệnh của anh sao?”

“Tôi ăn không vào.” Cô dời ánh mắt không muốn nhìn anh, trong lòng cảm thấy vô cùng hỗn loạn. Vừa rồi làm sao cô có thể khóc trước mặt kẻ thù chứ? Loại hành vi yếu đuối này, khiến cô không thể tha thứ cho bản thân.

“Được, em không ăn, vậy nó cũng đừng ăn.”

Cô vội quay đầu nhìn anh, kinh ngạc hỏi: “Anh chỉ ai vậy?”

“Em nghĩ đi?” (Vô—Ảnh—Các—41—<https://qttp.wordpress.com/>)

Lời nói của anh như gió lạnh thổi qua tai cô, cô không dám tin lúc đầu nói: “Anh không thể làm như vậy, anh đã đồng ý với tôi!”

“Hừ! Vậy chuyện em đồng ý với anh thì sao? Anh chẳng qua là học em mà thôi.”

“Anh muốn đòi ý?”

“Nếu mỗi lần mệnh lệnh của anh đều phải nói hơn hai lần, hơn nữa em còn không muốn tuân theo, em nghĩ, anh có thể đòi ý không?” Khóe miệng Hắc Lạc Kiệt giờ lên ý cười lạnh lùng, giọng điệu nghiêm túc cảnh cáo cô.

“Khóc cũng không được, không ăn cũng không được! Tôi thật sự không rõ tôi rốt cuộc có thể làm cái gì? Không thể làm cái gì? Anh nói rõ một lần đi, để tôi biết chuyện gì tôi có thể làm, chuyện gì tôi không thể làm, như vậy tôi mới sẽ không làm trái với hiệp ước, mới sẽ không chọc giận anh, cũng mới sẽ không khiến anh béo bốt nuốt lời!” Giọng Bạch Sáu Hồng kích động nói. (Vô—Ảnh—Các—42—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Ngoài cuộc sống bình thường, không được có cảm xúc bị thương gì.”

“Tôi chẳng phải chỉ có thể mặt không thay đổi hoặc chỉ có thể cười? Không phải anh đã nói cho tôi biết, từ hôm nay trở đi trong vòng một tháng, tôi chỉ có thể ở nhà, không được đi đâu, thậm chí lên lớp cũng không được!” Cô tức giận gầm nhẹ.

“Trên thực tế, làm người phụ nữ của tôi, cũng chỉ có thể làm theo nhu cầu của tôi, dù sao cũng là em đến xin anh, cũng không phải là anh đi xin em.”

“Được! Tôi đây liền ngoan ngoan không ra khỏi cửa, mỗi ngày đều nở nụ cười trên mặt, như vậy có đủ để anh vừa lòng không?” (Vô—Ảnh—Các—43—<https://qttp.wordpress.com/>)

“Việc duy nhất em có thể ra ngoài chỉ là mua sắm.”

Cảm giác vũ nhục nhất thời dấy lên trong lòng cô, nhưng cô ép mình cười nói: “Cảm ơn anh nhé!”

Hắc Lạc Kiệt gọi bồi bàn đến, không cần biết cô đồng ý không, trực tiếp gọi hải sản và rượu.

Bạch Sầu Hồng không nhắc lại lời kháng nghị, im lặng ăn đồ ăn cùng nhấm nháp rượu ngon, trong vô tình, cô đã uống hết nửa bình rượu nho, cô không có tư lượng có vẻ có chút say mông lung, bởi vậy không để ý đến nụ cười đắc ý trên mặt anh.

Anh là cố ý muốn chuốc cô! (Vô—Ảnh—Các—44—<https://qttp.wordpress.com/>)

Hắc Lạc Kiệt chờ Bạch Sầu Hồng say mông lung về biệt thự, ôm cô lên tầng phòng anh.

Anh chậm rãi cởi quần áo cả hai, ôm cô ngồi vào bồn tắm mát xa lớn, một tay anh ôm chặt eo tinh tế của cô, một tay kia bắt đầu hành trình thăm dò.

Nhẹ nhàng hôn vành tai mềm mại của cô, khiến cho cô phát ra tiếng rên rỉ, cô chậm rãi mở hai mắt, nhìn sương mù đầy phòng, cô cảm thấy vô cùng mê mẩn, đây là mơ ư? (Vô—Ảnh—Các—45—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh giữ chặt cô, để hai người mặt đối mặt, hai mắt anh tràn ngập dục vọng khóa chặt cô, môi nóng như lửa nhẹ nhàng hôn cô, lưỡi linh hoạt chơi đùa cô, dịu dàng lấy hết ngọt ngào trong miệng cô.

Khi anh ngừng đầu nhìn đôi mắt mê mẩn của cô, không khỏi hiện lên nụ cười vừa lòng, lại hôn lên môi mềm của cô, một đôi tay chậm rãi di tới giữa hai chân cô, dò xét chỗ sâu trong nhụy hoa cô, xúc cảm tốt đẹp làm dục vọng anh cứng rắn đến đau đớn.

Bàn tay nhỏ bé của cô vô lực vịn cổ anh, cô thờ ơ gấp nghĩ muốn đẩy anh ra lại bị anh ôm chặt hơn, cũng càng hôn nhiệt tình hơn. (Vô—Ảnh—Các—46—<https://qttp.wordpress.com/>)

Là mơ ư? Cô cố gắng mở hai mắt, nhưng cảm giác mù mịt trong đầu không biến mất, cảm giác như bị lửa đốt trong cơ thể càng làm cho cô không biết phải làm sao.

“Hôn anh!” Anh ép mình dừng lại, ánh mắt lửa nóng nhìn thẳng cô yêu cầu.

Thân thể mềm mại của cô khẽ di chuyển, làm cơ thể hai người càng dán chặt vào nhau, làm anh thờ ơ gấp vui sướng, bàn tay to lấy rượu đặt cạnh bồn tắm, uống một ngụm rồi cúi đầu hôn lên môi đỏ mọng của cô, đưa rượu vào trong miệng cô.

Rượu làm cô càng thêm mê mẩn, tay nhỏ bé nhẹ nhàng trượt trên bờ vai rắn chắc của anh.

Hắc Lạc Kiệt mỉm cười, nghĩ đến hôm nay dùng rượu chuốc cô là đúng, cô trở nên nhiệt tình hơn. (Vô—Ảnh—Các—47—<https://qttp.wordpress.com/>)

Anh đột nhiên rút khỏi chỗ sâu của cô, “Hôn anh, hôn khắp người anh, nếu em sẽ không có được thứ em muốn.” Anh cố ý nhắc nhở kích thích của cô lúc trước.

Dục vọng bốc lên làm Bạch Sầu Hồng dứt bỏ e lệ đưa tay phủ lên anh, khiến cho anh thờ ơ kịch liệt, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô không khỏi lộ ra ý cười, ý cười kia làm anh càng thêm hưng phấn, cô rốt cục cũng nở nụ cười vì anh.

Nụ hôn ngây ngô chậm rãi khắc trên trán, gò má anh, cô bướng bỉnh bỏ qua môi anh mà hôn lên cằm anh, “Nhanh lên! Hôn anh!” (Vô—Ảnh—Các—48—<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô nghe theo theo lời, anh nhiệt liệt đáp lại, hai người nhiệt liệt dây dưa.

Môi cô chậm rãi chuyển qua trên đầu vú thô cứng của anh, cô há mồm ngậm nó, nhẹ nhàng cắn day, anh phát ra tiếng thở gấp lớn hơn: “Ngồi trên đi!”

Cô nghi ngờ nhìn anh, anh bị dục vọng bức đến điên nói: “Nhanh! Nếu không sẽ không cho em!” Bàn tay to của anh thúc giục cô, hai người tiến vào đồng thời không khỏi phát ra tiếng rên rỉ kịch liệt.

“Thoải mái không?” Anh chịu đựng ý muốn tiến lên xúc động hỏi.

“Thoải mái.”

“Thích không?” Anh cố ý nhẹ nhàng chạm vào cái khiến cho cô rung động mãnh liệt.

“Thích!”

“Nếu em thích, anh sẽ cho em Ngồi đi, nhẹ nhàng di chuyển...” Anh dẫn đường cho cô ngồi lên người anh, cho đến khi cô thỏa mãn rồi, anh mới đổi vị trí, tiến sâu ra vào di động trong cơ thể cô.

Lửa nóng chạy nước rút và sóng nước đánh úp về phía cô, thân thể của cô và anh cùng đồng đưa, chạy về phía bên trong cung điện kích tình...

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Một tay Bạch Sầu Hồng ôm đầu vì say rượu mà sinh ra đau đớn, ánh mắt đảo qua căn phòng xa lạ lại có điểm quen thuộc, cô biết đây là lần thứ hai mình tỉnh lại trong căn phòng này.

“Cô ạ, cô tỉnh rồi.” Nữ quản gia khẽ đẩy cửa ra, xác định cô đã tỉnh lại mới lên tiếng gọi cô. (Vô—Ảnh—Các—50—<https://qttp.wordpress.com/>)

Sáng nay bang chủ hạ lệnh muốn cô chuẩn bị thuốc giải rượu tốt, chờ cô tỉnh lại uống, nhưng lại không cho bất kỳ ai làm cô tỉnh lại, cho nên đành phải cứ 15 phút lặng lẽ vào kiểm tra.

Chợt nghe thấy có tiếng người, Bạch Sầu Hồng vội quán hai tay trần trụi trong chăn mỏng, hai gò má đỏ bừng, về mặt có chút bất an.

Nữ quan gia hơn năm mươi tuổi sống gió gì mà chưa từng thấy, bà không thêm đề ý nói: “Cô, cô không cần xấu hổ. Uống thuốc giải rượu trước.” (Vô.....Ảnh.....Các...1.<https://qttp.wordpress.com/>)

“Giải rượu?” Hai mắt cô mông theo mê mông nhìn nữ quản gia, không tự chủ được nhớ lại màn kích tình say rượu đêm qua, hai gò má càng đỏ như lửa đốt.

“Bang chủ thật đúng là rất yêu cô!” Bà làm quản gia cho bang chủ đã hai mươi mấy năm, bang chủ cuồng ngạo máu lạnh vô tình, bình sinh luôn đối đãi như thế với phụ nữ.

Trước kia phụ nữ đến Hắc gia rồi lại đi khiến bà cũng không đếm được, nhưng bà chưa từng thấy cô gái nào có thể có được sự chú ý và yêu thương của bang chủ.

Các cô kia, mỗi người đều ước có cơ hội để được bang chủ đề ý, đi lên làm phu nhân bang chủ, nếu không thì lui mà mong lần tiếp theo, làm tình nhân của bang chủ cũng tốt. (Vô.....Ảnh.....Các..2..<https://qttp.wordpress.com/>)

Đáng tiếc nhiều năm trôi qua, không ai có thể đạt được mục tiêu này, bởi vì bang chủ cho tới bây giờ không đối đãi với họ như bảo bối, lên giường cũng không phải trên giường lớn trong phòng bang chủ, mà là giường trong phòng khách.

Duy có cô gái trước mắt ngủ trên giường lớn trong phòng bang chủ, đêm xuân cùng bang chủ, cho nên Bạch Sầu Hồng rất đặc biệt trong mắt bà.

“Yêu?” Bạch Sầu Hồng hừ lạnh một tiếng, yên lặng uống hết thuốc giải rượu. Cô không tin gã đề tiện lạnh lùng vô tình uy hiếp cô gái yếu đuối lại yêu cô? Anh ta không bức bách cô, cô đã cảm tạ gào khóc chảy nước mắt rồi. (Vô.....Ảnh.....Các..3..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bang chủ đương nhiên yêu cô! Sáng sớm đã sai người dưới tầng, chờ cô tỉnh dậy.” Nữ quản gia vừa nói vừa nhận cái bát cô đứng xong. “Ai chờ dưới tầng?”

“Quản lý tài vụ của công ty, hôm nay cậu ta phụng mệnh đưa cô đi mua quần áo và những gì cô muốn.”

Muốn dùng tiền dụ cô sao? Bạch Sầu Hồng thật không vui nghĩ.

“Nói anh ta không cần.”

“Cô ơi, cô không đi mua quần áo thì sao có quần áo để thay? Quần áo của cô vẫn đều do tôi giặt xong rồi dùng máy sấy hong khô.”

Đó là một vấn đề, lúc trước cô căn bản không biết sẽ dây dưa một tháng với Hắc Lạc Kiệt, cho nên chẳng mang theo gì đi cả, nhưng cô không đồng ý tiêu tiền của anh ta. (Vô.....Ảnh.....Các...4.<https://qttp.wordpress.com/>)

Nếu tiền có thể mua được mọi thứ, không biết có thể mua được tự do cho cô không, cô buồn rầu nghĩ.

Chẳng lẽ cô thật sự phải nghỉ một tháng sao?

Tuy rằng đêm qua uống say, nhưng chuyện đã xảy ra cô lại nhớ rất rõ ràng, nhớ lại làm cô đỏ mặt, không được! Cô tuyệt đối không thể đợi nữa, nếu không không biết anh sẽ yêu cầu những gì với cô.

Cô tin chỉ cần là thứ Hắc Lạc Kiệt anh muốn, anh chắc chắn sẽ dùng bất cứ thủ đoạn tột tệ nào để đạt được mục đích, cô tuyệt đối không để anh đạt được.

“Đúng rồi, anh ta có tình nhân nào ở đây nữa không?” Háo sắc như anh ta, nói vậy sẽ có một đồng tình nhân, cô có thể nhờ họ giúp, làm thế nào mới có thể làm anh ta cảm thấy chán ghét cô. (Vô.....Ảnh.....Các.5...<https://qttp.wordpress.com/>)

Nữ quản gia ngăn người, mới lắc đầu nói: “Không có.”

“Vậy tình nhân khác của anh ta đang ở đâu?”

“Bang chủ không có tình nhân khác.”

Bạch Sáu Hồng cực kỳ nghi ngờ lời nói của bà, dựa trên nhận thức của cô với Hắc Lạc Kiệt, muốn cô tin trước khi họ quen nhau, anh sống như hòa thượng cấm dục, không bằng giết cô trước đi! Đánh chết cô cũng sẽ không thể tin, háo sắc như anh lại không có người phụ nữ khác. (Vô.....Ảnh.....Các.6...<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bác cho rằng cháu sẽ tin bác à?” Cô căn bản không tin lời nói của nữ quản gia, nữ quản gia tuyệt đối che chở cho anh.

“Bang chủ thật sự không có tình nhân khác, chẳng qua Vương Đại cứ định kỳ hai ngày lại đưa một người phụ nữ đến.”

Nghe vậy, Bạch Sáu Hồng vội vàng truy vấn nói: “Cứ định kỳ hai ngày lại đưa một người phụ nữ đến? Là người phụ nữ nào! Bác có địa chỉ và điện thoại không?”

“Địa chỉ và điện thoại?” Nữ quản gia cho rằng cô tức giận vì ghen, vội vàng an ủi nói: “Cô ạ, cô không cần phải giận, bang chủ và người phụ nữ này không có chuyện gì liên quan đến tình cảm. Họ là phụ nữ do Vương Đại tìm đến, chỉ cố định đến... (Vô.....Ảnh.....Các...7.<https://qttp.wordpress.com/>) cùng bang chủ, mỗi cô gái đều chỉ ghé qua một lần.” Hai mắt Bạch Sáu Hồng mở thật to, không thể tin được hết lớn: “Bác nói con dê cụ kia cứ hai ngày đổi một người phụ nữ? !”

“Cô ơi, không được gọi bang chủ là dê cụ!” Nữ quản gia sốt ruột sửa đúng lời của cô. Cô Bạch này sao lại kỳ quái như thế, đầu tiên là tra hỏi tình nhân của bang chủ, nghe thấy không có tình nhân lại thất vọng, hiện tại lại gọi bang chủ là dê, bà cảm thấy cực kỳ đau đầu.

“Anh ta vốn là dê cụ!” Bạch Sáu Hồng tức giận nhấn mạnh nói, “Nếu cứ hai ngày anh ta đổi một người phụ nữ, như vậy chắc cháu cũng bị đào thải.”

Kỳ quái, Cô Bạch sao đổi lại thật cảm thấy hứng thú với chuyện mình bị bỏ, tựa hồ đang chờ bị quăng bị knockout, đây khác hẳn với các cô khác. (Vô.....Ảnh.....Các.8...<https://qttp.wordpress.com/>)

Nữ quản gia nuốt nước miếng, bà cũng không thể làm hỏng chuyện, bang chủ yêu cô thế nào có mắt đều thấy, làm hỏng bà sẽ ăn không tiêu đâu.

“Cô Bạch là đặc biệt.”

“Đặc biệt? Đặc biệt chỗ nào?” Bạch Sáu Hồng thầm nghĩ chẳng lẽ là cô có nơi đặc biệt, mới có thể làm anh không buông tha cô, nếu cô giống như người phụ nữ lúc trước của anh, có phải cô sẽ có tự do không?

“Cô Bạch có khí chất, trắng trẻo nõn nà —— ” (Vô.....Ảnh.....Các.9...<https://qttp.wordpress.com/>)

“Đợi chút, bác có thể nói cho cháu biết đáng về những người phụ nữ trước của Hắc Lạc Kiệt thế nào không? Để cháu để trong lòng, không phạm phải sai lầm như thế nữa.”

Nữ quản gia nở nụ cười vừa lòng, nghĩ rằng Cô Bạch rốt cuộc cũng hiểu bang chủ yêu thương cô. Vì thế bắt đầu kể quan sát nhiều năm của bà, hi vọng cô đừng giẫm lên vết xe đổ.

Tiệm nữ trang công ty bách hóa

Nữ quản gia cảm thấy mình bị lừa.

Nhìn Bạch Sáu Hồng nhất nhất làm những việc tuyệt đối không thể làm như lời bà, lòng tơ của bà dựng đứng lên.

Nếu bang chủ nhìn thấy cô Bạch thật cố gắng biến bản thân mình thành một cây hoa trang điểm, cô chắc chắn sẽ bị bang chủ làm thịt rồi quăng làm mồi cho cá.

“Cô Bạch, cầu xin cô, đừng có đáng về này chứ?” Nữ quản gia năn nỉ nói. Nếu có thể đạt được mục đích, bà thậm chí có thể quỳ xuống. (Vô.....Ảnh.....Các.10...<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sầu Hồng đi ra từ phòng thay đồ, trên người mặc áo ngắn bó sát người, phối hợp với khuôn mặt trang điểm tinh tế, ánh mắt quyến rũ quét mọi người một cái, trên mặt nở nụ cười kiều mị hỏi: “Bộ quần áo này nhìn được không?”

“Đẹp lắm đẹp lắm!” Quản lý tài vụ phụng mệnh trả tiền, nhìn dáng người lẳng lơ kia, nước miếng thèm nhỏ dài đã chảy nhanh xuống.

“Không thích hợp.” Nữ quản gia hung tợn lườm quản lý tài vụ mờ mắt, lớn tiếng nói. Nếu không phải đi ra ngoài cùng cô Bạch, bà căn bản không nhận ra cô gái trước mắt này lại là Cô Bạch khí chất thanh thuần.

Vì sao bà lại lăm lờ như thế? (Vô.....Ảnh.....Các.11...<https://qttp.wordpress.com/>)

Vì sao lại nói bang chủ không thích người phụ nữ trang điểm đậm, về mặt giả dối lòng tham lại không đầy?

“Quản gia, bác nói bang chủ có thích dáng vẻ cháu bây giờ không?” Bạch Sầu Hồng thiên kiều bá mị hỏi.

Nữ quản gia vội vàng dùng sức lắc đầu, “Không thích, tuyệt đối sẽ không thích.”

“Sẽ rất không thích chứ?”

“Vô cùng vô cùng không thích!” Nữ quản gia nhấn mạnh nói.

“Tốt lắm.” Bạch Sầu Hồng đắc ý cười nói: “Vậy giờ nếu cháu đi tìm bang chủ, bác nghĩ anh ta có hoan nghênh cháu không nhỉ?”

Nữ quản gia cảm thấy từng trận gió âm thổi qua khắp cả người, bà dè dặt cẩn trọng nói: “Cô Bạch, chắc cô không muốn... Không được, bang chủ sẽ giận dữ, không có người phụ nữ nào dám đi quấy rối bang chủ.”

“Vậy hiện tại có người muốn ngoại lệ!” Bạch Sầu Hồng đắc ý xoay eo lắc mông rời đi.

Nữ quản gia bất đắc dĩ thở dài một tiếng, cảm thấy lo lắng cho tiền đồ của cô, sinh mệnh nguy cấp đấy!

Cả tập đoàn Hòa Diễm, tin tức tổng tài cường hiếp cô gái thần bí ở trong thang máy hôm qua lan đi như cháy rừng, đây làm chấn động toàn thể công ty, cô gái thần bí kia thành đề tài sốt dẻo nhất. (Vô.....Ảnh.....Các...13.<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sầu Hồng là thiên kim tập đoàn nào? Hay là con gái danh nhân chính thương nào?

Mọi người ở đây đều ào ào bàn luận, Bạch Sầu Hồng lại đến Hòa Diễm.

Các cô bàn vốn vây quanh phòng tiếp đón tìm hiểu tin tức nghe thấy lời nói, vội quay đầu nhìn về cô gái trong lời đồn, vừa thấy hai mắt liền mở to, ánh mắt mang theo kinh ngạc nhìn Bạch Sầu Hồng đi vào thang máy.

Ai nói Bạch Sầu Hồng thanh tú như hoa sen, khí chất như u lan không cóc? Hiện thời vừa thấy, cô như gái điểm trong khách sạn, không có gì đặc biệt.

Cô kia kinh ngạc nghĩ, sao mới cách một buổi tối, Bạch Sầu Hồng lại như hai người khác nhau? Chẳng lẽ trên đời có hai Bạch Sầu Hồng sao? (Vô.....Ảnh.....Các...14.<https://qttp.wordpress.com/>)

Bạch Sầu Hồng bước ra khỏi thang máy đi đến bên ngoài văn phòng tổng giám đốc, thư ký của Hắc Lạc Kiệt kinh ngạc nhìn cô, hai hàng lông mày nhíu chặt.

“Tổng giám đốc ở trong không?” quản lý tài vụ mở miệng hỏi, cô lấy lòng giai nhân. Anh biết tổng giám đốc rất yêu Bạch Sầu Hồng, bởi vậy như muốn một bước lên trời, đi theo cô tuyệt đối không sai.

“Tổng giám đốc và hai vị phó tổng giám đốc họp bên trong, không được ai quấy rầy.” Thư ký cũng không muốn ăn quả đắng, mấy ngày hôm trước tổng giám đốc tức lớn vì tìm cô không thấy, thật vất vả tâm tình anh hôm nay không tệ, cô cũng không muốn đi để ăn mắng đâu. (Vô.....Ảnh.....Các.15...<https://qttp.wordpress.com/>)

“Một khi đã như vậy, Cô Bạch, chúng ta đừng quấy rầy bang chủ họp, đi về trước đi.” Nói xong, nữ quản gia muốn kéo Bạch Sầu Hồng có ý gây chuyện rời đi.

Khi thư ký nghe thấy nữ quản gia gọi cô gái xa lạ trước mắt là “Cô Bạch”, cảm thấy còn có chút hiểu, xem ra cô là nhân vật chính trong lời đồn “Cô gái thần bí bị tổng giám đốc cưỡng ép”.

“Đã đến rồi, ít nhất cũng phải vào chào chứ.” Bạch Sầu Hồng không để ý nữ quản gia cản trở, dùng sức đẩy cửa ra. (Vô.....Ảnh.....Các..16..<https://qttp.wordpress.com/>)

Ba người đàn ông trong văn phòng, vì cô đột nhiên vào mà ngẩng đầu nhìn về phía cô, chờ khi thấy rõ người tới thì tất cả ngây ngẩn cả người.

“Anh yêu, người ta rất nhớ anh đấy!” Bạch Sầu Hồng ngọt ngào gọi Hắc Lạc Kiệt, phong tình vạn chủng đi đến chỗ anh, đặt mông ngồi lên đùi anh, trên mặt là ý cười kiều mị.

Đồng Thiệu Vĩ vừa uống trà, nghe vậy, anh nhin không được phun trà ra, bị sặc làm anh không thở nổi. Tiết Trần Kỳ bị dọa đến ngã xuống ghế dựa, không thể tin được thứ anh đã thấy.

Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt hồ nghi nhìn cô, trong lòng thầm nghĩ cô rốt cục muốn làm cái gì? (Vô.....Ảnh.....Các..17..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Nhìn thấy em mắt húng ư?” Bàn tay nhỏ bé của cô như khiêu khích nhẹ vỗ cánh môi anh.

“Cô... cô đúng là Bạch Sáu Hồng? !” Tiết Trần Kỳ đứng lên từ đất, một tay chỉ vào cô, khó khăn tự thốt ra trong miệng nói.

“Đương nhiên là em, chẳng lẽ anh không quen em ư? Phó tổng giám đốc Tiết.” Bạch Sáu Hồng cong miệng nhìn Tiết Trần Kỳ, thấy đáng vẻ giật mình không thôi của anh, cũng không uống công cô diễn thành như vậy.

“Sao cô có thể biến thành như vậy?” (Vô.....Ảnh.....Các..19..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Người ta vốn thế này mà!” Cô cố ý dấn sát người vào lòng Hắc Lạc Kiệt, đặc ý nghe thấy tiếng thở thấp của anh, mới ngẩng đầu nhìn anh nói: “Anh yêu, anh nói đi! Người ta vốn thế này mà.”

“Ít nhất hôm qua cô không thế này!” Tiết Trần Kỳ nhin không được gào thét. Người phụ nữ này sao lại như thế, thay đổi bất thường!

“Em tiêu ít tiền của người yêu em, cho nên hôm nay em dùng hơn ba mươi vạn mua sắm, không nhiều chứ.” Cô dấn môi xinh đẹp vào môi Hắc Lạc Kiệt, khi anh muốn hôn sâu hơn, cô đi trước một bước chấm dứt nụ hôn này, ngẩng đầu nhìn anh.

“Hơn ba mươi vạn?” Tiết Trần Kỳ rống giận cô tưởng anh ta là cây tiền à.

“Người yêu của em còn chưa lên tiếng mà! Đau lòng ư?” Bàn tay nhỏ bé cố ý vuốt ngực anh, hai mắt lóe ánh sáng đặc ý, cô sẽ chờ anh tức giận. (Vô.....Ảnh.....Các..20..<https://qttp.wordpress.com/>)

Xem đi! Những người đàn ông khác đều nói không đáng giá thay anh rồi!

Nhìn đặc ý trong hai mắt cô, anh hiểu rõ. Anh nhàn nhạt nói: “Hơn ba mươi vạn chẳng là gì.”

“Thật không?” Bạch Sáu Hồng liếc xéo anh một cái, cô tuyệt đối sẽ cố gắng tiêu thật nhiều tiền của anh, anh chờ coi đi! Ngàn vạn lần đừng xem nhẹ phụ nữ nhé! Hắc Lạc Kiệt đón ánh mắt cô, tiếp trận khiêu chiến này.

Bạch Sáu Hồng tức điên nữa!

Mười ngày trôi qua, mà Hắc Lạc Kiệt với hành vi tiêu tiền như nước của cô, ngay cả một tia dấu hiệu tức giận cũng không có.

Từ quá khứ, ba mươi vạn từ ngày đầu tiên dần dần hướng lên trên thêm, nhưng với anh mà nói, giống như số tiền cô tiêu không đáng để nhắc đến, điều này làm cho cô cảm thấy tức giận, càng cố tiêu thêm tiền của anh. (Vô.....Ảnh.....Các...21..<https://qttp.wordpress.com/>)

Hôm nay ước chừng tiêu trên năm trăm vạn, cô không tin anh còn có thể nhẫn nhịn.

Nghe thấy tiếng cửa phòng mở ra, cô vội vã triển khai khuôn mặt tươi cười nói: “Anh yêu, anh đã về rồi!”

Hắc Lạc Kiệt cởi áo khoác, ngồi trên sofa nhìn cô. Trên thực tế anh biết rõ cô đang chơi kiểu gì, chỉ là anh không muốn vạch trần cô, phá hư thú giải trí duy nhất của cô, dù sao tiền của anh cô tiêu cả đời cũng không hết, về điểm này trong mắt anh không đáng kể chút nào.

Bạch Sáu Hồng như con mèo ngồi xuống cạnh anh, giờ cánh tay thon thon lên: “Anh nhìn nhẫn kim cương này có đẹp không? Đây là em dùng năm trăm vạn mua đấy!” (Vô.....Ảnh.....Các..24..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Em thích là tốt rồi.” Hắc Lạc Kiệt nhàn nhạt trả lời, bàn tay to lạng lẽ dao động trên người cô, thăm dò thần bí trên người cô, tựa hồ thế nào anh cũng không hết muốn cô,

Một cổ hờn dỗi từ từ bay lên, cô nhìn anh nói: “Anh có chịu nhìn không?” Mỗi lần anh đều không thèm để ý cô mua cái gì, chỉ biết đòi lấy người cô, chẳng lẽ anh không hề nhìn ra cô muốn làm anh chán ư?

Anh nhú mày, anh đã sớm đoán năng lực nhẫn nại của cô, mười ngày phải là cực hạn của cô. Anh vẫn nhàn nhạt như cũ nói: “Đẹp lắm.” Trên thực tế, anh cảm thấy mấy thứ này và khí chất của cô tuyệt không xứng đôi.

Hai mắt Bạch Sáu Hồng lóe tức giận, gằn nhẹ nói: “Hôm nay em tiêu hơn năm trăm vạn!” (Vô.....Ảnh.....Các..25..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Em vừa nói rồi mà.”

“Chẳng lẽ anh không biết tức giận là gì à?” Cô nén lửa giận hỏi.

Anh già bộ khó hiểu nhìn cô, tò mò hỏi: “Tại sao anh phải tức giận?”

“Bởi vì em tiêu rất nhiều tiền, trong mười ngày ước chừng đã dùng hết một ngàn năm trăm vạn của anh, chẳng lẽ anh không có gì muốn nói với em à?”

“VẬY em có đề nghị gì tốt không?”

“Chắc anh phải tức giận đuổi em ra ngoài!”

“Nếu anh đuổi em ra ngoài, chẳng phải anh sẽ tổn thất một triệu kia à?” Miệng anh giờ lên ý cười, thật vui vẻ ép cô nói thật.

“Là anh cố ý!” Bạch Sầu Hồng nghe vậy, lập tức hiểu anh đã sớm biết cô có chủ ý gì, mười ngày cô như con đàn diễn trò cho anh xem. Cô thờ mạnh dùng sức cời nhẫn ra, ném vào người anh. (Vô.....Ảnh.....Các..25..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Đừng vậy.” Anh né cái nhẫn cô quăng đến, cười đến thật thoải mái.

“Anh cảm thấy rất đặc ý, thật vui vẻ có phải không?” Cô tức giận đến nắm tay đánh anh, tên đáng giận, tự nhiên đùa giỡn cô như vậy.

Hắc Lạc Kiệt để cô phát tiết một lát, ôm lấy cô để lên giường, anh cúi đầu dùng sức hôn lên cái miệng nhỏ của cô, “Đừng tức giận !”

“Anh đùa bốn tôi!”

“Em mua đồ, anh trả tiền, anh nào có đùa giỡn em!”

“Anh..” Cô căm giận quay đầu đi không để ý tới anh.

Anh ôm cô vào trong ngực, bàn tay to chạm rãi vỗ về chơi đùa thân thể mềm mại của cô, thấp giọng hỏi nói: “Cái kia của em đến rồi à?” (Vô.....Ảnh.....Các..26..<https://qttp.wordpress.com/>)

Trên mặt Bạch Sầu Hồng lập tức đỏ lên, xấu hổ nói: “Anh.. cái kia cái gì? Tôi không biết!” Anh làm sao có thể hỏi con gái việc này? Cô chôn khuôn mặt đỏ hồng trong chăn, không dám đối mặt với anh.

“Em biết anh chỉ cái gì mà, chẳng lẽ em muốn anh nói rõ à?” Tay anh để mặt cô nhìn anh, không muốn cô trốn đề tài này.

“Không... Không có.”

“Như vậy là em có à?” Trong mắt Hắc Lạc Kiệt hiện lên ánh sáng hưng phấn. Nghĩ đến có thể có một cô con gái dùng cảm như cô, trong lòng anh như có một dòng nước ấm (Vô.....Ảnh.....Các.27..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Có cái gì?”

“Đương nhiên là con của anh và em! Nhìn anh ban ngày làm việc mệt thế nào, trở về cũng lại cố gắng ‘Tăng ca’, anh nghĩ anh vất vả cây cày nên có thu hoạch chứ nhì!” Bàn tay to của anh tiến vào đồ lót của cô, vuốt ve bụng trắng mịn của cô, thầm nghĩ con của anh sẽ trưởng thành ở đây.

Đích xác, mấy ngày nay mặc kệ anh về trễ thế nào, chắc chắn sẽ đánh thức cô, mây mưa sau với anh rồi mới để cô đi vào giấc ngủ. Bạch Sầu Hồng mắc cỡ đỏ mặt thầm nghĩ đến màn thân mật kia.

Con?

Cô chưa từng nghĩ đến chuyện này đấy! (Vô.....Ảnh.....Các.30..<https://qttp.wordpress.com/>)

Cô không tránh thai, anh cũng không, nếu có con, cô nên làm gì bây giờ?

Anh sẽ bắt cô nạo ư?

Nhìn dáng vẻ vui mừng của anh, tựa hồ nhận định trong bụng cô đã có con anh, vậy anh muốn cô sinh ra à?

Đây làm sao có thể? Chưa cưới đã sinh con ở nông thôn thuần phác Bộ Đại Bộ, sẽ thành sóng to gió lớn đấy!

Cô nên đổi mặt thể nào với bạn bè, hàng xóm đây?

Cô lại sẽ đối mặt thể nào với đủ loại vấn đề sau này?

Nên giải thích chuyện anh với con thế nào? Chẳng lẽ nói vì lúc trước mẹ nợ ba con một triệu, cho nên đành phải sinh con gán nợ à? (Vô.....Ảnh.....Các.31..<https://qttp.wordpress.com/>)

Trời ơi! Vấn đề này, cô liền thấy đầu bắt đầu đau, căn bản cô không có cách nào đối mặt với chuyện mang thai.

Tình huống cô gặp đã đủ phức tạp rồi, không hi vọng có thêm một đứa trẻ vô tội, càng thêm hỗn loạn, càng khó có thể rời đi.

Nhìn dáng vẻ phiền não của cô, Hắc Lạc Kiệt không khỏi có chút căm tức, “Anh cảnh cáo em, nếu em có con của anh, mà dám đụng vào một sợi tơ của nó, anh sẽ để Bạch Chí Quân chôn cùng.”

“Anh đang nói cái gì?” Cô khó hiểu nhìn về mặt phần nộ của anh, ý anh là gì?

“Nếu em dám cả gan đi phá thai, anh nhất định sẽ muốn Bạch Chí Quân đi theo con anh.” (Vô.....Ảnh...33..Các...<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh điên à! Tự nhiên lên án tôi muốn mưu sát con tôi.” Cô hồn hên dùng sức đánh anh, bản thân mình máu lạnh vô tình thì thôi, còn dám nghi ngờ cô.

“Nói như vậy em sẽ không làm thế?” Anh xoay người đè lên cô, chặn thân người giữa giữa của cô, trong lòng có chút cảm động, nằm mơ cũng thật không ngờ, cô lại chấp nhận anh nhanh đến thế.

“Tôi đương nhiên sẽ không mưu sát con tôi!” Cô căn bản đến ý niệm có cũng không.

“Chúng ta đây tạo ra con là được rồi.” Lời anh mang hai ý nghĩa, cúi đầu che đôi môi đỏ mọng đang kháng nghị của cô lại, hai tay cời nhanh quần áo của nhau, thân thể mềm mại làm anh khát vọng một ngày hiện ra trước mắt, anh dùng tay, dùng trái tim sùng bái thân thể mềm mại của cô. (Vô.....Ảnh.....Các...34.<https://qttp.wordpress.com/>)

Dục vọng như lửa đánh úp cô, người đàn ông này rất có kỹ xảo tán tỉnh cao siêu đoạt lấy người cô,

Nhưng còn con?

Bạch Sáu Hồng đột nhiên nhớ tới, cô căn bản còn không xác định có con không, bọn họ lại tranh cãi không ngớt chuyện đưa con, mà lúc nào anh còn cố làm chuyện để tạo con.

Anh đưa dục vọng nóng rực vào giữa hai chân cô, cô bị cảm giác tràn ngập mà phát ra tiếng rên rỉ, dùng một tia lý trí còn sót lại cuối cùng nói: “Ngừng đi! Dừng lại!” (Vô.....Ảnh.....Các...35..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Bảo bối, anh không dừng được nữa rồi...” Anh mạnh mẽ hô, ra sức rong ruổi trong cơ thể cô.

“Anh dừng lại mặc áo mưa đi!” Cô cố nén cảm giác càng ngày càng nóng cháy, tay nhỏ bé đẩy ngực anh.

Hắc Lạc Kiệt lập tức dừng tiến người vào, hai mắt lóe lên không vui nói: “Anh không thích mang mũ!”

“Vậy anh đừng bắn trong cơ thể tôi.”

“Anh thích bắn bên trong!”

“Vậy tôi uống thuốc tránh thai.”

“Không được!”

“Vậy tôi sẽ có con đấy.”

“Vậy thì có đi!” (Vô.....Ảnh.....Các...37..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Chúng ta làm sao có thể có con?” Cô hét lên với anh! Không rõ anh nghĩ thế nào nữa. Sau một tháng nữa, bọn họ sẽ không liên quan gì đến nhau, nếu cô có thai, đến lúc đó đứa con nên làm sao? Có thể dùng cách tránh thai để phòng chuyện không may xảy ra, không phải hoàn mỹ à.

“Chúng ta sao không thể có con ư, phải có.” Anh dùng lực đâm vào chỗ sâu của cô, đi vào luật động cọ sát của anh. Đáng chết! Anh tuyệt không thích cô muốn tránh thai, anh sẽ cố gắng làm cô có con, thật cố gắng, anh cười tà ác.

“Ước hẹn một tháng anh quên rồi à? Nợ anh một triệu, chẳng lẽ anh muốn tôi sinh con làm lãi chắc!” Cô tức giận đến cắn đầu vú anh. (Vô.....Ảnh.....Các...38..<https://qttp.wordpress.com/>)

Bị cô kích thích như vậy, anh nhất thời mất đi lý trí, ra vào nhanh trong cơ thể cô, lần nữa đưa cô lên thiên đường, sau khi kích tình kết thúc, cô mệt mỏi chìm vào giấc ngủ.

Anh lộ ra nụ cười đắc ý nói: “Anh thích phần lãi này!”

Bạn đang đọc truyện *Bang Chử Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Chiều ba ngày sau, Bạch Sấu Hồng đau bụng lăn lộn trên giường, nữ quản gia sốt ruột gọi điện thoại cho Hắc Lạc Kiệt. Nửa giờ sau, anh liền vội vàng chạy về biệt thự, đến phòng liền nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tái nhợt.

“Sao vậy?” Anh ngồi bên cạnh cô, nhìn cô đau đớn trên mặt đầy mồ hôi, lòng nhịn không được đau đớn. Buổi sáng khi ra ngoài cô còn rất tốt, sao hơn ngày đã biến thành như vậy? (Vô.....Ảnh.....Các..39..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Đau quá!” Cô nức nở nói.

“Đau ở đâu?”

“Bụng!” Cô rút cuộc nhịn không được rơi lệ.

Anh nhíu chặt hai hàng lông mày, “Sao lại đau bụng? Có phải ăn không no không?”

“Không biết, đau quá!” Ánh mắt cô nhìn thẳng anh, lên án nói: “Anh nói đi, có phải anh mang bệnh bên ngoài về không?”

“Anh?” Hắc Lạc Kiệt chỉ vào mũi mình, không rõ cô đau bụng có liên quan gì với anh? Anh cũng không cho cô ăn thứ gì không tốt mà.

“Nhất định là anh! Có phải anh trêu hoa ghẹo nguyệt bên ngoài, nhiễm bệnh kỳ quái, rồi lây bệnh cho tôi, làm hại bụng tôi đau quá!”

“Anh không có.” Lúc trước khi anh chạm vào phụ nữ đều kiểm tra qua, vô cùng khỏe mạnh. (Vô.....Ảnh.....Các..40..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Trước đây hai ngày anh đổi một cô, có khi anh đã nhiễm AIDS.”

Là ai nói cho cô chuyện này? Hắc Lạc Kiệt thề anh nhất định sẽ giết cái tên to miệng đấy.

Bàn tay anh mở rộng, ôm cô vào trong lòng nói: “Họ đều làm kiểm tra sức khỏe, huống hồ anh đều có mũ.”

“Gạt người!”

“Anh gạt người chỗ nào?” Cô bé đáng giận, suốt ngày nghi ngờ lời anh nói, thực đáng chết!

“Anh không thích mang mũ!”

“Khi cùng họ anh đều mang.” Anh nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Vì sao với tôi lại không mang?”

“Anh không muốn mang.” Con giận của anh lại nổi lên, cô đau bụng mà vẫn còn sức cãi nhau với anh, đúng là phục cô. (Vô.....Ảnh.....Các.41..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh không công bằng!” Bạch Sấu Hồng lớn tiếng la hét, nhận định anh chỉ biết ức hiếp cô.

Vì sao người phụ nữ khác đều có bảo đảm, mà cô thì không có? Anh quá bất công!

Hắc Lạc Kiệt thở dài, cả cái này cô cũng muốn âm ỉ, thật không hiểu trong đầu cô suy nghĩ cái gì.

“Còn nữa, chẳng may tôi có con thật, như vậy con tôi xếp thứ mấy?” Mấy ngày nay cô đã nghĩ đến chuyện con cái, nghĩ đến đầu cũng đau lòng cũng đau.

“Cái gì mà xếp thứ mấy?”

“Anh đừng nói cho tôi, ngay cả con mình anh cũng không đếm nổi!”

“Anh không có con riêng” (Vô.....Ảnh.....Các..42..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Con trong giá thú thì sao?” Không có con riêng, vậy chắc anh đã kết hôn vài chục lần.

“Anh chưa từng kết hôn!” Anh nhịn không được rống to, giận cô đã cùng anh nửa tháng, mới hỏi anh chuyện có vợ, nếu không phải cô đang bị bệnh, anh sẽ hung hăng ép cô một lần.

“Làm sao có thể? Dù anh có dùng bao cao su, cũng sẽ có bất ngờ xảy ra, tôi đương nhiên phải biết rằng con tôi có địa vị gì chứ!”

“Nếu em có con, vậy nó sẽ là đứa con duy nhất của anh cho đến giờ.”

“Duy nhất ?”

“Duy nhất!” (Vô.....Ảnh.....Các..43..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh không công bằng, vì sao họ đều không thể sinh, tôi lại có? Rất không công bằng!” Cô thật sự rất tức giận, người khác đều không cần trả lời mà, vì sao chỉ có cô chứ?

“Đúng! Anh không công bằng, cho nên em phải sinh cho anh!”

“Tôi không sinh! Tôi không muốn làm người mẹ chưa lập gia đình! Tôi không muốn con tôi làm con riêng, tương lai còn bị người khác cười nhạo là đứa con không có ba.”

“Anh có nói để em làm bà mẹ chưa kết hôn, để con anh làm đứa con riêng à?”

“Ý của anh là từ nay về sau anh sẽ mang mũ sao?”

“Không, anh không mang mũ.”

“Vậy anh còn nói không để tôi làm bà mẹ chưa kết hôn, không để con tôi thành con riêng, anh lừa đảo! Đường đường bang chủ Diễm bang, tổng giám đốc tập đoàn Hóa Diễm, chỉ biết gạt người!” (Vô.....Ảnh.....Các..45..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh nói không để em thành bà mẹ chưa kết hôn, bởi vì anh sẽ cưới em, con sẽ không thành con riêng, nó là con trong giá thú của chúng ta, hiểu chưa?”

“Tôi không muốn lấy anh! Chúng ta nói chỉ cần một tháng.” Bạch Sáu Hồng dùng hết toàn lực gào thét.

“Em cho là em có thể mang theo con của anh xa chạy cao bay sao?” Trong mắt anh lóe ánh sáng nguy hiểm làm mở mắt cô, nếu cô nói có thể, anh sẽ ép cô không thể.

“Tôi...”

“Nếu em có con của anh, còn dám cả gan ‘Mang bóng chạy’, anh nhất định sẽ làm thịt em trai em, em có muốn biết anh làm thịt em trai em làm thế nào không?” Anh uy hiếp nâng miệng và mắt, khiến người ta hiểu sẽ không có kết quả tốt. (Vô.....Ảnh.....Các..46..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh chỉ biết ức hiếp tôi, ức hiếp tôi! Rõ ràng nói chỉ một tháng, hiện tại lại còn muốn cả đời. Vì sao tôi lại gặp chuyện không may như thế chứ? Anh không thể dối người sinh con cho anh à?”

“Không thể.”

“Vì sao tôi lại không may như thế?”

“Bởi vì em đặc biệt.”

“Tôi có thể không cần đặc biệt?”

“Không được!” Hắc Lạc Kiệt trừng mắt một cái, rồi ôm lấy cô nói: “Anh đưa em đi khám.”

“Tôi không đến bệnh viện, tôi không đến bệnh viện!” Cô dùng sức giãy giụa kháng nghị. (Vô.....Ảnh.....Các48..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Không đến bệnh viện cũng được, nhưng em phải gặp bác sĩ.” Nói xong, không để cô phản đối, anh cầm lấy điện thoại quay số, muốn bác sĩ Diễm bang lập tức lại đây.

“Anh cười đủ chưa? !” Bạch Sáu Hồng nổi trận lôi đình với Hắc Lạc Kiệt cười đến đau bụng. Cô chưa từng có đau bụng kinh, sao lại biết là kinh nguyệt sắp đến? Hơn nữa nghĩ anh làm lung tung bên ngoài, cô mới có thể suy nghĩ miên man, đều do anh phong lưu đa tình, làm sao có thể trách cô chứ?

“Anh còn cười!” Cô nắm gối đầu dùng sức ném anh.

Hắc Lạc Kiệt ngừng cười, bước đi đến bên cạnh cô, ánh mắt mờ ám tuần tra thân thể mềm mại của cô, “Xem ra anh còn phải tiếp tục cố gắng mới được.”

“Không được cố gắng!” Cô thẹn thùng gào thét, người đàn ông này sao lại như dê già thế này. (Vô.....Ảnh.....Các..49..<https://qttp.wordpress.com/>)

“Em nói cái gì?” Anh tới gần cô, khiến cô cả người nằm về phía sau trên giường.

“Tôi...tôi cái kia đến, nếu anh muốn có người sinh con cho anh, tốt nhất anh đi người phụ nữ khác, để tránh lãng phí tinh lực của anh.”

“Nếu anh chỉ muốn lãng phí tình lực của mình?” Anh càng tới gần cô hơn, phả hơi thở ấm áp bên tai cô, làm cô cảm thấy tê dại.

“Cũng thể không hay không?”

“Không được!” Tay anh cời bỏ cúc áo của cô.

“Người ta bụng đau quá.” Cô vội vã lấy bùa hộ mệnh ra.

Hắc Lạc Kiệt lập tức dừng động tác, nằm bên cạnh cô, ôm cô vào trong ngực, nhẹ giọng nói: “Thấy em không thoải mái, bỏ qua cho em vài ngày.”

“Có thể hơn vài ngày không?”

“Đừng có được voi đòi tiên, tin giờ anh muốn em không?” Anh uy hiếp nhìn cô. (Vô...Anh...Các.50...<https://qttp.wordpress.com/>)

“Nếu tôi không mang thai, vậy lần sau anh cũng phải công bằng một chút, đeo bao cao su đi? Dù sao chỉ là một lớp mỏng manh, cũng không phải anh chưa từng mang, hơn nữa quảng cáo trên tivi cũng nói, thêm một tầng đảm bảo an toàn một tầng!” Bạch Sáu Hồng cố gắng muốn thuyết phục anh.

“Ngậm miệng! Ngủ.”

“Nếu anh sợ rắc rối, tôi có thể uống thuốc.”

“Nếu em ăn một viên, anh sẽ xéo em trai em một miếng.”

Có ai tới cứu cô đi!

Kỳ hạn một tháng còn có mười ngày, nhưng nhìn theo tên hám gái Hắc Lạc Kiệt kia động tình mỗi đêm, cô thật sự thật sợ mình sẽ mang thai.

Chẳng may có, vậy chẳng phải cả đời này cô sẽ bị anh quản à?

Anh nhất định sẽ dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào khóa cô lại, cho đến khi cô an toàn sinh con anh.

(Vô_Anh_Các_____<https://qttp.wordpress.com/>)

Trời ạ! Cô còn chưa từng yêu đương, đừng cứ thế mà gả cho tên hám gái biến thái này chứ, ông trời ơi, đến cứu con đi mà!

“Cô ơi, cô còn chưa ăn cơm trưa.” Nữ quản gia nói phía sau cô.

“Ăn không vào.”

“Cô ơi, cô không ăn không được đâu, bang chủ sẽ tức giận.”

“Anh ta tức giận, cháu cũng sẽ tức giận nhé! Vì sao cháu cứ toàn gặp chuyện không hay như thế? Quản gia, bang chủ của các người có phải có bệnh không, vì sao lại ép cháu làm người tình của anh chứ? Còn muốn sinh con cho anh, chẳng lẽ không có người phụ nữ khác sinh cho anh à? Thật sự là quá đáng! Chỉ biết ức hiếp con gái nhà lành!” Bạch Sáu Hồng nhịn không được oán giận. (Vô_Anh_Các____1_____<https://qttp.wordpress.com/>)

Nữ quản gia nghe vậy chấn động, bang chủ chưa có con nối dõi, tự nhiên muốn có con, đúng là tin đáng mừng!

“Không biết bác có cách gì để cháu tránh thai không?” Ánh mắt Bạch Sáu Hồng cầu xin nhìn nữ quản gia.

Nữ quản gia tý nữa ngã nhào, bang chủ tránh thai làm được giọt nước không lọt, chẳng những bản thân mang bao cao su, còn muốn cô gái dùng thuốc tránh thai, chẳng lẽ cô Bạch không uống thuốc ư?

“Chẳng lẽ cô không uống thuốc tránh thai?”

“Anh nói nếu cháu dám ăn một viên, anh sẽ lấy của em cháu một miếng thịt.”

“Vậy bang chủ... cậu ấy có dùng bao cao su không?” (Vô_Anh_Các_____2_____<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh ta không chịu! Cháu đã đau khổ cầu xin anh mười ngày, anh lại không hề động đến, cho nên cháu muốn hỏi có cách khác để tránh thai không.”

“Bang chủ trước kia đều...”

“Cái này phải nói đến tài hoa của cháu, trước kia anh đều bảo vệ người khác, hiện tại tuyệt không bảo vệ cháu, tên bất công!” Cô càng nghĩ càng giận.

“Đó là bang chủ yêu cô, chỉ cần con của cô.”

“Cháu không muốn liên quan đến anh ta nhiều như thế.” Nói tới đây, Bạch Sầu Hồng chợt lóe linh quang, vội vàng nói: “Đúng rồi, có thể xin đầu bếp một ít thuốc bổ không?”

“Thuốc bổ cho bang chủ?” (Vô_Ảnh_Các_____3_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Vâng!”

“Muốn hồ tiên hay là —— “

“Có loại thuốc mà ăn sẽ bắt lực không?” Cô vội vàng hỏi.

Nữ quản gia không dám tin nhìn cô, ai có lá gan dám cho bang chủ ăn cái này, dù người không muốn sống cũng không dám làm!

“Thật sự không có?” Bạch Sầu Hồng hồ nghi nhìn bà.

Nữ quản gia gạt đầu, “Cam đoan không có.” Trong phòng bếp thật sự không có đâu!

“Vì sao không có nửa người phụ nữ nào đến cửa tìm? Cháu ở đây hai mươi ngày rồi, sao không có phu nhân bang chủ đến chứ?” Bạch Sầu Hồng sắp điên rồi, cô rời nhà hai mươi ngày, tuy rằng cứ hai ngày cô lại gọi điện thoại về, nhưng nói vậy cha mẹ vẫn rất nhớ cô.

(Vô_Ảnh_Các___4_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Diễm bang chưa có phu nhân bang chủ.” Nữ quản gia đã xác định cô tuyệt không muốn làm phu nhân bang chủ, chỉ muốn rời đi.

“Dù không có phu nhân bang chủ, nhưng có ai có khả năng không?” Cô do ôm một tia hi vọng hỏi.

“Cũng không có.”

“Một người cũng không có?”

“Một cũng không!” Nữ quản gia nói như đinh chém sắt.

Thất vọng đã lấp đầy trái tim Bạch Sầu Hồng.

Sáng hôm sau, Bạch Sầu Hồng ai oán nhìn Hắc Lạc Kiệt đã mặc xong quần áo rời đi.

“Sao thế?” Hai ngày nay thấy cô càng ngày càng không vui, trong lòng anh cũng nặng nề, nhưng lại không biết hỏi cô thế nào

“Anh muốn đi ra ngoài!” Cô lên án hành vi của anh.

“Anh muốn đi làm.” Kỳ quái, mỗi ngày lúc này anh đều đến công ty đi làm, có thấy cô kháng nghị đâu?

“Vì sao em không thể đi làm?” Nhảm chán làm cô muốn điên rồi, mỗi ngày ăn no ngủ kỹ rồi lại chờ anh về nhà, cô sắp buồn muốn chết.

“Anh nuôi em.”

“Nhưng em rất chán!”

“Đi dạo phố.” (Vô_Ảnh_Các_____6_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Không mua đồ!” Cô vốn không thích đi dạo phố, lúc trước vì giận anh mà liều mình đi dạo phố mua đồ, cô nên mua cũng mua, không nên mua cũng mua một đồng, từ đầu đã chẳng muốn mua gì cả.

“Vậy trước kia ngoài đi làm em còn thứ gì muốn làm không?”

“Chăm sóc ba mẹ em.” Nhắc đến cha mẹ, ánh mắt cô càng thêm ai oán nhìn anh.

Hắc Lạc Kiệt mỉm cười, hiểu ra vấn đề. “Muốn về thăm nhà?”

“Có thể chứ?”

“Anh có lợi gì?” (Vô_Ảnh_Các_____7_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Tiện nghi của em đều bị anh chiếm hết, còn chưa đủ sao?” Cô tức giận nhìn anh, mỗi tối anh đều nhiệt tình cầu hoan làm cô không thể ngủ ngon, hiện tại lại còn đòi lợi ích.

“Nếu tối hôm nay em chủ động quyến rũ anh, anh đồng ý cho em về nhà một chuyến.” Hắc Lạc Kiệt đưa ra điều kiện trao đổi.

“Không muốn!” Cô không cần nghĩ ngợi cự tuyệt.

“Vậy ngoan ngoãn ở nhà.”

“Được rồi!”

“Được, tám giờ tối anh sẽ về nhà chờ em, đừng đến muộn! Còn nữa, đừng có chơi xấu!” Nói xong, anh lập tức xoay người rời đi.

Nhìn bóng dáng anh rời đi, vẻ mặt Bạch Sáu Hồng có chút mê muội, cô phát hiện mình càng ngày càng không hận anh, tại sao có thể như vậy chứ?

Mấy ngày hôm trước khi Bạch Sáu Hồng về nhà thăm cha mẹ, lấy cớ đến Đài Trung giúp bạn dạy học, phải ở lại Đài Trung một thời gian, ba mẹ cũng không nghi ngờ, chỉ nói về việc nhà với cô.

Nhắc đến đứa con trai không có chí tiến thủ kia, không biết vì sao bỗng ngoan hơn rất nhiều, bắt đầu đi tìm việc, không gây chuyện thị phi nữa, cô nghe xong cực kỳ vui vẻ.

Tám giờ vừa đến, Hắc Lạc Kiệt quả nhiên đúng giờ về phòng chờ cô, trở lại biệt thự muốn cô thực hiện lời hứa. Cô nhớ lại nhiệt tình đêm đó liền mặt đỏ không thôi. (Vô_Ảnh_Các _____ 8 _____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Chiều mỗi ngày cô đều luyện đàn, để tránh lâu không đàn, nhưng hôm nay cô mới luyện trong chốc lát, nữ quản gia vội vàng vàng tiến vào, nói cho cô các trưởng bối Hắc gia tới chơi, mời cô đến đại sảnh.

“Bác nói thật à?” Bạch Sáu Hồng vui vẻ hỏi, trên mặt là hưng phấn. Cách kỳ hạn chỉ còn lại không đến năm ngày, nhưng lại có thể chấm dứt trước thời gian, cô sao lại không làm chứ.

“Cô, chẳng lẽ cô không lo lắng sao?” Các trưởng bối Hắc gia người người lưng hồ eo gấu, một mặt lạnh lùng, khi người ta thấy liền cả người ứa ra hơi lạnh.

Cô nhún nhún vai, “Có gì mà lo?”

“Cô, cô thay quần áo cho phù hợp đi.” (Vô_Ảnh_Các _____ 9 _____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Không hợp mới tốt.” Chỉ cần có thể làm cho bọn họ hạ lệnh khiến Hắc Lạc Kiệt thả cô về nhà là tốt rồi, tốt nhất còn ra lệnh cho anh không được quấy rầy cô. Bạch Sáu Hồng tràn ngập phấn khởi đi vào đại sảnh.

Vừa đi vào đại sảnh, cô phát hiện các trưởng bối Hắc gia ước chừng có hơn hai mươi người, người người vẻ mặt lạnh như băng, khó trách lại nuôi thành cái loại lạnh lùng vô tình như Hắc Lạc Kiệt.

“Bạch Sáu Hồng hỏi thăm các vị trưởng bối.” Cô cung kính lễ phép nói.

Ông nội Hắc Lạc Kiệt – Hắc Diễm giọng như sấm hỏi: “Cô là Bạch Sáu Hồng?”

“Vâng ạ.”

“Nói gia thế xuất thân nhà cô cho rõ xem.” Nhìn dáng vẻ gan dạ của cô khiến cho ông thật thương thức, mắt của cháu trai thật không tồi. (Vô_Ảnh_Các _____ 1- _____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Cháu xuất thân bản hàn, gia cảnh chỉ hơn nhà nghèo một ít. Trong nhà có ba mẹ, có một em trai ngỗ ngược, ăn chơi tán gái bài bạc, chuyên môn gây chuyện thị phi.” Cô nói hết thứ xấu ra, muốn làm cho bọn họ hiểu, thân phận cô không xứng với Hắc Lạc Kiệt.

“Xuất thân đúng là không tốt. Vậy cô có ưu điểm gì?”

“Ngực cháu không có chí lớn, lòng dạ hẹp hòi, nói chuyện không hay, lại không có sở trường đặc biệt, cho nên không có ưu điểm gì.”

Các trưởng bối Hắc gia có chút không nhìn được lộ ra ý cười, không thể tưởng được cô lại làm thấp đi bản thân như thế. (Vô_Ảnh_Các _____ 11 _____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Trước mắt rõ ràng là cô gái tràn ngập khí chất đấy!

Hắc Lạc Kiệt, cậu đứng là tự tìm tội chịu, lại tìm được một cô gái thế này.

“Cháu ở với cháu trai ta một tháng?”

“Sắp hết rồi, chỉ còn có năm ngày.”

“Cái gì chỉ còn năm ngày?” Hắc Diễm nhíu mày trắng lên.

“Chúng cháu chỉ ở chung một tháng.”

Thật ra từ một tháng trước bọn họ đã biết sự tồn tại của Bạch Sầu Hồng, cũng biết Hắc Lạc Kiệt đối đãi với cô khác những người phụ nữ khác, bọn họ người người hưng phấn không thôi, nghĩ rằng Hắc gia rốt cục sắp có đời sau.

Sợ gặp cô quá sớm sẽ không hay, cho nên bọn họ nhịn một thời gian mới đến gặp cô, vừa thấy cô quả nhiên danh bất hư truyền, khó trách cháu trai lại thua trên tay cô. (Vô_Ảnh_Các_____12_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Khi nào thì kết hôn?”

“Có con mới kết hôn.” Cô thật lòng đáp.

“Vậy cháu có con rồi à?”

“Còn chưa có.” Bạch Sầu Hồng bắt an vỗ cái bụng phẳng, ít nhất mấy ngày hôm trước còn chưa có, chỉ không biết mấy ngày nay cố gắng của Hắc Lạc Kiệt có thành quả không?

“Vậy còn không ngừng cố gắng! Người đâu, gọi người mau kê thuốc bổ cho bang chủ, bồi bổ cho nó, để nó cố gắng hơn.” Hắc Diễm lập tức dặn dò nói.

“Chậm đã! Cháu có muốn kết hôn đâu!” Bạch Sầu Hồng có chút hoảng loạn, cô cũng không có cơ hội để anh “Không được”, làm sao có thể để anh bỏ nữa? Không được! (Vô_Ảnh_Các_____14_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Không kết hôn sao được? Ta không thể để chất ta là con tư sinh!”

“Chỉ cần tránh thai là ổn, không có con thì cần gì kết hôn.”

“Tránh thai? ! Cháu có tránh thai sao?” Hắc Diễm tức giận đi lại giữ vai cô, ngày ngày đêm đêm hi vọng ôm chặt nội, mà cô dám tránh thai, đáng giận!

Bạch Sầu Hồng bị ông tức giận dọa, vội vàng nói: “Không có, anh ta không chịu!”

Hắc Diễm nghe vậy tức giận nhất thời biến mất, gật đầu nói: “Thằng nhóc làm rất khá.”

Tuy rằng bị Hắc Diễm dọa, nhưng vì tự do đời người, cô không thể không cố lấy dũng khí nói: “Chẳng lẽ bác không biết Hắc Lạc Kiệt rất đáng thẹn ư! Lại dùng con để bức hôn.” (Vô_Ảnh_Các_____15_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Có à?” Hắc Diễm mang theo ánh mắt thú vị nhìn cô.

“Hành vi cưỡng bức cô gái yếu đuối! Hơn nữa gia cảnh của cháu bản cùng, lại không có dung mạo kinh người và tài hoa, thật sự không xứng đôi với bang chủ Diễm bang, cho nên thừa dịp sai lầm chưa thành, không bằng các người để cháu về nhà, kể từ đó, tất cả đều vui.”

“Em nói cái gì?” Hắc Lạc Kiệt xanh mặt đứng phía sau cô, không biết đã đứng bao lâu.

“Em chỉ nói thật.” Cô nhỏ giọng kháng nghị.

Nữ quản gia thật không thức thời trả lời: “Cô vừa rồi nói ngực mình không có chí lớn lòng dạ hẹp hòi, nói chuyện không hay, lại không có sở trường đặc biệt, cho nên không có ưu điểm gì.”

“Hả?” Hắc Lạc Kiệt ngó nghiêng nhìn cô, lại vừa bức mình vừa buồn cười nói: “Đây cũng là sự thật sao?” (Vô_Ảnh_Các_____16_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Cô sao lại xui xẻo bị anh bắt như thế. Bạch Sầu Hồng đau khổ nói: “Đúng! Đều là tôi nói ! Dù sao các người nghe rõ cho tôi, tôi không cần kết hôn!” Câu nói cuối cùng cô nói như rống lên.

“Cô bé, chúng ta hoan nghênh con vào Hắc gia!” Hắc Diễm đại diện mọi người tỏ vẻ hoan nghênh.

Bạch Sầu Hồng đầu tiên là ngây ngẩn cả người, lập tức hét lớn: “Cháu ngực không chí lớn lòng dạ hẹp hòi, nói chuyện không hay, lại không có sở trường đặc biệt, vậy mọi người còn muốn hoan nghênh cháu? ! Mọi người có uống nhầm thuốc không? Mọi người phải đuổi cháu khỏi Hắc gia chứ, để tránh sau trăm tuổi gặp tổ tông không thể báo cáo.” (Vô_Ảnh_Các_____18_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

” Hắc gia chúng ta là thế gia hắc đạo, ưu điểm này của cháu còn có chỗ có ích.”

“Không đâu, vừa rồi cháu nói sai rồi, cháu. cháu... Có khí chất, có học vấn, có giáo dưỡng, có chí hướng vĩ đại, trái tim lại mềm yếu...” Cô liếc mình đau khổ móc ra ưu điểm.

Tay Hắc Lạc Kiệt ôm chặt vào trong lòng, ánh mắt nhìn về phía ông nội và ba mẹ, hiểu mọi người Hắc gia đã đồng ý cô là phu nhân bang chủ Hắc gia.

Chương 9

Bạch Sáu Hồng sau mấy mưa thường ngủ luôn, bất ngờ mở to hai mắt tỉnh lại nhìn anh nói: “Người trong hắc đạo có phải nói một là một, nói được thì làm được không?”

Hắc Lạc Kiệt gật gù đầu, “Trên cơ bản là như thế.” Ở chung với cô một thời gian, với cá tính của cô cũng có chút hiểu biết, như cô hỏi vấn đề hiện tại, anh cực cô nhất định có mục đích gì đó.

“Có ý gì?” (Vô_Ảnh_Các__19_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Xem tình hình mà định.” Anh kéo thân thể mềm mại của cô lại gần, ôm chặt vào lòng.

“Vây lời hứa của anh?”

“Em nói đi?”

“Anh đã nói một tháng sẽ để em về nhà, ngày mai là đến ngày, anh không thể nuốt lời.” Bạch Sáu Hồng nghiêm mặt nhìn anh nói.

“Anh sẽ cho em về.” Nhưng cũng không nói không đón em lại. Anh bổ sung thêm một câu trong lòng.

Cô vừa lòng gật đầu, rúc vào lòng ấm áp của anh, nghĩ ngày mai có thể rời đi, trong lòng không khỏi có điểm vui sướng... Nhưng vì sao lại có chút khó khăn?

Không! Cô làm sao có thể luyến tiếc rời khỏi anh?

Không có khả năng, tuyệt đối không thể!

“Đúng rồi, em trai em bỗng thay đổi, có phải anh...” (Vô_Ảnh_Các_____20_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh phái người chinh cậu ta, để cậu ta hiểu cái gì là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, cả ngày chờ một bước lên trời là không thực tế, làm đến nơi đến chốn mới quan trọng, xem, cậu ta hiện tại có phải thực tế hơn không.”

“Thì ra đúng là anh.” Thay đổi của em trai, cô thật là lòng tràn đầy vui mừng.

“Em nói nhiều quá, nếu không ngủ, chúng ta sẽ vận động một tý.”

“Chúng ta làm rồi mà.”

Hắc Lạc Kiệt xoay người đè lên thân thể mềm mại của cô, tha thiết nói: “Lý do đã đổi, nếu ngày mai em phải về, không bằng chúng ta nói lời từ biệt một phen.”

Hai thân mình trần trụi lại dây dưa chặt chẽ, Bạch Sáu Hồng thở gấp nói: “Anh vừa mới mới...”
(Vô_Ảnh_Các__21_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Có thể là thuốc bổ của ông nội rất bổ.”

Tương lai nếu có cơ hội, cô nhất định không cho anh tâm bỏ nữa. Người đàn ông vốn đã đòi hỏi vô độ, bị lão gia gia Hắc gia tâm bỏ đến cổ găng như vậy, hại cô mỗi tối đều không thể ngủ ngon.

“Không muốn!” Tối hôm nay anh đã muốn cô rất nhiều lần rồi.

“Không được không muốn!” Anh nhiệt tình hôn môi cô, bàn tay to dao động trên người cô.

Ban đêm nóng bỏng sắp bắt đầu!

“Hiếm khi chúng ta có cơ hội bước vào biệt thự.” Đồng Thiệu Vĩ thoải mái nằm trên sofa, khẽ lắc ly rượu.
(Vô_Ảnh_Các_____21_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Cô ấy về rồi!”

“Ngày mai lại đi đón cô ấy về.” Hắc Lạc Kiệt uống một ngụm rượu.

“Bang chủ, anh muốn cưới cô ấy à?” những lời này của Tiết Trần Kỳ khẳng định là nghi ngờ.

“Đúng.”

Nghe vậy, Tiết Trần Kỳ cười to nói: “Nghe đại ca Hắc gia nói, Bạch Sấu Hồng còn liều mình vùng vẫy, không phải sao?”

“Em xin chúc mừng!” Đồng Thiệu Vĩ nâng chén với anh, “Vây đêm nay coi như là đêm chúc mừng kết thúc cuộc sống độc thân, cụng ly! Không say không về!”

“Đúng! Không say không về!” (Vô _Ảnh _Các _____22__ <https://qttp.wordpress.com/>)

Lúc đêm khuya, một cuộc động đất làm biệt thự rơi vào cảnh hỗn loạn.

Ba người Hắc Lạc Kiệt đều uống say, gọi thế nào cũng không tỉnh, cuối cùng vẫn đành hợp sức mang ba người ra bãi đất trống trong biệt thự.

Cận vệ của Hắc Lạc Kiệt cầm lấy điện thoại đi hỏi tin tức, sau một lúc lâu, sắc mặt nghiêm trọng nói: “Động đất ở Chấn Ương.”

“Cái gì? ! Nhà Cô Bạch rất gần nơi đó!” Nữ quản gia sốt ruột nói, vội vàng bấm số nhà Bạch Sấu Hồng, nhưng điện thoại không kết nối, bà chỉ cảm thấy trong lòng rối như tơ vò, nếu Cô Bạch có chuyện không hay xảy ra, bang chủ có thể hay không...

(Vô _Ảnh _Các _____23__ <https://qttp.wordpress.com/>)

Mọi người nhìn ba người say khướt, không biết nên đánh thức bọn họ thế nào, có người mang một thùng nước đến, đổ thẳng lên ba người, tiếp theo chợt nghe tiếng mắng thô tục.

“Mẹ kiếp, thằng khốn nào!” Sau những lời này, Tiết Trần Kỳ đánh một quyền vào cận vệ.

“Cô Bạch nguy rồi!” Nữ quản gia sốt ruột hô.

Những lời này có tác dụng ngăn quả đấm lại hơn cả.

“Nói rõ!” Đáy lòng Hắc Lạc Kiệt nổi lên ý lạnh.

Nữ quản gia có chút nức nở nói: “Vừa mới xảy ra động đất, trong phòng rất nhiều đồ rung động, chỉ e xảy ra nguy hiểm, cho nên chúng ta phải ra khỏi biệt thự trước.” Động đất mạnh đến không hề báo trước, mọi người ngủ say bị làm tỉnh lại.

“Cái này liên quan gì đến Bạch Sấu Hồng?” Hắc Lạc Kiệt hoảng loạn gào thét. (Vô _Ảnh _Các _____24__ <https://qttp.wordpress.com/>)

Cận vệ vội vàng trả lời: “Động đất gần Chấn Ương, hơn nữa chúng ta đã gọi điện về nhà Cô Bạch, nhưng không kết nối được.”

“Không thể nào, Sấu Hồng nhất định không có chuyện... Tôi muốn đến Bộ Đại Bộ, tôi muốn tận mắt thấy cô ấy còn khỏe mạnh. Đáng chết! Em nhất định phải khỏe mạnh cho anh, nếu không anh nhất định sẽ...” Vì sao trong mắt lại có hơi nước? Anh đau đớn nhắm mắt lại.

“Bang chủ, ” nữ quản gia an ủi nói: “Cô Bạch là người lương thiện, cô ấy nhất định sẽ bình an vô sự.”

Cho dù không tự mình trải qua cơn động đất, nhưng sau khi tòa nhà sụp đổ, chỉ thấy tiếng người hô hoán bên trong, biểu tình vẫn mang theo kinh hoàng, trong tiếng sốt ruột là vị chua của mũi. (Vô _Ảnh _Các _____25__ <https://qttp.wordpress.com/>)

Khi Hắc Lạc Kiệt tận mắt nhìn thấy tình hình bị thảm do động đất tạo thành, trái tim không khỏi đau đớn, cô còn tốt không?

Có hoảng hốt không?

Có bị thương không?

Có phải... Có còn sống không...

Khi biết được tin từ radio, Bộ Đại Bộ là khu xảy ra động đất nghiêm trọng nhất, tất cả thông tin bị gián đoạn, anh càng thêm tâm loạn như ma.

Bởi vì động đất mà đường nghiêng sụp đổ, cầu gãy, xe không thể đi đến, Hắc Lạc Kiệt lập tức sai người đưa xe máy đến, lái xe máy đến Bộ Đại Bộ, anh lòng nóng như lửa đốt muốn tận mắt thấy cô bình an vô sự. Đi theo là hai vị phó bang chủ và cận vệ của anh.

(Vô_Ảnh_Các___65_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Khi đến ngoài cửa Bạch gia, đã là năm giờ sáng.

Anh nhìn căn nhà vốn bốn tầng, hiện thời đã chỉ còn hai tầng, tầng một, hai hoàn toàn bị vùi trong lớp đất. Hai mắt anh mở thật to, đôi tay nắm chặt.

“Bang chủ, có lẽ Cô Bạch đã trốn ra được.” Đồng Thiệu Vĩ hi vọng có kỳ tích xảy ra trên người Bạch Sáu Hồng, nếu không chỉ sợ bang chủ sẽ phát cuồng.

Một người dân bản xứ đi tới hỏi: “Các người đến tìm người Bạch gia à?”

“Đúng, bọn họ có trốn được không?” Hắc Lạc Kiệt vội vàng hỏi.

Người nọ lắc đầu, “Chỉ sợ là không, từ lúc động đất đến giờ vẫn không nhìn thấy người nhà Bạch gia.”

“Không! Không thể nào! Bạch Sáu Hồng, em đi ra cho anh!” Hắc Lạc Kiệt muốn đi vào trong, anh sống phải thấy người, chết phải thấy xác!

(Vô_Ảnh_Các___31_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Tiết Trần Kỳ và cận vệ vội vàng ngăn anh lại, dư chấn không ngừng, nếu anh đi vào trong, chỉ sợ sẽ gặp nguy hiểm.

Giọng điệu Đồng Thiệu Vĩ đau xót nói: “Bang chủ, Cô Bạch có thể đã...”

“Không thể nào! Cô ấy không thể chết, cô ấy nhất định còn sống, tôi không tin mới mấy giờ ngắn ngủn, cô ấy đã... Tôi muốn đi cứu cô ấy!” Hắc Lạc Kiệt dùng sức tránh khỏi sự kìm chế của hai người lao về phía trước, lại bị ngăn lại, anh vùng một quyền vào Tiết Trần Kỳ.

Ba người Tiết Trần Kỳ, Đồng Thiệu Vĩ cặp cận vệ dùng hết sức lực, mới có thể khống chế Hắc Lạc Kiệt trên mặt đất không thể nhúc nhích.

(Vô_Ảnh_Các___124_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Buông tôi ra! Tôi muốn cứu cô ấy ra ngoài! Tôi...” Không thể biết được người mình yêu bình an hay không, làm Hắc Lạc Kiệt lãnh khốc vô tình rồi cuộc không nhịn được bị thương mà ghen ngào trong lòng.

“Bang chủ, chúng em cũng hi vọng Cô Bạch bình an vô sự, nhưng Cô Bạch nếu còn ở trong, chúng ta cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ, nếu không không cẩn thận một cái, Cô Bạch có thể bị dè chết.” Đồng Thiệu Vĩ nhắc nhở anh.

“Lập tức tìm người đến lấy, mau!” Hắc Lạc Kiệt lập tức hạ lệnh.

Hai giờ sau, bắt đầu khởi công.

Bọn họ vừa đào vừa gọi người, chỉ mong có tiếng đáp lại, Hắc Lạc Kiệt kêu khàn cả giọng. Cho đến khi mặt trời xuống núi, anh vẫn không buông tay, tin cô vẫn còn sống, sẽ không bỏ anh mà đi. (Vô_Ảnh_Các___1212_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Bang chủ, tôi rồi, ngày mai lại đào tiếp.”

“Không được ngừng! Tiếp tục đào!”

“Nhưng trời tối tầm mắt không tốt, chỉ e làm Cô Bạch bị thương.”

“Tim máy phát điện đến, bật đèn đuốc sáng trưng bốn phía. Đã hơn mười hai giờ rồi, tôi không thể để cô ấy bên trong lâu hơn nữa, mau đào cho tôi. Còn nữa, gọi bác sĩ đưa thuốc đến, chẳng may cô ấy bị thương, lập tức cấp cứu.” Theo thời gian trôi qua, tính nhẫn nại của anh sắp hết rồi.

Sáu giờ sáng hôm sau, đột nhiên có người nói “Tìm được rồi”, Hắc Lạc Kiệt vội vàng tiến vào, trong một cái hốc nhỏ, anh thấy bóng người cô, nhưng cô lẳng lẳng nằm đó, tựa hồ... (Vô_Ảnh_Các___163_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Sáu Hồng, Sáu Hồng...” Anh gọi nhưng cô chẳng đáp lại, anh gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, cho đến khi xà nhà bốn phía chuyển ra, lộ ra không gian một người có thể vào, anh lập tức khom người đi vào, bàn tay to run run phủ lên hơi thở của cô. Ông trời ơi! Xin đừng để cô ấy rời khỏi con!

Hơi thở ấm áp làm anh kém chút cảm động khóc thất thanh, anh dè dặt cẩn thận ôm cô ra, vội vàng gọi bác sĩ khám cho cô..

Hơn hai giờ sau Bạch Sáu Hồng mới chậm rãi tỉnh lại, khi về mặt mũi mặt của Hắc Lạc Kiệt ánh vào mi mắt cô, nước mắt như sợi châu đứt rơi xuống.

Xa nhau không đến hai ngày, cô lại có cảm giác như mấy đời, nước mắt nói: “Ôm... em...” (Vô_Ảnh_Các___724_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Sau một giây, cô đã rơi vào cái ôm ấm áp của anh, cúi đầu nỉ non.

“Đừng khóc, ăn một chút gì nhé?” Thấy cô rất cục đã tỉnh lại, trái tim nóng của anh cuối cùng cũng bình tĩnh lại, Anh nhận chảo loãng một bác gái tốt bụng đưa đến, xúc từng thìa nhỏ vào miệng cô,

Thật vất vả ăn xong ba thìa, Bạch Sầu Hồng giống như nhớ tới chuyện gì, kinh hoàng nhìn anh nói: “Người nhà của em đâu? Bọn họ còn khỏe không?” Nói xong, cô kích động muốn ngồi dậy.

“Đừng gấp gáp, anh phát người đi đào, đừng nóng vội!” Anh đau lòng nhìn dáng vẻ kinh hoàng và sốt ruột của cô, sớm biết anh sẽ không để cô trở về, thà rằng nuốt lời chứ không muốn cô chịu loại tra tấn này.

“Em sợ, rất sợ!” Cô ngã vào lòng anh khóc nói: “Em muốn đi cứu ba mẹ em, nhưng em bị nhốt trong không gian nhỏ hẹp, em lại không có gì để đào, chỉ có thể lấy tay đi đào, mà em dùng lực thế nào, cũng không thể đào nổi tường xi măng kia. Em liền mình gọi họ, nhưng đều không có người đáp em. . . Không ai trả lời em. . .” (Vô_Ảnh_Các_____724_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh biết.” Anh đau lòng nhìn hai tay băng bó của cô, khi nhìn thấy vết máu loang lổ trên bàn tay nhỏ của cô, anh sợ hãi, cực kỳ đau lòng.

“Em tưởng là em chết chắc rồi.”

“Chẳng lẽ em quên anh rồi sao? Anh sẽ đến cứu em.” Tay Hắc Lạc Kiệt lau đi nước mắt cho cô.

“Em không biết anh có thể đến cứu em không.”

“Nếu giờ em không yếu như thế, anh nhất định sẽ hung hăng đánh em một trận, cô bé.”

“Em nghe thấy anh gọi em, em tưởng là em đang nằm mơ.” (Vô_Ảnh_Các_____764_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

“Đưa ngực! Đó đúng là anh gọi em. Trước khi chúng ta về Đài Trung, cho em nghỉ ngơi thật tốt?” Anh sợ hãi để cô chờ ở đây, nếu có tin bất hạnh truyền đến, cô nhất định sẽ không chịu nổi.

Bạch Sầu Hồng lắc đầu, “Không cần, em phải ở lại đây chờ tin tức, em muốn nhìn thấy người nhà của em.”

“Thân thể của em. . .”

“Em chịu đựng được! Em xin anh, để em chờ ở đây được không?” nước mắt trong xuống lại rơi xuống, cô đáng thương nhìn anh.

Hắc Lạc Kiệt không thể cự tuyệt được cầu xin trong mắt cô, đành phải bắt đắc dĩ gạt đầu.

Cô lộ ra một nụ cười, nhẹ giọng nói: “Anh biết không? Khi em cho là em sắp chết, em rất muốn gặp anh.” (Vô_Ảnh_Các_____158_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Nghe vậy, trong lòng Hắc Lạc Kiệt tràn ngập nhu tình, cúi đầu hôn lên cánh môi tái của cô.

Trong mơ bất an hỗn loạn làm Bạch Sầu Hồng ngủ không yên ổn, cho đến khi Hắc Lạc Kiệt kéo cô không ngừng dẩy dựa vào lòng, cô mới khó khăn ngủ.

Nhìn dáng vẻ gầy yếu của cô, Hắc Lạc Kiệt cảm tạ ông trời thật nhiều, không lấy cô khỏi tay anh, nếu không, anh khó có thể tưởng tượng được ngày sau sẽ ra sao?

Sau sự kiện này, anh càng rõ thêm, cô có địa vị quan trọng thế nào trong lòng anh. Mười năm trước dũng khí của cô hấp dẫn anh, mà hôm nay mười năm sau, trái tim anh đã hoàn toàn đắm chìm trong nhu tình với cô, không thể tự kiềm chế.

Anh tuyệt đối không thể buông tay. (Vô_Ảnh_Các_____876_____ <https://qttp.wordpress.com/>)

Gần chạng vạng, Bạch Sầu Hồng tự tỉnh lại từ trong mộng, phát hiện mình an toàn kẻ trong lòng anh, không khỏi dẫn đôi mi thanh tú.

Nhìn vào đôi mắt tràn đầy mọi một nhưng dịu dàng của anh, trong lòng cô bất an, thấp giọng hỏi nói: “Người nhà của em đâu?”

“Đã tìm được rồi.” Nếu có thể, anh không muốn nói cho cô sự thật tàn khốc này, biết rõ cô có ý muốn bảo vệ gia đình đến thế nào, cô nhất định khó có thể nhận tin dữ này, nhưng anh có thể không nói sao?

“Ở đâu?” Ánh mắt cô nhìn quét xung quanh, lại phát hiện không thấy bóng hình quen thuộc, cô sốt ruột vịn phần kéo anh nói: “Nói cho em, bọn họ ở đâu?”

Hắc Lạc Kiệt ôm bóng hình nhỏ bé vào lòng, nhẹ giọng nói: “Một giờ trước người nhà của em đều đã tìm được, bọn họ đã. . . Đã qua đời.”

“Không! Không! Không thể nào, không thể. . .” Cô như nổi điên giãy giụa, khóc lóc gào thét.

Hai tay anh ôm chặt cô, “Sầu Hồng, em đừng như vậy, sẽ làm hại đến mình.”

“Em không tin! Ta không tin!” Cô vẫn khóc kêu, “Em muốn nhìn họ, em muốn tận mắt nhìn thấy bọn họ.”

“Em chắc chắn có thể chứ?” (Vô_Ảnh_Các_____935____<https://qttp.wordpress.com/>)

“Đưa em đi!” Cô tránh cái ôm của anh, dùng sức hất cánh tay ra. Cô muốn nhìn tận mắt, nếu không cô căn bản không thể chấp nhận người nhà hai ngày trước còn tươi cười, hiện thời đã âm dương xa cách, không có khả năng đâu!

Hắc Lạc Kiệt vội ôm thân mình yếu ớt của cô nói: “Đừng quá kích động, anh đưa em đi.”

“Anh lừa em đúng không? Anh nói đi!” Bạch Sáu Hồng do dự mang hi vọng hỏi.

Anh không nói chỉ nhẹ đỡ cô ra ngoài, cô nhìn thấy sân nhà quen thuộc đã san thành bình đại, có thể biết uy lực của động đất kinh người thế nào.

Hắc Lạc Kiệt đưa cô tạm vào lều, nhìn những di thể trùm khăn trắng, nước mắt cô nhịn không được tràn mi.
(Vô_Ảnh_Các_____111____<https://qttp.wordpress.com/>)

“Không! Đây không phải sự thật, không phải sự thật...”

“Sáu Hồng, tỉnh lại lại!” Anh đỡ người cô đi đến di thể của người nhà, nếu có thể anh thật muốn lập tức đưa cô rời khỏi đây, không đành lòng nhìn dáng vẻ mất mát của cô.

Bạch Sáu Hồng run run đưa tay vén khăn trắng lên, đập vào mắt đúng là người nhà yêu quý của cô, trái tim cô đau như bị kiếm đâm thủng.

Cô nhìn về phía cha mẹ, căn bản không muốn nhận sự thật này. Tối hôm đó người một nhà còn cùng ăn cơm, cha mẹ cực kỳ vui mừng khi em trai trở nên biết chuyện, biết tiền lên.

Tiếp theo cô nhìn di thể Bạch Chí Quân, đêm đó nó mới nói cho cô, nó muốn đến nhà xưởng học nghề, nhưng hiện tại lại...
(Vô_Ảnh_Các_____222____<https://qttp.wordpress.com/>)

Đồng Thiệu Vĩ đốt hương đưa cho Hắc Lạc Kiệt, anh nhẹ nhàng đặt vào tay cô.

“Tỉnh lại chút, đừng để họ cho lo lắng cho em”

Cô thấp hương rồi bái lạy, anh nhìn cô chưa ngừng khóc, trái tim anh cũng đau đớn không ngừng. “Sáu Hồng!”

“Em không tin! Em không tin!” Cô che mặt nỉ non, làm sao có thể trong thời gian ngắn, cô đã mất đi tất cả người nhà, để cô còn lại một mình trên đời làm gì chứ?

“Vì sao...” Cô bị thống la lên, trước mặt bỗng tối sầm, thân mình suy yếu tựa như lá rụng rơi xuống.
(Vô_Ảnh_Các_____333____<https://qttp.wordpress.com/>)

“Sáu Hồng?” Hắc Lạc Kiệt một tay đỡ cô vào lòng, khẩn trương gọi.

Khi Bạch Sáu Hồng lại tỉnh lại, phát hiện mình đã đi khỏi Bộ Đại Bộ, cô khóc sụt sùi muốn về Bộ Đại Bộ, Hắc Lạc Kiệt lại nói gì cũng không chịu đồng ý.

“Em phải đi về!”

“Không được!”

“Anh dựa vào cái gì mà không được? Anh cũng chẳng phải là gì của em!”

“Hiện ở đó rất nguy hiểm, vài ngày nữa tự anh sẽ đưa em về, giờ em nghỉ đi.”

“Em không cần nghỉ, em phải đi về! Em không thể để người nhà em nằm đấy, em phải đi về cùng bọn họ, anh thả em về được không? Cầu xin anh!”

“Tất cả di thể đã đưa đến nhà tang lễ, vài ngày nữa, anh lại đưa em trở về. Em mới vừa trở về từ quý môn quan, người còn yếu, nghỉ ngơi vài ngày, em cũng không muốn để người nhà đã mất của mình lo lắng chứ.” Anh kéo người con gái đang khóc vào lòng, dịu dàng an ủi.

“Anh không được gạt em.” Cô như con mèo nhỏ ngoan ngoãn nằm trong lòng anh.

“Ngủ đi.” Anh nhẹ vuốt sợi tóc trước mặt cô. (Vô_Ảnh_Các_____444____<https://qttp.wordpress.com/>)

“Anh phải ở cùng em, không được đi.” Ánh mắt cô bất an nhìn anh, sợ ở một mình.

“Anh sẽ không đi.” Anh nhận lời, thấy thần sắc cô sợ hãi, chỉ cảm thấy đau lòng không thôi.

Mất đi người thân làm Bạch Sầu Hồng đau xót muốn lấy ấm áp và dựa vào người anh, bàn tay nhỏ bé của cô lên luồn vào áo anh, mềm nhẹ vuốt ve anh.

“Sầu Hồng, em đùa với lửa.” Anh khàn giọng nói. Cô chưa bao giờ chủ động gần anh, vui sướng khẽ nẩy lên trong lòng anh, nhưng người cô yếu như thế, thật sự không thích hợp...

“Thích không?” Cô cố ý xoa đầu vú thô cứng của anh.

Hơi thở của anh càng ngày càng bất ổn, “Thân thể của em còn rất yếu...” Đáng chết! Cô hoàn toàn làm dậy lên dục vọng từ đáy lòng anh.

“Em muốn cảm nhận hơi ấm của anh, được không?” (Vô_Ảnh_Các_____555_https://qtp.wordpress.com/)

“Nhưng thân thể của em...”

Cô mềm mại nói: “Anh dịu dàng một chút, nhẹ một chút...”

Anh điên cuồng hét lên một tiếng đề cô xuống người, ánh mắt mang theo dục vọng mãnh liệt nói: “Em chắc chắn không? Giờ hối hận còn kịp.”

Bạch Sầu Hồng ngẩng đầu ấn môi đỏ mọng lên môi anh, khiến cho anh phản ứng cuồng nhiệt, vội vàng cởi quần áo của hai người.
(Vô_Ảnh_Các_____666_https://qtp.wordpress.com/)

Anh mềm nhẹ hôn lên toàn thân cô, nhẹ giọng nói lời an ủi, khi tiến vào cô cũng không điên cuồng như trước, dùng sức nhẹ, dịu dàng tựa như sợ cô vỡ mất.

Bạn đang đọc truyện *Bang Chi Doạt Yêu* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Nửa tháng sau, Hắc Lạc Kiệt quyết định cầu hôn Bạch Sầu Hồng.

Sau cơn động đất, tâm tình của cô luôn bị vây trong đau thương, gần đây cô thường xuyên đưa mắt nhìn phương xa, trong mắt lóe ánh sáng làm anh khó hiểu, anh không hiểu cô suy nghĩ cái gì.

Đã kích mất người thân quá lớn, anh chỉ có thể ôm cô, nhưng không cách nào chạm đến vết thương của cô. Anh muốn nói cho cô biết cỡ nào, cô còn có anh mà!

Cho nên hôm nay, anh muốn chính thức cầu hôn cô, muốn cô trở thành một nửa kia của anh, mà cô cũng có thể lại có người thân, mở ra cuộc sống mới.

Hắc Lạc Kiệt duy trì ý cười trên mặt đến khi anh trở lại biệt thự, lại tìm không thấy cô, nụ cười thoáng biến mất.

Khi anh ngồi trong phòng chờ cô trở lại, thời gian trôi qua cô vẫn không xuất hiện, sung sướng của anh chuyển thành tức giận, lập tức hạ lệnh cho mọi người tìm ra cô.

Ba ngày sau, Bạch Sầu Hồng vẫn không thấy bóng người, không có tin tức.

Anh tức giận động viên toàn bộ Diêm bang đi thăm dò, cho dù lật tung cả Đài Loan, anh cũng phải tìm ra cô,

Cô lại dám cả gan rời khỏi anh, thậm chí chẳng để lại một lời.

Lại qua bốn ngày, rốt cục tìm ra cô bay đến Australia, tức giận làm anh kém chút nữa bay đi kéo cô về. Cô lại có gan bay đến nơi xa như thế, thậm chí chưa từng nói cho anh.

Cô đáng chết!

Chẳng lẽ trong lòng cô, anh không hề có một điểm nặng nào ư? Cho nên mới có thể dễ dàng bỏ qua như thế.

Hắc Lạc Kiệt hờn dỗi không chịu đi tìm cô, cái kinh dần tăng lên theo ngày.

Hai tuần sau, Tiết Trần Kỳ trộm bay đến Australia tìm Bạch Sầu Hồng, xin cô trở về cứu bọn họ, đáng tiếc Bạch Sầu Hồng đều không để ý, anh đành

phải vuốt mũi, ủ rũ trở về.

Lại qua hai tuần, Đồng Thiệu Vĩ cũng chịu không được cái cảnh của Hắc Lạc Kiệt, đáp máy bay đến Australia, xin cô trở về cứu kẻ đáng thương như họ. Bạch Sáu Hồng chỉ lẳng lặng nghe anh nói xong, vẫn không muốn về Đài Loan, cho nên anh chỉ thật thất vọng mà quay về.

Lại qua hai tuần, các trưởng bối Hắc gia cũng không nhịn được, thuê máy bay trọn gói đi Australia thăm Sáu Hồng kiêm nghỉ phép. Bạch Sáu Hồng thừa dịp trường học được nghỉ, cùng họ đi chơi, ở chung thật vui, nhưng trưởng bối Hắc gia khi về cũng không đưa Bạch Sáu Hồng về.

Lại hai tuần trôi đi, Hắc Lạc Kiệt cái cảnh đến mức người gặp là sợ, cho dù có chuyện cũng không dám đi gặp anh.

Đáng tiếc chỉ cần Hắc Lạc Kiệt hạ lệnh muốn gặp ai, ai dám không đi gặp anh chứ? Giống bây giờ Tiết Trần Kỳ và Đồng Thiệu Vĩ bị anh gọi đến, nom nớp lo sợ đứng trước mặt anh.

“Vĩ sao không nhìn tôi?” Hắc Lạc Kiệt giận dữ hét.

Hai người vội vàng nâng ánh mắt lên nhìn về phía anh, không dám nói ra hai giờ trước, anh mới hạ lệnh không cho bọn họ nhìn anh.

Ai! Làm kẻ hầu mặt mệt quá đi!

“Đã hơn hai tháng, cô lại vẫn chưa trở lại!” Hắc Lạc Kiệt tức giận đến nắm tay đánh lên mặt bàn.

“Bang chủ, có lẽ Cô Bạch đang đợi anh đi đón cô ấy.” Đồng Thiệu Vĩ cẩn thận nói.

“Cô ấy không để lại giấy tờ gì, sao tôi biết cô ấy đi đâu!” Hắc Lạc Kiệt căm giận quát.

“Cô Bạch hiện tại ở Australia mà!”

“Đó là tôi điều tra ra, không phải cô ấy nói cho tôi biết.” Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt giống như phun lửa bắn về phía anh.

Cái này có gì mà so đo, chỉ cần biết rằng cô ở đâu là được rồi mà.

Đồng Thiệu Vĩ chịu không nổi coi thường, vì sao bang chủ cứ phải ảo não như thế?

“Dù sao chúng ta đều biết cô ấy ở đâu.”

“Cô ấy không nói cho tôi, cũng không gọi điện cho tôi.”

Đồng Thiệu Vĩ chỉ vào di động bị vỡ ở bên cạnh nói: “Bang chủ, cứ hai ngày anh lại làm hỏng một cái điện thoại, ba cái điện thoại, em nghĩ cô Bạch cho dù có gọi điện thoại, bang chủ cũng không nhận được.”

“Cậu nói chuyện thay cô ấy à?” Hắc Lạc Kiệt hùng hục lửa giận nhìn anh.

Đồng Thiệu Vĩ vội vàng xua tay, “Không có! Không có! Sao em dám chứ!”

“Các cậu đang làm gì, tôi không đi đón cô ấy, các cậu cũng không được đi!” Hắc Lạc Kiệt tức giận quát.

“Em đã sớm đi rồi.” Tiết Trần Kỳ cố lấy dũng khí thừa nhận.

Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt lạnh lùng nhìn anh hỏi: “Đi? Đi lúc nào?”

“Sáu tuần trước.”

“Còn cậu?” Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt chuyển sang vị phó bang chủ khác.

“Bốn tuần trước.”

“Rất tốt! Các cậu không có sự đồng ý của tôi, bỏ đi xem người phụ nữ của tôi!” Lời anh như gió lạnh quét về phía bọn họ, làm bọn họ không khỏi lạnh run.

Vừa rồi bang chủ rõ ràng nói, bọn họ sao không chủ động đi đón Cô Bạch, chờ khi họ thành thật thừa nhận, sao anh lại trở mặt ?

“Trưởng bối Hắc gia kia cũng có phần, hai tuần trước họ còn tổ chức thành đoàn.” Dù sao phải chết thì mọi người cùng chết. Đồng Thiệu Vĩ nói ra tất cả.

“Cô ấy nói sao?” Hắc Lạc Kiệt trầm giọng hỏi.

“Cô ấy nói không muốn về.” Tiết Trần Kỳ cúi đầu trả lời.

“Vậy cậu không ép cô ấy về à?”

“Em không dám đụng vào cô ấy.” Anh cũng không muốn tìm cái chết. đầu

“Coi như cậu có óc. Vậy còn cậu?” Ánh mắt Hắc Lạc Kiệt chuyển đến Đồng Thiệu Vĩ.

“Cô ấy nói không biết về làm gì.”

“Trở về làm người phụ nữ của tôi!”

“Em cũng nói như vậy, nhưng cô ấy nói không cần.”

“Không cần? !” Hắc Lạc Kiệt tức giận đứng lên, “Lập tức làm visa cho tôi, tôi muốn ép người phụ nữ đó về, Lại dám cả gan nói không cần, làm người phụ nữ của tôi không tốt sao? Trời biết có bao nhiêu người phụ nữ muốn làm người phụ nữ của tôi.”

Đồng Thiệu Vĩ nghe vậy! Vội vàng dâng một quyển nói: “Visa đã làm xong từ lúc biết cô Bạch ở Australia rồi.”

Hắc Lạc Kiệt liếc xéo anh, “Cậu có vẻ đoán được không sớm thì muộn tôi cũng đi.”

“Bởi vì chúng em cho rằng bang chủ sẽ không để Cô Bạch tự do quá lâu, dù sao cô gái xinh đẹp ở nước ngoài một mình, chẳng may bị người khác theo đuổi...”

“Có người dám động vào cô ấy ư? Là tên không có mắt nào, chặt hết tất cả cho tôi! Còn nữa, khi tôi đi Australia, lợi ích và mở rộng của tập đoàn Hóa Diêm, chờ sau khi tôi về phải nâng 30%, có nghe hay không?”

“Bang chủ? !” Vậy chẳng phải là bang chủ nghỉ phép, bọn họ lại liều mình làm việc.

“Có ý kiến à?” Hắc Lạc Kiệt lạnh giọng hỏi.

“Bang chủ, đi chơi vui.” Bọn họ nhăn nhu trái óc! Trăm miệng một lời nói.

Australia

Động đất qua rồi, cô lại đứng lên một lần nữa dưới sự giúp đỡ của Hắc Lạc Kiệt, nhưng không danh không phận, cô làm sao có thể ở cả đời cạnh anh? Muốn bắt đầu cuộc sống độc thân lần nữa, cô mới có thể đi ngàn dặm ra nước ngoài.

Nhưng, cô không dự đoán được Hắc Lạc Kiệt sẽ tìm cô, càng không dự đoán được anh sẽ vì cô mà cẩu giết.

Là thật vậy chăng? Cô thật sự có lực ảnh hưởng lớn như vậy sao?

Cô không biết là bản thân có năng lực lớn như vậy, nhưng cứ hai tuần lại có khách đến từ Đài Loan tìm cô, cô không khỏi thầm đoán, người tiếp theo sẽ là Hắc Lạc Kiệt ư?

Hắn là không phải anh, người đàn ông chủ nghĩa như anh chắc sẽ không vì một người phụ nữ, ngàn dặm xa xôi đuổi đến Australia, hơn nữa nếu đến anh đã sớm đến rồi.

Rời khỏi anh là đúng, cô không thể chấp nhận một hôn nhân không có tình yêu.

Cuộc sống với anh từ sau trận động đất, cô biết bóng anh đã không thể xóa đi trong lòng cô, cũng không thể phai nhạt.

Cô không thể không thừa nhận từ rất sớm trước kia, tác phong cường thế, hành vi mạnh mẽ đoạt lấy của anh, đã sớm đoạt lấy trái tim cô.

Phản tình cảm này làm cô như bị vây trong đá, khi đến gần cái chết bỗng hiểu ra, khi đó cô rất muốn gặp anh, cũng rất nhớ anh.

Sau động đất anh dịu dàng săn sóc, che chở cô, nhưng đáy lòng cô nghi ngờ, rất bất an!

Cô căn bản không rõ vì sao họ lại dây dưa một chỗ?

Cô yêu anh, nhưng còn anh?

Anh từng nói muốn kết hôn với cô, nếu cô có con, đó chứng tỏ anh vì con mà cưới cô?

Trong lòng có rất nhiều nghi vấn, cho nên cô quyết định phải rời khỏi, để bản thân suy nghĩ một chút.

Chỉ đảo mắt đã hơn hai tháng trôi qua, vì sao trái tim còn chưa bình an? Còn chờ mong gì nữa?

Phút chốc, một tiếng nói trầm thấp bỗng hét lên phía sau cô ——

“Bạch Sáu Hồng!”

Cô thất thần quay người lại, nhìn bóng người quen thuộc vội đi đến, hai mắt nhất thời mở thật to.

“Anh...”

Anh thật sự đến Thật là đến vì cô sao?

“Em lại dám bỏ anh!” Hắc Lạc Kiệt đứng trước mặt cô, mắt lộ ra hung quang nhìn cô.

Nghe thấy tiếng rống giận dữ quen thuộc, cô ngược lại lộ ra ý cười nói: “Vì sao em không thể đi? Em chẳng phải cái gì của anh cả.”

“Em nói cái gì?” Anh cầm tay cô.

“Em cảnh cáo anh, không được hét lên với em. Anh nên rõ, giữa chúng ta chẳng có quan hệ gì cả.”

“Giữa chúng ta có quan hệ thân mật!” Anh cao giọng rống to.

Nghe vậy, gương mặt nhỏ nhắn của cô đỏ bừng, “Đó không tính!”

“Không tính?!” Hắc Lạc Kiệt tý nửa tức điên, kéo cô đi về phòng.

“Nếu em cho rằng quan hệ lúc trước của chúng ta không tính, chúng ta giờ phát triển quan hệ!” Anh mở ám liếc g cô, một tay mở cửa ra, kéo cô đi vào phòng khách.

“Hắc Lạc Kiệt!” Bạch Sáu Hồng dùng sức giãy giụa.

“Em tốt nhất nghĩ xem nên dập tắt lửa giận của anh thế nào, nếu không anh không dám cam đoan có thể đánh em không. Em lại dám cả gan rời khỏi anh, thậm chí chẳng để lại giấy tờ gì cả.”

“Có người phụ nữ nào từng để lại giấy tờ cho anh không?”

“Không có.” Không ai dám rời khỏi anh, tự nhiên không có.

“Xem đi! Người phụ nữ khác rời khỏi anh đều không cần viết, vì sao em phải chứ?” Cô nhỏ giọng kháng nghị.

“Em nói lại lần nữa xem, anh sẽ khiến cho em ngày mai không xuống giường được.” Anh dùng lực ném cô lên giường.

“Anh muốn làm gì?”

“Em nghĩ anh muốn làm gì?” Anh vừa nói vừa cởi quần áo.

“Em giờ không nợ anh tiền, hơn nữa anh cũng không có quyền làm thế với em.” Cô muốn chạy đi, lại bị anh kéo lại lên giường, cả người trần trụi ép lên người cô.

“Em mặc nhiều quá, cô bé!” Anh ra tay cởi quần áo của cô, động tác rất thô lỗ, cứ như muốn xé rách quần áo cô.

“Anh... Dừng tay!” Cô vận vẹo thân thể giãy giụa.

Hơi thở lửa nóng của anh phun bên tai cô, mờ ám nói: “Anh sẽ đánh cho em ngày mai không xuống giường được, không dùng gậy bình thường, em có biết là dùng loại gậy gì không?”

“Anh làm sao có thể...” Bạch Sáu Hồng kinh hô, bàn tay to của anh đã tiến vào giữa hai chân cô.

“Anh đương nhiên có thể, em đã quên, trên người em có ấn ký thuộc về anh.” Ánh mắt nóng rực của Hắc Lạc Kiệt đảo qua thân thể mềm mại của cô, “Em thuộc về anh!”

“Không!” Cô lớn tiếng kháng nghị.

Câu trả lời của anh là thất lưng dùng sức một cái, vọt vào hoa tâm của cô.

Tay cô dùng sức muốn đẩy anh ra, lại không làm anh nhúc nhích được nữa phần

“Không được nhúc nhích, anh muốn cảm nhận cảm giác trong cơ thể em một chút.” Anh hung tợn nhìn cô, không cho cô phá vỡ thời gian hưởng lạc của anh.

Đã hơn hai tháng, anh lâu lắm không nhắm nháp vị ngọt cơ thể cô, nghĩ đến trái tim anh cũng đau, thân mình càng cứng lên làm anh ngủ không yên.

“Vừa thấy mặt đã hung dữ với em.”

“Ai bảo em chọc anh giận.”

“Giờ em và anh chẳng còn khế ước nữa, em có thể đi bất cứ lúc nào!” Bạch Sáu Hồng nói đến đúng lý hợp tình, nhưng khi nhìn đến lửa giận và ánh mắt ngập lửa tình của anh, vội vàng im miệng không dám nhiều lời.

“Nếu em lại dám cả gan rời đi, anh sẽ như hôm nay, đánh em một trận!” Hắc Lạc Kiệt di chuyển thân người mạnh mẽ tiến vào.

Thân thể mềm mại của cô đầy mồ hôi mỏng, mà anh dừng mãnh tiến vào, làm cô thở gấp không ngớt.

Tóc như mây tản trên gối, cô không ngừng lắc lư đầu, yêu kiều rên rỉ: “Dừng, ngừng lại! Em không chịu nổi nữa!”

“Còn dám trốn không?” Anh như nổi điên ra sức tiến lên.

“Người ta không muốn làm tình nhân!” Bạch Sáu Hồng có chút tủi thân nói.

“Cho tới bây giờ anh chưa từng nói để em làm tình nhân!” Anh nhìn cô. Không rõ người phụ nữ này động não kiểu gì.

“Người ta cũng không muốn vì con mà lấy anh.”

“Chẳng lẽ em có con cũng không lấy anh à?” Anh giật giật, thúc giục nói: “Nói đi!”

“Em không muốn vì con mà lập gia đình! Anh hiểu không?” Bạch Sáu Hồng tức giận đến đánh vào ngực anh.

“Không hiểu, anh không muốn vì con mà lấy anh, vậy thế nào em mới bằng lòng lấy anh? Nói đi! Em nói rõ cho anh.” Anh đã người phụ nữ này làm tức chết rồi, dù sao có con hay không cô đều phải lấy anh, đây có gì khác nhau?

Anh lại rong ruổi trong cơ thể cô, anh đã không làm với cô như thế hai tháng rồi, anh có nhớ cô biết bao, nhớ tư vị này biết bao.

“Dừng lại!” Trong cơ thể cô rút mê hồn, bảo cô có thể bình tĩnh suy xét thế nào?

“Không ngừng!”

Cô yêu kiều rên rỉ: “Anh không ngừng, em nói thế nào... A! Anh nhẹ một chút!”

“Em nói là chuyện của em, anh làm là chuyện của anh.”

“Vậy động tác của anh nhẹ một chút!” Cô thở gấp liên tục nói.

“Ít nói nhảm đi, nói mau!”

“Em...” Nào có người dùng cách này bức cung chứ, thật sự là không võ mà thắng.

“Nói đi!” Kịch liệt chạy nước rút đưa hai người cùng lên mây, anh lại bắn lửa nóng vào cơ thể cô.

“Còn không mau nói!” Ánh mắt anh khóa chặt cô thở gấp dưới thân không thôi.

“Để em nghỉ một chút.”

“Không được, không trả lời, chúng ta sẽ tiếp tục.” Anh tàn ác nhìn cô.

Cô không tin anh, chiếu theo lệ thường lúc trước, sau hai lần, anh ít nhất phải nghỉ ngơi nửa giờ.

Hắc Lạc Kiệt nhếch mày rậm lên, “Nghỉ ngơi năng lực của anh?”

Bạch Sáu Hồng tròn to hai mắt, “Anh...”

“Em nợ anh hai tháng, tới hôm nay anh muốn em phải cùng anh. Còn không mau nói!”

Cô sao lại gặp loại đàn ông này chứ?

“Người ta... người ta chỉ muốn có một người yêu mình, em không muốn chỉ vì con mới lập gia đình.”

Nghe vậy, ánh mắt anh dịu dàng nhìn cô, thờ dãi nói: “Nếu không yêu em, làm sao anh có thể để em mang con của anh.”

Cô ngạc nhiên nhìn và hai mắt thâm tình của anh, “Anh nói anh yêu em?”

“Anh đương nhiên yêu em, nếu không yêu em, anh sẽ không đau khổ chờ em mười năm. Còn nhớ mười năm trước, chuyện em nguyện ý dùng sinh mệnh đổi mạng của em trai mình không?”

“Khi đó ngồi trong xe là anh!” Cô kinh hoàng hô.

“Đúng, vì có được em, anh dùng mọi thủ đoạn để giữ em lại bên cạnh, thậm chí để em mang thai. Em cũng biết, ta anh không cho phép người phụ nữ khác có con của anh, anh chỉ cần em sinh con.”

“Anh nói là thật?”

“Nếu không phải trong lòng có em, em nghĩ anh có thể đến Bộ Đại Bộ suốt đêm, rồi cứu em ra khỏi đồng gạch vụn mà sinh lý từ biệt chưa biết ư? Hôm nay nếu không phải là em, em nghĩ anh có thể bỏ tự tôn đến Australia tìm à? Tất cả đều vì yêu em mà.”

Bạch Sáu Hồng cảm động chảy nước mắt, ôm chặt anh quá vui mà khóc nói: “Em không biết anh yêu em, em nghĩ anh chỉ coi em là công cụ sản xuất.”

Nhìn vào đôi mắt vừa khóc vừa cười của cô, anh cúi đầu hôn lên đôi môi nhỏ nhắn mê người mơ màng kia.

“Vậy em còn muốn lấy anh không?”

“Em muốn lấy anh!” Cô vui sướng hứa hẹn.

“Hơn nữa dù em không đồng ý, anh cũng sẽ ép em vào lễ đường, bởi vì anh tuyệt đối sẽ không để con anh thành con tư sinh.”

Ánh mắt anh nhìn về phía bụng cô, kinh ngạc nói: “Em đừng nói cho anh. . . em có thai?”

“Đúng vậy, em có thai hơn ba tháng rồi.”

“Có thai hơn ba tháng? ! Đáng chết! Em lại chẳng nói với anh, còn tự chạy đến đây, em muốn trộm con anh đi à?” Anh đúng là bị người phụ nữ này làm tức chết, dám cả gan mang theo con anh chạy loạn.

“Khi em đến Australia rồi mới phát hiện mang thai.”

“Vậy còn không nhanh trở về?”

“Anh lại chẳng đến tìm em, chẳng lẽ bảo em nặt dày trở về tìm anh à?”

Hắc Lạc Kiệt thở sâu, tự nói phải nhẫn nại trong lòng.

“Vậy nếu anh không đến, có phải em không tính về không?”

“Còn chưa tính đến.” Hai tay cô ôm cổ anh, làm nũng nói: “Đừng tức giận mà! Người ta không cố ý, người ta cho rằng anh sẽ đến mà!”

“Em áy!” Anh xoa người rời khỏi thân thể mềm mại của cô, ánh mắt có chút lo lắng hỏi: “Vừa rồi anh có quá thô lỗ không? Có làm con bị thương không?”

“Vậy anh còn muốn đánh em không!” Mắt cô lóe lên ánh sáng khiêu khích.

“Bé con, đừng quá phận.”

“Em chỉ nghĩ, người đàn ông đã nói là làm có nuốt lời không!” Cô nâng tay nhỏ bé lên nhẹ nhàng mà vuốt ngực anh.

“Em đừng thách thức anh!”

Cô yêu kiều liếc xéo anh một cái, “Chẳng lẽ anh không được nữa?”

“Đáng chết!” Anh lại xoa người chặn cô, nhưng động tác đã mềm nhẹ hơn rất nhiều.

“Đúng là không làm con bị thương?”

“Không đâu!”

Hắc Lạc Kiệt lập tức tha thiết che cánh môi mềm mại của cô lại, lại cùng cô kích tình. . .

“Tôi còn muốn nghỉ ngơi ở đây một thời gian, chuyện công ty và trong bang giao cho các cậu toàn quyền phụ trách.” Hắc Lạc Kiệt nói qua điện thoại, ánh mắt yêu chiều chuyển đến Bạch Sáu Hồng bận rộn nấu đồ ăn.

“Bang chủ chơi hết sức, chơi càng lâu càng vui vẻ, không cần lo lắng công ty và bang.” Đồng Thiệu Vĩ thật sự là rất cảm kích Bạch Sầu Hồng, giữ bang chủ tàn bạo ở Australia một thời gian, nếu không bọn họ sao có thể trong thời gian ngắn như thế, nâng tầm công ty chứ?

“Mặt khác, có thể bắt đầu chuẩn bị hôn lễ.”

“Vâng.”

Hắc Lạc Kiệt với chuyện Sầu Hồng cố ý muốn hoàn thành chương trình học ngữ văn ở Úc cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ, vốn định trực tiếp ép cô về Đài Loan, ép vào lễ đường, hiện thời cũng chỉ có thể để vợ yêu ở lại.

Anh cúp điện thoại rồi, đứng dậy đi vào phòng bếp, mắt ngắm bao đồ trong tủ, tò mò mở ra xem, lập tức kinh ngạc kêu lên: “Là ai đưa đến?”

Bạch Sầu Hồng theo tiếng nhìn lại, hai gò má lập tức ửng đỏ, “Đó là ông nội đưa đến.”

“Ông nội anh đưa cho em làm gì?” Sao ông nội có thể cho cô thuốc tránh thai chứ? Huống hồ hai tuần trước, cô có một mình mà.

Cho ai bỏ đây?

Hắc Lạc Kiệt tức giận đến bốc lửa.

“Ông nội nói...”

“Nói cái gì?”

Cô thẹn thùng liếc anh một cái, “Bọn họ nói, thấy anh cố gắng lâu như thế cũng không thấy thành quả, có khi bất lực, cho nên mới muốn em tạm bỏ cho anh.”

Anh nhìn hai mươi mấy túi thuốc, ôm vợ tương lai nói: “Tôi hôm nay có bỏ không?”

Cô vội vàng lắc đầu, “Không được! Em không thể ngủ được, nếu nữa, chẳng phải ngay cả đi em cũng không làm nổi ư.” Nhu cầu của anh làm cô giật mình, tựa hồ thế nào cũng không đủ.

“Vợ ơi! Em oán giận à?”

Bạch Sầu Hồng mỉm cười nhìn anh, “Anh nói đi? Em muốn thực lực, không phải nước đến chân mới nhảy.”

“Giờ anh có thể chứng tỏ thực lực của mình với em không?” Hắc Lạc Kiệt ép về phía cô, ép thân thể mềm mại của cô xuống sofa, bắt đầu bày ra bản tính tham lam của anh.

“Em còn đang nấu cơm mà.”

“Anh mở máy rồi.” Tiếng chưa dứt, môi nóng rực của anh liền che lên cánh môi xinh của cô.

— Hết —

Bạn đang đọc truyện *Bang Chủ Đoạt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.